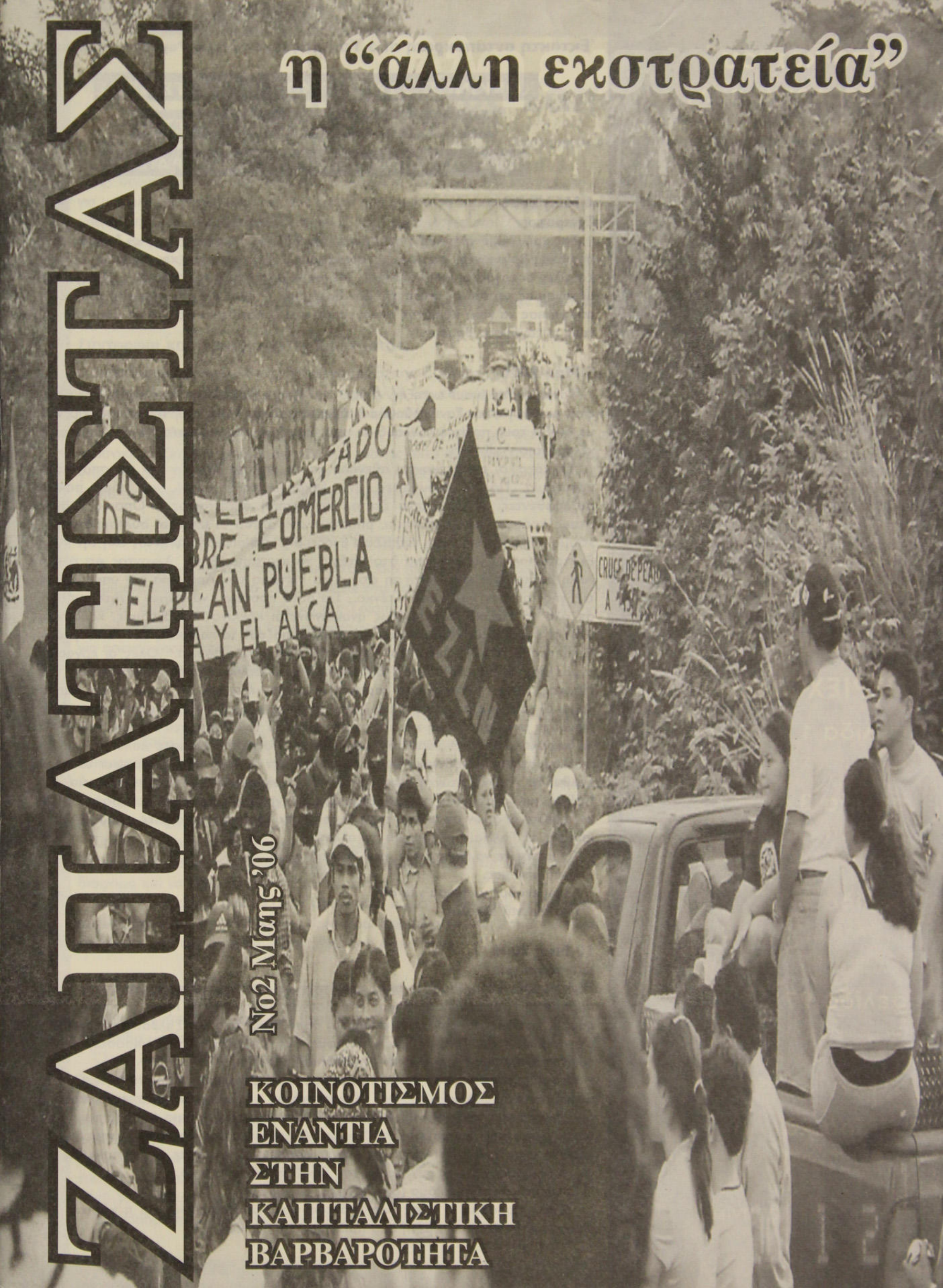

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

η “άλλη εκστρατεία”

No2 Μαρς '06

**ΚΟΙΝΟΤΙΣΜΟΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ**

“από κοινού” χώρος κοινωνικής ανατροπής και πράξης

το παρόν έντυπο
δεν έχει κανενός
είδους αντίτιμο,
καθώς δεν μπορεί
να μετρηθεί
με τα μέτρα
και τα σταθμά
ενός κόσμου
που παλεύει να
ανατρέψει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελίδα 1

“γράμμα στους ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ”

σελίδα 3

“γράμμα στους
ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ”(Ισπανικά)

σελίδα 4

η “άλλη εκστρατεία”...ανταπό
κριση απο την Τσιάπας

σελίδα 27

διερευνώντας τους
τρόπους αλληλεγγύης στις
ζαπατίστικες κοινότητες

σελίδα 28

γράμμα στους ζαπατίστικους
συνεταιρισμούς
(ελληνικά κ' ισπανικά)

Έκτακτη ανταπόκριση από Τσιάπας (από το δήμο Ρομπέρτο Μπάριος)

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΣΤΗΝ ΤΣΙΑΠΑΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΣΑΝ ΣΑΛΒΑΔΟΡ ΑΤΕΝΚΕ

4 Μάη 2006

Σύντροφοι

Σας γράφουμε γρήγορα γιατί από αύριο 4 Μαΐου στις 8 το πρωί οι ζαπατίστικες περιοχές βρίσκονται σε κόκκινο συναγερμό. Το καρακόλ έχει αδειάσει τελείως και όλες οι εργασίες αναβάλλονται. Μένουμε μόνο οι ξένοι. Μετά από επίθεση της αστυνομίας και του στρατού στο Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο η Έκτη επιτροπή του EZLN αποφάσισε να γίνει κόκκινος συναγερμός στο ζαπατίστικο στρατό τα καρακόλ και τους αυτόνομους δήμους.

5 Μάη 2006

Τα γεγονότα έχουν ως εξής. Στις 3 του Μάη η Πολιτειακή Αστυνομία επιτίθεται στην κοινότητα του Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο κοντά στην πόλη του Μεξικό προκειμένου να διώξει τους πολίτες λουλουδιών από το χωριό και να χτιστεί μεγάλο εμπορικό κέντρο της Wall Mart.

Οι κάτοικοι αντιστέκονται σθεναρά και οι μπάτσοι καλούν την ομοσπονδιακή αστυνομία. Πολλοί τραυματίες, ένα 14χρονο παιδί νεκρό, και πάρα πολλοί συλληφθέντες. Η κοινότητα ζει σε κατάσταση δικτατορίας. Όποιος βγαίνει στους δρόμους συλλαμβάνεται, μπαίνουν στα σπίτια οι μπάτσοι συλλαμβάνοντας κόσμο. Η επιτροπή Έκτη του EZLN βγάζει μία ανακοίνωση καλώντας όλη την Άλλη Εκστρατεία και τα κινήματα στο Μεξικό να κινητοποιηθούν λέγοντας ότι όλη η Άλλη Εκστρατεία είναι αυτή τη στιγμή το Μέτωπο των Λαών για την υπεράσπιση της γης του Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο. Για αυτό προτείνει να γίνουν κινητοποιήσεις σε όλο το Μεξικό. Συγχρόνως ανακοινώνεται κόκκινος συναγερμός, καλούνται όλοι οι στρατιώτες ζαπατίστας στα όπλα, αδειάζουν τα καρακόλ, δεν λειτουργούν οι Επιτροπές Καλής Διακυβέρνησης, τα αυτόνομα συμβούλια. Όλες οι εργασίες αναβάλλονται. Δηλώνουν ότι στρατιωτικά έχει οργανωθεί η αντικατάσταση του Μάρκος. Αυτή τη στιγμή στο καρακόλ, ή μάλλον έξω από το καρακόλ μια και το καρακόλ έχει κλείσει, είμαστε 5 ξένοι. Μάλλον από αύριο θα είμαστε μόνο δύο. Μένουμε στην αυτόνομη κλινική στην κοινότητα του Ρομπέρτο Μπάριος έξω από το καρακόλ, όπου φυλάμε τα πράγματα του ιατρού. Είμαστε καλά. Αν και οι παραστρατιωτικοί κόβουν βόλτες γύρω από την κλινική. Οι σύντροφοι του Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο ήταν η φρουρά της αποστολής του EZLN, στην πολιτεία του Μεξικό και στην πόλη του Μεξικό. Επίσης γίνονται συνέχεια συγκρούσεις και κλεισίματα δρόμων σε πόλεις της πολιτείας του Μεξικό και πορείες στις ΗΠΑ, την Ισπανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία και αλλού.

Αν μπορείτε να κάνετε κάτι εκεί θα ήταν καλό.

Αυτά από μας.

Περιμένουμε γρήγορα νέα σας.

Μια δυνατή αγκαλιά.

10 Μάη 2006

Σύντροφοι γεια

Εδώ είμαστε καλά. Είμαστε στην κοινότητα με τους συντρόφους ζαπατίστας που παραμένουν (όσοι δεν ανέβηκαν στο βουνό). Τα πράγματα προς το παρόν είναι ήσυχα. Τα δύσκολα (έως πολύ δύσκολα) συμβαίνουν στο Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο και στην πολιτεία του Μεξικό. Έχει συλληφθεί όλη η ηγεσία και τα περισσότερα μέλη του Μετώπου των Λαών για την Υπεράσπιση της Γης.

Οι τραυματίες στα νοσοκομεία φρουρούνται και όποιος αναρρώνει μεταφέρεται αυτόματα στη φυλακή. Ο Φοξ έδωσε εντολή να τελειώνουν με τα κλεισίματα δρόμων και τις πορείες. Η Άλλη έχει βγάλει ένα πρόγραμμα δράσης το οποίο υπάρχει στο mail που έστειλα στη Σπείρα. Αν μπορείτε στείλτε κάποιο ενημερωτικό κείμενο στην intergalactika για τις όποιες δράσεις γίνουν ώστε να δημοσιευθεί και να το διαβάσουν και οι σύντροφοι του Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο.

Εμείς θα μείνουμε ακόμα (δεν ξέρουμε για πόσο).

Όσο μπορούμε κι εμείς περισσότερο γιατί είμαστε μόνοι και η κλινική που είμαστε είναι περικυκλωμένη από πρίστας αντιζαπατίστας.

Γράμμα στους Ζαπατίστας

Όσοι διάβασαν το προηγούμενο τεύχος Νο1 (Γενάρης 2006), θα παρατήρησαν στην εισαγωγή με τίτλο: “επιτέλους όραμα!”, ότι γράφαμε

“Στην παρούσα διεθνή κατάσταση και με δεδομένη την ύφεση των κοινωνικών, εργατικών και επαναστατικών αγώνων είναι, για μας, μια σημαντική πρόταση, ένα όραμα που πρέπει να δημοσιοποιηθεί, να συζητηθεί, ακόμα κι αν, σε κάποια σημεία, μπορούμε να διαφωνούμε μαζί τους(όπως, π.χ., στις αλλαγές στο Σύνταγμα, αναφορές στην ‘πατρίδα’, μεξικάνικος ύμνος, σημαία κ.α.). Ωστόσο να σημειώσουμε ότι αυτές οι “διαφωνίες” χρίζουν περαιτέρω ψαξίματος”.

Το “ψάξιμο” αυτό κατέληξε, λοιπόν, στο “Γράμμα στους Ζαπατίστας” που στάλθηκε το Μάη 2006. Η απάντηση θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος.

Δημοσιεύουμε, τέλος, το μεταφρασμένο κείμενο για ενημέρωση των ισπανόφωνων.

Σύντροφοι και συναγωνιστές Ζαπατίστας.

Διαβάσαμε προσεκτικά την “6η Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα” και προσπαθούμε να παρακολουθούμε από κοντά τις δραστηριότητές σας γενικότερα αλλά και, ειδικότερα, αυτές της “Άλλης Εκστρατείας”.

Μας έχουν γεννηθεί διάφορες απορίες σχετικά με μερικές απόψεις σας και πρακτικές σας και θα θέλαμε απαντήσεις. Προφανώς πολλές απ’ αυτές τις απόψεις και πρακτικές έχουν σχέση και αναφορά στις ιθαγενικές ινδιάνικες ρίζες του κινήματος των Ζαπατίστας αλλά και στην κοινωνική και πολιτική ιστορία του Μεξικό, που δεν γνωρίζουμε. Ανοίγουμε, λοιπόν, μια συζήτηση μαζί σας προσπαθώντας να σας καταλάβουμε. Δεν θα θέλαμε, σε καμία περίπτωση, αυτή η προσπάθεια να εκληφθεί σαν “κοντράρισμα” με εσάς.

A. Αναφορά στις “αλλαγές στο Σύνταγμα”

Σε ποια θέματα(εκτός των δικαιωμάτων των ιθαγενών) αναφέρονται οι αλλαγές και, ιδίως, γιατί χρειάζεται να “νομιμοποιούνται” από το Κράτος(μέσω του Συντάγματος) κάποιες κατακτήσεις που, ήδη είναι πραγματικότητα, όπως η “αυτονομία” στην περιοχή της Τσιάπας. Εξάλλου, είναι ιστορικά γνωστό ότι τα Συντάγματα(αλλά και οι νόμοι) είναι φτιαγμένοι για να καταπατούνται από τους αστούς και το Κράτος τους και ότι η μοναδική εγγύηση για οποιοδήποτε επίτευγμα, δεν είναι να γίνει νόμος ή άρθρο του Συντάγματος, αλλά να το υπερασπίζεσαι με αδιάκοπους αγώνες. Αλλιώς αδρανεί και γίνεται “νεκρό γράμμα”.

B. Δυσарχία ύμνων και σημαιών(Ζαπατίστικου και εθνικού Μεξικάνικου).

Προσέξαμε βλέποντας διάφορα βίντεο, διαβάζοντας ανταποκρίσεις αλλά και από αφηγήσεις συντρόφων που επισκέφθηκαν την Τσιάπας ότι συνυπάρχουν οι ύμνοι και οι σημαίες των Ζαπατίστας και του μεξικάνικου κράτους. Αυτό μας προκάλεσε αμηχανία. Και σκεφτήκαμε: είναι δυνατόν να διεκδικείται ο ίδιος ύμνος και η ίδια σημαία από εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους; “Από τους από πάνω και από τους από κάτω”; Από τις “κακές κυβερνήσεις” και από τις “επιτροπές καλής διακυβέρνησης”;

Στη συνέχεια αναρωτηθήκαμε εάν αυτές οι πρακτικές έχουν σχέση με την κοινωνικοπολιτική ιστορία του Μεξικό, ή εάν ο ζαπατίστικος πληθυσμός δεν έχει φτάσει, ακόμα, σε τέτοιο επίπεδο συνειδητοποίησης, ώστε να δει τη διαφορά και να επιλέξει ο ίδιος τα “σύμβολά του”.

Τώρα, σε ό,τι μας αφορά στον ευρωπαϊκό χώρο: οι δυνάμεις της επανάστασης και της συντήρησης(που σ’ αυτήν περιλαμβάνονται και τα διάφορα αριστερά, σοσιαλιστικά και κομμουνιστικά κόμματα) διαχωρίζονται κάθετα στο θέμα του ύμνου και της σημαίας, παραπάνω από έναν αιώνα.

Γ. Αναφορά “στην πατρίδα μας το Μεξικό”

Στην 6η Διακήρυξη αυτό που βγαίνει σαν γενική αίσθηση, χωρίς ίσως να διατυπώνεται με κάποια φράση, είναι ότι: “Πατρίδα μας είναι όλη η γη”. Κι εμείς θα προσθέσουμε το “γέρικο”: “οι προλετάριοι δεν έχουνε πατρίδα”.

Όταν, λοιπόν, αναφέρεστε “στην πατρίδα μας το Μεξικό”, πως εννοείτε αυτήν την αναφορά; Μήπως σαν το διαχρονικό δέσιμο με κάποια “χώματα”, με κάποια γεωγραφική περιοχή που απειλείται από τη νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική “ανάπτυξη” (=καταστροφή); Θα θέλαμε, επίσης, να μάθουμε πως οι “προοδευτικοί” αστοί και τα αριστερά κόμματα αναφέρονται στην έννοια της “πατρίδας” και πως διαφοροποιείστε από αυτούς.

Για μας πάντως, η αναφορά στην “πατρίδα” είναι τραυματική. Έφερε τους προλετάριους και τους αστούς στο ίδιο μέτωπο για την υπεράσπιση της πατρίδας. Αποτέλεσμα: η οργανωτική, πολιτική και ιδεολογική ήττα και καταστροφή τους προλεταριακού και επαναστατικού κινήματος στους δύο ιμπεριαλιστικούς πολέμους του 1914-1918 και του 1940-1945 καθώς και στην ισπανική επανάσταση του 1936.

Ένα τίμημα που, δυστυχώς, το πληρώνουμε μέχρι σήμερα.

Δ. Αναφορά στην "άλλη Αριστερά"

Η πολιτική αναφορά και η πρακτική της "Άλλης Εκστρατείας", δηλαδή έξω και ενάντια στις εκλογές, έξω και ενάντια στα κόμματα, έξω και ενάντια στη διαχείριση του Κράτους, πως συνδυάζεται με την επίκληση μιας "άλλης Αριστεράς"; Μιας αριστεράς, που στη συνείδηση του κόσμου, έχει ταυτιστεί με την αποδοχή της διαιώνισης του καπιταλιστικού συστήματος (οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά και ιδεολογικά). Μιας Αριστεράς που προσπαθεί να αμβλύνει τις "γωνίες", αποδεχόμενη τα κέρδη αλλά όχι τα υπερκέρδη, το μικρό κεφάλαιο αλλά όχι το μεγάλο. Μιας Αριστεράς προσηλωμένης στην αστική νομιμότητα.

Ποια, λοιπόν, Αριστερά εννοείτε όταν αναφέρεστε σ' αυτόν τον όρο; Γεγονός είναι ότι ο όρος Αριστερά χαρακτηρίζει, ιστορικά, συγκεκριμένα πολιτικά σχήματα. Κάποιοι έχουν καπαρώσει αυτήν την λέξη και της έχουν δώσει ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο: μεταρρύθμιση και όχι επανάσταση, συντήρηση και όχι ανατροπή.

Και αναρωτιόμαστε: αρκεί η χρήση ενός επιθέτου ("η άλλη") για να δοθεί ένα εντελώς διαφορετικό νόημα, ένα εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο ή μήπως πρέπει να εγκαταλειφθεί εντελώς από το λεξιλόγιό μας σαν πολιτική αναφορά και διεκδίκηση;

Με συντροφικούς χαιρετισμούς, περιμένοντας απάντηση
"από κοινού"

χώρος κοινωνικής ανατροπής και πράξης
Μάης 2006

?Querid@s compa?er@s zapatistas!

Somos un pequeno grupo de Volos, en Grecia, que hemos trabajado con inmigrantes, solidaridad y apoyo a los prisioneros politicos, en la campana contra los juegos olimpicos de Atenas 2004 y apoyamos vuestra lucha y "La Otra Campana". No tenemos ningun tipo de relacion con partidos politicos, estamos organizados, en base a nuestros principios, de forma antijerarquica, antiautoritaria y horizontal. Os queremos contar que hemos realizado dos encuentros de contra informacion y solidaridad con el movimiento zapatista: el primero en abril de 2005 y recientemente en febrero de 2006, tambien hemos publicado un folleto. Leimos atentamente la "Sexta Declaracion de la Selva Lacandona" e intentamos observar de cerca sus actividades en general y, especialmente, las de "La Otra Campana".

Tenemos varias preguntas sobre algunas posiciones y practicas suyas que desearamos que nos contestaran. Evidentemente muchas de estas posiciones y practicas estan relacionadas con las raices indigenas del movimiento zapatista y la historia social y politica de Mexico que nosotros apenas conocemos. Queremos abrir un debate con ustedes intentando comprenderles. En ningun caso es nuestra intencion que nuestro contacto sea visto como un "conflicto" con ustedes.

A. En referencia a las "modificaciones constitucionales"

A que temas (aparte de los derechos indigenas) se refieren las modificaciones y, especialmente, por que hay que "legalizar" por el Estado (a medida de la Constitucion) algunos logros que ya han sido alcanzados como la "autonomia" en Chiapas. Aparte de esto, es conocido en la historia, que las constituciones (como las leyes) estan hechas para beneficio de los burgueses y el Estado y que la unica garantia para cualquier logro no consiste en convertirse en una ley o un articulo de una constitucion, sino defenderlo con luchas interminables. En otro caso resulta "papel mojado".

B. Existencia paralela de himnos y banderas (de zapatistas y de Mexico)

Viendo varios videos, leyendo correspondencias y oyendo narraciones de companer@s que fueron a Chiapas, nos damos cuenta de que coexisten los himnos y las banderas de los zapatistas y del estado mexicano, lo que nos puso incomodos. Y pensamos: ?es posible que los dos, explotadores y explotados, quieran tener el mismo himno y la misma bandera? ?"Los de arriba y los de abajo"? ?los "malos gobiernos" y "Las Juntas del Buen Gobierno"?.

Despues nos preguntamos si estas practicas estan relacionadas con la historia sociopolitica de Mexico o si la poblacion zapatista no ha conseguido tal nivel de conciencia para poder ver la diferencia y elegir ella misma sus "simbolos".

A ver, en lo que a Europa se refiere las fuerzas de revolucion y conservadurismo (al cual pertenecen los partidos de izquierda, socialistas o comunistas) se separaron claramente en los temas del himno y la bandera nacional, hace ya mas de un siglo.

C. En referencia a "nuestra patria Mexico"

El sentido general de la Sexta Declaracion, aunque no se menciona en una frase especifica, es que "nuestra patria es toda la tierra". Vamos a anadir el viejo "los proletarios no tienen patria".

Cuando se refieren a "nuestra patria Mexico" ?como entienden esta referencia? ?Puede ser una relacion historica con una "tierra", con una region geografica que esta amenazada por el "desarrollo" neoliberal capitalista (=desastre)? Tambien querriamos saber como los burgueses progresistas y los partidos politicos de izquierdas se refieren al concepto de la "patria" y como ustedes se diferencian de aquellos.

Para nosotr@s, toda referencia a la "patria" es traumatica. Ha unido los proletarios y los burgueses para la defensa de la patria, resultado: el fracaso y desastre organizativo, politico e ideologico del movimiento proletario y revolucionario durante las dos guerras imperialistas de 1914-1918 y 1940-1945, y la revolucion espanola de 1936. Un precio que por desgracia continuamos pagando hasta hoy.

D. En referencia a "Otra Izquierda"

La referencia politica y la practica de "La Otra Campana", fuera y contra las elecciones, fuera y contra los partidos politicos, fuera y contra la administracion del Estado, ?como se combina con la referencia a "otra Izquierda"? Es la izquierda que en la conciencia del mundo se refiere a la aprobacion de la continuidad del sistema capitalista (economicamente, socialmente, politicamente e ideologicamente). La izquierda intenta hacer las crisis mas suaves, aceptando las ganancias, pero no las super-ganancias, el capital pequeno pero no el grande. La izquierda insiste en la legalidad burguesa.

Pues, ?quien es la izquierda que entienden cuando se refieren a este concepto?, el concepto de izquierda es caracteristico historicamente de ciertos grupos politicos y la palabra ha tenido un contenido especifico: cambio, no revolucion, conservacion, no subversion.

Y preguntamos: ?es el uso de un adjetivo, "otra", suficiente para dar un significado completamente diferente, un contenido completamente diferente o ha de ser completamente abandonado de nuestro vocabulario como referencia politica y reivindicacion?

Saludos companer@s, esperamos vuestra respuesta
"en comun"- espacio de subersion y accion social
10 de mayo de 2006

η “άλλη εκστρατεία”... ανταπόκριση απο Τσιιάπας

Saludos από Τσιιάπας Σύντροφοι γεια.

Ελπίζω να μην αργήσαμε πολύ αλλά το ίντερνετ εδώ δεν λειτουργούσε για αρκετές μέρες. Σας στέλνουμε συνέχεια αφού έχουμε τα μαθήματα από το πρωί μέχρι τις 6 το απόγευμα και μετά οι δουλειές που έρχονται. Τα πράγματα εδώ είναι σχετικά ήσυχα αν και κάθε τόσο γίνονται κάποιες ψιλοενοχλήσεις από μεθυσμένους παραστρατιωτικούς. Το πιο σοβαρό έγινε χτες όταν την έπεσε ένας μία αμερικάνα συντρόφισσα που είχε πάει στο ποτάμι μόνη της έκλεψε.

Εδώ δυστυχώς όμως η καθημερινότητα είναι αυτή.

Αυτά από μας προς το παρόν.

Μια δυνατή αγωνιστική αγκαλιά και καλή επιτυχία στην εκδήλωση.

Περιμένουμε νέα σας.

Υ.Σ. Δυστυχώς το κείμενο έχει γραφτεί σε πολλούς υπολογιστές και δεν είναι και πολύ σόι.

1 Γενάρη 2006

Μπορούμε να πούμε ότι ενωμένες δυνάμεις της “Άλλης Εκστρατείας”¹ κατέλαβαν, κάνοντας δική τους, την πόλη του Σαν Κριστομπάλ δε las Κάσας, σύμβολο της υπεροψίας και της αλαζονείας των από πάνω.

Έτσι μόνο θα μπορούσε κανείς να εκφράσει το ξεκίνημα της περιοδείας του EZLN για την “Άλλη Εκστρατεία”. Και μόνο με τη λέξη κατάληψη θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει αυτό που βίωσαν εκείνη την 1 του Γενάρη του 2006.

Από το πρωί άρχισαν να συγκεντρώνονται οι βάσεις στήριξης της περιοχής των Άλτος στην κεντρική πλατεία του Σαν Κριστομπάλ μπροστά στην εξέδρα με το τεράστιο πανό που απεικόνιζε την καταπίεση και την εξέγερση και διηγούνταν το παρελθόν και το μέλλον του κινήματος. Τις προηγούμενες μέρες οι αρχές της πόλης είχαν ξηλώσει άρον-άρον ένα τεράστιο δέντρο της Κόκα Κόλα.

Μέχρι το μεσημέρι η πλατεία είχε σχεδόν γεμίσει από μέλη της “Άλλης Εκστρατείας”, πολλούς ιντερνασιονάλες² όπως λέγονται εδώ οι σύντροφοι της διεθνούς κοινωνίας των πολιτών, Κόμπας³ της ζώνης των Άλτος και ένα συρφετό δημοσιογράφων. Ταυτόχρονα, είχαν οργανωθεί δύο συγκεντρώσεις στον περιφερειακό δρόμο της πόλης, αποτελούμενες από δεκάδες χιλιάδες ζαπατίστας, με σκοπό να συνοδεύσουν την αποστολή του EZLN ως την κεντρική πλατεία.

Ξεκινώντας το ταξίδι του από το καρακόλ⁴ της Λα Καρούτσα, λίγες ώρες νωρίτερα, ο “απεσταλμένος Μηδέν”⁵ φτάνει στην πόλη συνοδευόμενος από τους κομαντάντες και κομαντάντας της CCRI- CG του EZLN (παράνομης επαναστατικής ιθαγενικής επιτροπής - γενικής διοίκησης), έχοντας γύρω τους ένα σφικτό κορδόνι προστασίας από Κόμπας.

Επικεφαλής μιας πορείας αντρών, γυναικών, παιδιών και ηλικιωμένων με πασαμοντάνιας⁶ (ζαπατιστική κουκούλα) και παλιακάτες, εισβάλουν στο Σαν Κριστομπάλ δονώντας το απ’ άκρη σ’ άκρη, με συνθήματα όπως “EZLN”, “εδώ, εκεί ο αγώνας θα συνεχιστεί”, “εδώ, εκεί η Έκτη⁷ θα προχωρήσει”, “ζήτω η Άλλη Εκστρατεία”, κ.λ.π.

Ταυτόχρονα πλημμυρίζουν και οι γύρω δρόμοι μια και για τους περισσότερους ήταν αδύνατο να πλησιάσουν στο χώρο συγκέντρωσης αφού ήταν ήδη ασφυκτικά γεμάτος.

Με μεγάλη δυσκολία, λόγω της πίεσης των δημοσιογράφων, οι κομαντάντες και κομαντάντας καταφέρνουν να ανεβούν στην εξέδρα για να ξεκινήσει η εκδήλωση.

Πρώτη ξεκινά η κομαντάντα Κέλυ της CCRI-CG του EZLN, η οποία καλεί όλες τις γυναίκες “νέες, νοικοκυρές και εργαζόμενες” να οργανωθούν, να ενταχθούν στην Άλλη Εκστρατεία και την Έκτη και “να αγωνιστούμε για αυτό που μας ανήκει ελευθερία, δημοκρατία, δικαιοσύνη για κάθε μία από μας... χωρίς να περιμένουμε κάποιους άλλους, πίσω, να κάνουν τις δικές μας δουλειές”. Ο λόγος της συνεχίζεται με μία προειδοποίηση στο άλλο φύλο “Δεν είμαστε μόνο για το σπίτι ή το κρεβάτι. Και εμείς μπορούμε και φοράμε παντελόνια, δεν υπακούμε μόνο κάνοντας ότι μας λένε οι άντρες”. Οι συντρόφισσες αλλά και οι σύντροφοι ξεσπούν σε χειροκροτήματα. Μια γυναίκα, ιθαγενής, μετά από καταπίεση αιώνων, έχει το θάρρος να προκαλεί δημοσίως, τους φαλλοκράτες άντρες. Όχι μόνο μπορούμε αλλά έχουμε την υποχρέωση να αγωνιστούμε και να συνεχίσουμε.

Τη σκυτάλη παίρνει ξανά μια γυναίκα, η κομαντάντα Ορτένσια. “Μιλώντας εκ μέρους των κοριτσιών, των γυναικών, των ηλικιωμένων βάσεων στήριξης και στο όνομα όλων των συντροφισσών που δουλεύουν στα διάφορα επίπεδα της οργάνωσής μας, του EZLN, θέλουμε να σας πούμε ότι σήμερα συμπληρώνονται 12 χρόνια της ένοπλης εξέγερσής μας, τότε που γυναίκες από διαφορετικές περιοχές και δήμους αυτής της πολιτείας του νοτιοανατολικού Μεξικού, δείξαμε την αξία και το θάρρος μας ενάντια στην κακή κυβέρνηση, ενάντια στο μεξικάνικο στρατό και ενάντια στις αδικίες που υποφέρουμε οι γυναίκες της χώρας μας και κυρίως, ως γυναίκες ιθαγενείς”. Συνεχίζει περιγράφοντας πως εκατοντάδες αντάρτισσες και πολιτοφύλακες πήραν τα όπλα καταλαμβάνοντας διάφορες πόλεις, ενώ, την ίδια στιγμή χιλιάδες άλλες από τις βάσεις στήριξης, επιφορτισμένες με διάφορες ευθύνες στις κοινότητές τους ήταν έτοιμες να παλέψουν για να υπερασπιστούν τους λαούς τους, τα δικαιώματά τους και την αξιοπρέπειά τους ως γυναίκες. “Έτσι ξεκινήσαμε τον αγώνα εκείνη την 1 Γενάρη του 1994 και συνεχίζουμε μέχρι τώρα και θα συνεχίσουμε μαζί με τους συντρόφους και μαζί με όλους όσους έχουν προσχωρήσει στην υπόθεσή μας”.

“Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να κατακτήσουμε το χώρο και τα δικαιώματα που αξίζουμε ως γυναίκες. Γιατί ως τώρα δεν έχουμε καταφέρει να αποκτήσουμε τα δικαιώματα, την ελευθερία και την πλήρη συμμετοχή στους διάφορους τομείς δουλειάς για την ανάπτυξη των λαών μας και την οικοδόμηση της αυτονομίας μας. Σαν γυναίκες, παντού εξακολουθούμε να υφιστάμεθα τις αδικίες, την περιφρόνηση, την κακομεταχείριση, τις διακρίσεις, την ταπείνωση και την καταπάτηση των δικαιωμάτων μας”. Καλεί τις γυναίκες να ενωθούν με την Άλλη Εκστρατεία “που είναι ένας χώρος όπου όλες μπορούν να συμμετέχουν, να ενωθούν, να οργανωθούν και να εκφράσουν τον λόγο τους, πως, δηλαδή, μπορούμε να φτιάξουμε μία νέα κοινωνία”. Ενώ για όσες ήδη έχουν ενταχθεί σ’ αυτό το νέο κίνημα τις προτρέπει να συμμετέχουν σε όλους τους τομείς δουλειάς και να οργανωθούν παντού, όπου και αν κινούνται και βρίσκονται, στη δουλειά τους, στα χωριά τους κ.λ.π., αφού διαφορετικά δε θα είναι δυνατόν να λέμε ότι “αυτή η Εκστρατεία είναι πολύ διαφορετική, κατά πως λέγεται σε μερικά ανακοινωθέντα”.

“Πρέπει να έχουμε το κουράγιο για να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο όλα αυτά που θα έρθουν από πάνω αλλά και τα προβλήματα που έρχονται από μας τις ίδιες, από τα σπίτια μας, στα χωριά μας, στις δουλειές μας, στους οικισμούς μας, παντού. Πρέπει να έχουμε τη δύναμη για να αγωνιστούμε και να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα μας. Γιατί πολλές φορές τα αρσενικά δεν επιτρέπουν να έχουμε υποχρεώσεις στον αγώνα και να έχουμε τα ίδια δικαιώματα, δεν μας υπολογίζουν”. Τέλος απευθυνόμενη στις γυναίκες όλου του κόσμου, μας καλεί να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε ενάντια στην εκμετάλλευση, τις αδικίες, την περιφρόνηση και την καταπάτηση των δικαιωμάτων μας. Τον λόγο παίρνει στην συνέχεια ο κομαντάντε Τάτσο (Tacho) ο οποίος, απευθυνόμενος στους “εργάτες και τους αγρότες, στους εργαζόμενους τις πόλης και του κάμπου”, περιγράφει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζει και εργάζεται ο μεξικάνος αγρότης. Μιλάει για την παραγωγή που δεν πληρώνεται, την καλλιεργήσιμη γη που είναι κακής ποιότητας, για τα μέσα παραγωγής “που εξακολουθούν να είναι τα ίδια με αυτά που υπήρχαν πριν από 50 χρόνια”, με αποτέλεσμα πολλοί να είναι αναγκασμένοι να μεταναστεύσουν προκειμένου να “βρουν τα προς το ζην για την οικογένειά τους”. Τονίζει ότι το Σχέδιο Ελεύθερου Εμπορίου⁸ αποτελεί “το σχέδιο καταστροφής τις μεξικάνικης υπαίθρου και εισαγωγής μεταλλαγμένων προϊόντων και σπόρων”. Και εξηγεί: “για να το νομιμοποιήσουν τροποποιούν το άρθρο 27 του συντάγματος ενώ για να καπαρώσουν τη γη μας νόμιμα και να μετατρέψουν για άλλη μια φορά σε υπηρέτες τον μεγαλοαγροκτημόνων προωθούν το πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης της γης μέσω του PROCEDE”.⁹ “Στο σημερινό σύστημα του κομματικού κράτους”, συνεχίζει, “συνένοχοι είναι και νέα ξένα αφεντικά που μας παρακάμπουν με τις στρατηγικές και τα σχέδια των περίφημων προγραμμάτων ανάπτυξης της υπαίθρου”. Αυτά τα σχέδια και οι στόχοι είναι ένα κομμάτι μόνο τις στρατηγικής τους, παροπλίζοντας μας να έχουμε νέους σπόρους και λιπάσματα ώστε να είμαστε αναγκασμένοι να εξαρτάμε τη βασική μας διατροφή από νέα αφεντικά”. “Δηλαδή οδηγούν εμάς τους αγρότες σε πλήρη διατροφική εξάρτηση. Αυτό αποτελεί ένα μέρος του σχεδίου, στην πραγματικότητα όμως, αυτό που επιθυμούν οι αστοί είναι να μας διώξουν, αδιακρίτως, από τη γη μας”. Ωστόσο, πολλοί αγρότες αντιστέκονται στα προγράμματα αυτά καλλιεργώντας φυσικά.

Συνεχίζει απευθυνόμενος στους εργάτες που αναγκάζονται κάθε μέρα να έρχονται αντιμέτωποι με το αφεντικό και τον επιστάτη. “Σαν εργάτες δεν έχετε σίγουρη δουλειά, απειλείστε με απόλυση μόνο και μόνο επειδή υπερασπίζεστε τα δικαιώματα σας, δεν προστατεύεστε από τους νόμους των κυβερνήσεων - πολύ λιγότερο βέβαια από τα αφεντικά, ενώ αν διεκδικήσετε αδικίες, αύξηση μισθού, κοινωνική ασφάλιση, ή μια ασφαλή δουλειά, απολύεστε άδικα, και αν και όλα τούτα θεωρούνται από τους νόμους δικαιώματα, αυτοί οι νόμοι δεν τηρούνται μια και είναι φτιαγμένοι για να ευνοούν και να πλουτίζουν τα αφεντικά στην πλάτη του εργαζόμενου λαού”. Και καταλήγει καλώντας τους πάντες, “όλους και όλες να ενωθούν με την Άλλη Εκστρατεία. Ήρθε η ώρα, έφτασε ο καιρός, να πούμε φτάνει πια! Γιατί κανείς άλλος δεν πρόκειται να σταματήσει τους εκμεταλλευτές, παρά μόνο εμείς οι ίδιοι. Εμείς οι ζαπατίστας είμαστε αντίθετοι να μας πηδάνε. Είμαστε αντίθετοι στο να συνεχίζουν να μας εκμεταλλεύονται. Εσείς θα μας πείτε, αδερφοί και αδερφές, εργαζόμενοι και εργαζόμενες, αν κάνουμε λάθος. Για αυτό και ξεκινάμε σήμερα, για να ακούσουμε το λόγο σας”.

Τελευταίος παίρνει το λόγο ο υποδιοικητής Μάρκος, καλώντας να ανέβει στην εξέδρα και να σταθεί δίπλα στα μέλη τις CCRI - CG¹⁰ του EZLN “ένα άτομο πολύ σημαντικό στην ιστορία του EZLN”, τον αρχιτέκτονα Φερνάντο Γιάνιες (Fernando Yanez), τον οποίο “εμείς οι ζαπατίστας τον γνωρίζουμε και τον αναγνωρίζουμε ως κομαντάντε Χερμάν (German). Σ’ αυτόν οφείλετε ο πρώτος σπόρος” Ο Φερνάντο Γιάνιες, ο μοναδικός κομαντάντε χωρίς κουκούλα, είναι εκείνος ο οποίος θα αναλάβει τη διεύθυνση του Ζαπατιστικού Συνδέσμου (Enlace Zapatista). “Θα είναι το μέσο το οποίο ο EZLN και η Έκτη Επιτροπή θα έρχονται σε επαφή με όλες και όλους τους υπόλοιπους-ες συντρόφους-ες τις Άλλης Εκστρατείας”.

Τα πρώτα λόγια του απευθύνονται στους συντρόφους και τις συντροφισσες του EZLN και είναι στα τσotsίλ¹¹

“Σε μένα έλαχε να βγω πρώτος για να δω πως είναι ο δρόμος που θα βαδίσουμε, να δω αν υπάρχουν κίνδυνοι και να μάθω να αναγνωρίζω το πρόσωπο και το λόγο εκείνου που είναι σύντροφος και συντρόφισσα, αλλά έχει διαφορετικό τρόπο”, συνεχίζει.

Ένα έντονο αίσθημα αποχαιρετισμού επικρατούσε στους λόγους των κομαντάντες-ας και του “απεσταλμένου Μηδέν”, στα πρόσωπα και τις καρδιές των Κόμπας.

Αν μου συμβεί κάτι κακό θέλω να ξέρετε ότι ήταν τιμή μου που αγωνίστηκα στο πλάι σας. Εσείς ήσασταν οι καλλίτεροι δάσκαλοι και καθοδηγητές και είμαι σίγουρος ότι θα συνεχίσετε να οδηγείτε τον αγώνα μας σε καλό δρόμο, διδάσκοντάς μας όλους, με τη λέξη αξιοπρέπεια να γίνουμε καλύτεροι. Είμαστε άνεμος, δε φοβόμαστε να πεθάνουμε στον αγώνα. Ο

καλός λόγος φυτεύτηκε σε καλή γη. Αυτή η καλή γη είναι η καρδιά σας και σ' αυτήν ανθίζει πια η ζαπατίστικη αξιοπρέπεια. Ευχαριστώ σύντροφοι και συντρόφισσες του EZLN που ήρθατε να μας συνοδεύσετε”.

Δεν πρόκειται για την προεκλογική εκστρατεία ενός αρχηγού κόμματος για να αναρρωτιόμαστε προς τι όλος αυτός ο συναισθηματισμός. Πρόκειται για την περιοδεία μελών της Γενικής Διοίκησης ενός αντάρτικου, όπως ο EZLN, σε μια χώρα της Λατινικής Αμερικής όπως το Μεξικό. Από τη στιγμή που δημοσιοποιήθηκε το πρόγραμμα των συναντήσεων τις αποστολής με τα μέλη της “Άλλης” και τα κινήματα των “από κάτω” στις πολιτείες του Μεξικό, ένοπλες παραστρατιωτικές οργανώσεις προχώρησαν σε απειλές εναντίων της Άλλης Εκστρατείας και προσωπικά του Μάρκος, βουλευτές και κομματικά στελέχη του PAN¹² και του PRI¹³ ζητούν τη σύλληψη του, ενώ ταυτόχρονα πραγματοποιούνται πολύωρες συσκέψεις στελεχών των υπουργείων εσωτερικών, αμύνης και δημόσιας ασφαλείας με μέλη της COCOPA (επιτροπή βουλευτών για την ειρήνευση στην Τσιάπας) και του ειδικού απεσταλμένου του Φοξ¹⁴ για τον διάλογο και την ειρήνευση στην Τσιάπας. Άλλωστε μετά την ένταση της καταστολής και της επίθεσης εναντίων αυτόνομων ζαπατίστικων δήμων και κοινοτήτων καθώς και εναντίων μελών της “Άλλης”, όλες οι απειλές λαμβάνονται σοβαρά υπόψη.

Συνεχίζοντας το λόγο του ζήτησε να τηρηθεί ενός λεπτού σιγή μνημονεύοντας, με την αναφορά του ονόματος του εξεγερμένο υποδιοικητή Πέδρο (Pedro), που έχασε τη ζωή του στις μάχες της Λας Μαργαρίτας (Las Margaritas) τις πρώτες ώρες της πρώτης Ιανουαρίου του 1994, όλους και όλες τους “συντρόφους και τις συντρόφισσες που σκοτώθηκαν όλα αυτά τα 12 χρόνια αγώνα”. Για ένα λεπτό επικρατεί απόλυτη ησυχία, σαν να μην είμαστε χιλιάδες στην πλατεία. Και μετά ένα παρατεταμένο χειροκρότημα γεμάτο ένταση και συγκίνηση.

Η ομιλία ξαναρχίζει. “Όπως ερχόμασταν με πορεία, φτάνοντας στη λεωφόρο και καθώς προχωρούσαμε, οι αρχές έσβησαν τα φώτα. Αυτό είναι το θέμα. Αυτοί εκεί ψηλά θα προσπαθήσουν να δημιουργήσουν σκοτάδι γύρω μας... Προχωρώντας στο σκοτάδι όλη αυτήν την απόσταση, λίγο, λίγο, αργά, με προσεκτικά βήματα, έτσι θα πρέπει να είναι και το ξεκίνημα της Άλλης Εκστρατείας. Θα έρθει η στιγμή όμως, όπως συνέβη και στην πορεία αυτή, που θα κουραστούν και τα φώτα θα κρατηθούν αναμμένα, αλλά τώρα με μια νέα λάμψη, αυτό που μπορούμε να δώσουμε εμείς με τους αγώνες και τα λόγια μας, που περνάνε από τον ένα στον άλλο, κάτω και αριστερά”.

“Ο κυριότερος παραλήπτης της Έκτης Διακήρυξης τις ζούγκλας Λακαντόνα,... “η μεγάλη εξουσία του χρήματος”, λίγους μήνες μετά την έκδοσή της, “έστειλε βεβαίωση παραλαβής” υπογράφοντας τη συνθήκη του Τσαπουλτεπέκ, την “Αντί Έκτη”. Προηγουμένως, η μεξικάνικη πολιτική τάξη είχε συγκεντρωθεί, συγκληθεί και επιδειχθεί, με όλη της τη γελοία εμφάνιση, στο Παλάσιο ντε Μπέγιας Άρτες (Palacio de Bellas Artes). Αυτοί που τώρα μας ζητάνε να τα ξεχάσουμε όλα, τους αγώνες μας, τις ανάγκες μας και να βάλουμε τα πάντα στην υπηρεσία τους, ώστε να αποφασίσουν εκείνοι για μας, να αποφασίσουν εκεί στα παλάτια και τα ανάκτορα αυτής της χώρας”.

“Μπορούμε τώρα να πούμε ότι την 1η Ιανουαρίου του 2006”, συνεχίζει, “ενωμένες δυνάμεις της Άλλης Εκστρατείας κατέλαβαν, κάνοντας δική τους την πόλη του Σαν Κριστομπάλ δε las Κάσας, σύμβολο της υπεροψίας και τις αλαζονείας του από πάνω”.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι ζαπατίστας χρησιμοποιούν αυτό το χαρακτηρισμό για την πόλη του Σαν Κριστομπάλ. Κάθε φορά που καταλαμβάνεται από τους ζαπατίστας ακούγονται αυτά τα λόγια.

Ο απεσταλμένος Μηδέν εξηγεί το λόγο αναφερόμενος στους ιθαγενείς του οικισμού Λα Ορμίγα (La Hormiga = το Μυρμήγκι). “Εκδιώχθηκαν από τις κοινότητές τους εξαιτίας διαφορετικών αντιλήψεων ή πρακτικών. Και αυτή η πόλη τους πέταξε στις παρυφές της ξεχνώντας ότι τα αδέρφια αυτά, μαζί με τα δικά μας, τους ζαπατίστας, έχτισαν αυτό το ανάκτορο, αυτό τον καθεδρικό, έφτιαξαν αυτούς τους δρόμους, αυτά τα σπίτια στα οποία δεν μπορούν να μπουν. Τους δρόμους αυτούς, που μέχρι τώρα δεν μπορούσαν να διαβούν, πήγαιναν στη μέση, όπως τα ζώα”. (μέχρι πριν λίγα χρόνια δεν επιτρεπόταν στους ιθαγενείς να περπατάνε στο πεζοδρόμιο, όπως οι καθωσπρέπει κάτοικοι).

Διευκρινίζει ότι η Άλλη Εκστρατεία και η Έκτη σκοπεύει “να μιλήσει, να ακούσει, να έρθει σε συμφωνία με όλους αυτούς που βάζουν μπρος τις μηχανές, που κάνουν τη γη να γεννά, που μεταφέρουν υπηρεσίες και προϊόντα παντού, και στο τέλος, μένουν με άδεια χέρια”.

Απευθυνόμενος στα μέλη της Άλλης Εκστρατείας μεταφέρει το μήνυμα δεκάδων χιλιάδων “ανδρών, γυναικών, παιδιών και ηλικιωμένων του EZLN” που “μετά από ταξίδι πολλών ημερών, με τα πόδια, έφτασαν σε αυτή την πόλη, περπάτησαν ως εδώ και βρίσκονται εδώ για να σας πουν ότι εμείς στην Έκτη και την Άλλη βάζουμε τα πάντα, όλα όσα έχουμε. Η ζωή είναι το λιγότερο. Τις ηθικές μας αρχές, το κύρος μας, όλα όσο έχουμε προχωρήσει, τα έχουμε βάλει σ' αυτή την πρωτοβουλία. Και σας επαναλαμβάνουμε την ερώτηση που κάναμε προηγουμένως. Εσείς τι βάζετε στην Άλλη Εκστρατεία; Ελπίζουμε να είναι η καρδιά και ο λόγος, που θέλουμε να ακούσουμε και από τον οποίο ζητάμε να μας βοηθήσει ώστε να μπορέσουμε να ακούσουμε και τον λόγο των άλλων. Φαίνεται εύκολο να συγκεντρωθούν αρκετές χιλιάδες ιθαγενών. Μπορέσαμε και το καταφέραμε χάρη στη στήριξη των Επιτροπών Καλής Διακυβέρνησης. Και είναι εκατοντάδες χιλιάδες αυτοί που έμειναν πίσω και δεν ήρθαν, σύντροφοι”.

Από το λόγο του, βέβαια δεν θα μπορούσε να λείπει και η αναφορά στο ζαπατίστικο στρατό. “Εδώ θα ήθελα να χαιρετίσω, κυρίως, τους συντρόφους και τις συντρόφισσές μου αντάρτες, που από τις 19 Ιουνίου του περασμένου έτους βρίσκονται σε κόκκινο συναγερμό, σε αναμονή, για οτιδήποτε θα μπορούσε να συμβεί, για να κάνουν αυτό που είναι το καθήκον μας, να προστατεύσουμε τους ανθρώπους μας”. (Φαίνεται πως ο “σύντροφος” δημοσιογράφος που μίλησε για “αποχαιρετισμό στα όπλα” ξέχασε να διαβάσει αυτή την παράγραφο).

“Αυτοί οι χιλιάδες άνδρες και γυναίκες που θα μπορούσε κανείς να τους αναγνωρίσει καθαρά, από το κοντό τους ανάστημα και το σκούρο χρώμα, που ξεχωρίζει από τους ζαπατίστικους σκούφους τους, δεν μπήκαν στην οργάνωση με μια μαζική ενέργεια. Για να συγκροτήσουμε και να μεγαλώσουμε τον EZLN, μιλήσαμε μαζί τους, τους ακούσαμε, εκεί όπου δούλευαν, εκεί όπου υπέφεραν. Όχι στις μεγάλες συγκεντρώσεις και τις πορείες, αλλά στους χώρους δουλειάς, στο χώρο όπου ζει ο ρατσισμός, η λεηλασία, η εκμετάλλευση, η περιφρόνηση, ενός συστήματος που αν και χρησιμοποιεί πολλά πρόσωπα έχει ένα όνομα, το καπιταλιστικό. Η Έκτη Διακήρυξη και η Άλλη Εκστρατεία έχει αποφασίσει μια γραμμή πολύ ξεκάθαρη πάνω στην οποία σας ζητάμε να αποφασίσετε: αντικαπιταλιστική και της αριστεράς. Όχι του κέντρου, όχι του μισό-κέντρου, όχι της μετριοπαθούς δεξιάς, όχι της θεσμικής και “λογικής” αριστεράς, αλλά της αριστεράς όπως λέμε, εκεί που βρίσκεται η καρδιά και το μέλλον, το αύριο. Ευχαριστώντας όλους “όσους έχουν συνυπογράψει την Έκτη Διακήρυξη και έχουν κάνει την Άλλη

Εκστρατεία δική τους” τους δηλώνει: “από αυτή τη στιγμή είναι δικοί μας σύντροφοι και συντρόφισσες. Και αν μπορούμε να είμαστε περήφανοι για κάτι εμείς οι ζαπατίστας είναι ότι ξέρουμε να είμαστε πιστοί στους συντρόφους και τις συντρόφισσες μας”. Συνεχίζοντας διευκρινίζει σε ποιους απευθύνεται η Έκτη και η Άλλη. “Και μιλάω για τις πολιτικές οργανώσεις της αριστεράς, τους κομμουνιστές, τους ελευθεριακούς, τους αναρχικούς, όσους δεν έχουν αυτό-προσδιοριστεί μέχρι τώρα κι ότι χρειάζονται ακόμα πολλά πράγματα να ειπωθούν για να καταφέρουμε να τους προσδιορίσουμε, τις συλλογικές πολιτιστικές ομάδες, τα εναλλακτικά μέσα, τις ΜΚΟ, τις οργανώσεις δικαιωμάτων των γυναικών, των ομοφυλόφιλων, των λεσβιών, τους υπόλοιπους που είναι διαφορετικοί, για όλα αυτά που είμαστε και τα οποία εμείς θελήσαμε να εκφράσουμε συμβολικά με ένα κοτόπουλο που βγήκε στραβοκάνικο, και είναι πολύ διαφορετικό, τον πιγκουίνο. Πρέπει να πηγαίνει προς τα κει... ερχόταν με τη μηχανή και ζαλίστηκε”.

Ακολουθεί μια υπόσχεση-κάλεσμα. “Θέλουμε να σας πούμε ότι προτεραιότητα για μας είναι να γίνουμε σύντροφοι και να σας γνωρίσουμε... Καλούμε τους πάντες να μπουν στην Έκτη εγγυώντας τους δύο πράγματα: το ένα είναι ότι η (Άλλη) δεν πρόκειται να λήξει σύντομα και δεν θα υπάρξει κανενός είδους αντάλλαγμα και το άλλο ότι όλοι θα έχουν ένα χώρο, όπως και να είναι, είτε μικροί είτε μεγάλοι, κόκκινοι, μαύροι, άσπροι, χοντροί ή κοκαλιάρηδες”.

Για πρώτη φορά μετά από 12 χρόνια η ομιλία του υποδιοικητή και η συγκέντρωση τελειώνει όχι με το σύνθημα “Ζήτω ο EZLN” αλλά “σαν σύντροφοι και συντρόφισσες που είμαστε”... με το σύνθημα “Ζήτω η Άλλη Εκστρατεία”, εκφράζοντας με αυτό τον τρόπο αφενός μεν τη σημασία της Άλλης Εκστρατείας για το ζαπατισμό και αφετέρου για να δοθεί έμφαση στο γεγονός ότι στο νέο αυτό κίνημα καμιά ομάδα, οργάνωση ή άτομο, ούτε καν ο ίδιος ο EZLN, δεν μπορεί να ηγεμονεύσει απέναντι στις υπόλοιπες.

2 Γενάρη 2006

Το πρωί της επόμενης μέρας ξεκινά η συνέντευξη των μελών της Άλλης Εκστρατείας στο κέντρο επιμόρφωσης CIDECI (όπου ιθαγενείς και αγρότες τις περιοχές των Άλτος διδάσκονται δωρεάν υφαντουργία, ξυλουργική κλπ.), στα περίχωρα του Σαν Κριστομπάλ. Μπαίνοντας στις εγκαταστάσεις του κέντρου μέλη της Άλλης μας βοηθάνε να προσανατολιστούμε στο χώρο ενημερώνοντάς μας σχετικά με το πρόγραμμα των συζητήσεων και τις θεματικές ενώ από τα μεγάφωνα ακούγεται το Κάντο Χενεράλ¹⁵. Ο χώρος έχει γεμίσει από τα μέλη ενός πολύχρωμου κινήματος (από την περιοχή των Άλτος) που αποτελείται από κομμουνιστές, αναρχικούς, ελευθεριακούς, φεμινίστριες, ιθαγενείς, ομοφυλόφιλους, λεσβίες (με έντονη παρουσία και στη χθεσινή συγκέντρωση ως λεσβίες ζαπατίστας), ενώ το σκηνικό συμπληρώνει η αρκετά μεγάλη συμμετοχή των “ξένων παρατηρητών” και δημοσιογράφων κυρίως από τα εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης.

Η συνέντευξη ξεκινά με την παρουσίαση, τις τοποθετήσεις και τις προτάσεις των οργανώσεων, ομάδων, συλλογικοτήτων και ατόμων που απουσίαζαν από την Πλενάρια (Γενική Συνέλευση) που είχε πραγματοποιηθεί στη Λα Γαρούτσα (La Garrucha) τον Σεπτέμβριο του 2005 και δεν έχουν ακόμα εκφράσει την άποψή τους σχετικά με τα 6 σημεία που αποφασίστηκαν εκεί.

Ο πρώτος κύκλος της συνέλευσης περιλάμβανε τοποθετήσεις εκπροσώπων κοινοτήτων όπως του Νικολά Ρουίς (Nicola Ruiz) και του Βενεστιάνο Καράνσα (Venestiano Carranza), ομάδων υπεράσπισης ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του δικαιώματος στην εκπαίδευση, όπως της “Εκπαιδευτικής Κοινότητας για την Ειρήνη”¹⁶, που παλεύει για το δικαίωμα στην εκπαίδευση και για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προσφέροντας συγχρόνως εθελοντική εργασία και σε αυτόνομες ζαπατίστικες κοινότητες, οργανώσεων “Θεολογίας της Απελευθέρωσης” όπως η COCIDE¹⁷ - (Επιτροπή Πολιτών για την υπεράσπιση του λαού), ο εκπρόσωπος της οποίας έκανε έντονη κριτική στην ομοσπονδιακή και πολιτειακή κυβέρνηση για την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, τους μισθούς πείνας και την καταστολή. Πολύ σημαντική ήταν η παρουσία γυναικείων οργανώσεων όπως αυτή του MIM¹⁸ (Ανεξάρτητο Κίνημα Γυναικών), ένα δίκτυο γυναικών με οριζόντια δομή και με κύριο χαρακτηριστικό του την αυτοκριτική, το οποίο παλεύει για τα δικαιώματα των γυναικών, των ιθαγενών, για την αυτονομία, την τήρηση των συμφωνιών του Σαν Αντρές (San Andres), την αποστρατιωτικοποίηση, και αγωνίζεται ενάντια στο Σχέδιο Πουέμπλα Πάναμα¹⁹ (Plan Puebla Panama), στο νεοφιλελευθερισμό, τις παραστρατιωτικές οργανώσεις, την ιδιωτικοποίηση της γης, ενάντια στη βία και τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών. Πολλές τοποθετήσεις ατόμων (όσων δηλαδή δεν ανήκουν σε καμιά ομάδα ή οργάνωση) ήταν έντονα φορτισμένες συναισθηματικά, εκφράζοντας όλες την ανάγκη να συναντηθούν και οργανωθούν τα κινήματα αυτής της χώρας αλλά και τη διαθεσιμότητα να αγωνιστούν ως κομμάτι αυτού του κινήματος που λέγεται “Άλλη Εκστρατεία”. Όλες οι απόψεις που ακουστήκαν στον πρώτο αυτό κύκλο τάχθηκαν υπέρ των 6 σημείων της Πλενάριας²⁰ (Γενική Συνέλευση).

Τέλος, το λόγο πήρε ο εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος εκπροσωπώντας, φυσικά, τον EZLN. Ξεκινά με μια διαπίστωση. “Όλα αυτά τα χρόνια είδαμε ότι, όπως υποφέρουμε εμείς, υποφέρουν και πολλοί από σας και καταλάβαμε ότι δεν μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματά μας μόνοι, σαν ομάδα ή σαν τμήμα. Ήρθε η στιγμή για να καταλάβουμε ότι ο εχθρός είναι το πολιτικό και κοινωνικό σύστημα στο οποίο ζούμε”. Αναφέροντας τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα με τη Σέξτα Κολέτα²¹ (η τοπική επιτροπή της Έκτης) του Σαν Κριστομπάλ θίγει 4 ζητήματα. Το πρώτο αφορά τη λειτουργία της “Άλλης Εκστρατείας” προτείνοντας τα χαρακτηριστικά που αυτή θα έπρεπε να έχει. Αυτό σημαίνει, σύμφωνα με τους συντρόφους του EZLN, ότι η “Άλλη θα πρέπει να είναι (να παραμείνει) ένας χώρος όπου ο καθένας θα μπορεί να μιλάει για ό,τι θέλει και με τον τρόπο που θέλει, έχοντας την “εγγύηση” ότι ο άλλος θα ακούσει προσεκτικά ό,τι έχει να του πει. “...είτε μας αρέσει σαν άνθρωπος είτε όχι. Είναι σύντροφός μας και όχι φίλος μας”. Η “εσωτερική υγεία” της Άλλης εξαρτάται από το “αν όλοι εκφράζουν την άποψή τους για τα πάντα.” Διευκρινίζει ότι η Άλλη δεν είναι δυνατόν να έχει την μορφή και τα χαρακτηριστικά ούτε του EZLN ούτε κάποιας άλλης ομάδας ή πολιτικής οργάνωσης που συμμετέχει σε αυτή, “μία και κάτι τέτοιο θα σήμαινε ομογενοποίηση”. Ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά αυτού του κινήματος είναι αυτά που λέγονται και αποφασίζονται στις συνελεύσεις να έχουν και πρακτική εφαρμογή στην καθημερινή ζωή του καθενός “από μας”, ιδίως σχετικά με τα δικαιώματα των γυναικών, των ομοφυλόφιλων, των λεσβιών, των ιθαγενών, όλων των αποκλεισμένων. “Δεν είναι δυνατό άλλα να λέμε και άλλα να κάνουμε στην καθημερινή μας ζωή.” Προτείνει η Σέξτα Κολέτα του Σαν Κριστομπάλ να συζητήσει τα 6 σημεία που τέθηκαν στην Πλενάρια (Γενική Συνέλευση) αποφεύγοντας όμως να καταλήξουν σε απόφαση μέσω ψηφοφορίας. “Αν ο οποιοσδήποτε στην Άλλη Εκστρατεία αισθανθεί ότι οι θέσεις του έχουν χάσει, τότε η Άλλη θα έχει αποτύχει. Γιατί θα έχει μετατραπεί σε πολιτικό κόμμα, οργάνωση ή στο χειρότερο που μπορεί να υπάρξει στον κόσμο, σε κοινοβούλιο”. Ως εκπρόσωπος του EZLN, ζητά από όλους τους συμμετέχοντες να εκθέτουν δημόσια και ελεύθερα

τις απόψεις τους στις συνελεύσεις “χωρίς να χρειάζεται να πείσετε τη συνέλευση ή καθένα από τα μέλη της για τις ιδέες σας”. Μια και “η διαφωνία και η πολιτική συζήτηση όχι μόνο μας βοηθά να καταλάβουμε τις θέσεις των άλλων αλλά και να πλουτίσουμε και να αναπτύξουμε τις δικές μας θέσεις”. Γι’ αυτό οι Σέξτας Κολέτας θα πρέπει να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους σχετικά με τα 6 σημεία χωρίς να χρειαστεί να μετρήσουν ποια θέση κέρδισε και ποια έχασε.

Αναφερόμενος στο πρόβλημα ασυνεννοησίας που υπήρξε ανάμεσα στις Σέξτας Κολέτας και τις βάσεις στήριξης του EZLN και της επιτροπής Καλής Διακυβέρνησης της περιοχής των Άλτος, (στις συνελεύσεις που πραγματοποιήθηκαν από τις Σέξτας Κολέτας δεν καλέστηκαν οι ζαπατίστικοι δήμοι και κοινότητες) επισήμανε. “Μισώ που το λέω αλλά πρέπει να σας θυμίσω ότι και ο EZLN έχει επίσης υπογράψει την Έκτη Διακήρυξη και είναι σύντροφός σας. Όχι ο καλύτερος, αλλά ο ποιο συμπαθητικός”. Τονίζοντάς τους ότι με μεγάλη χαρά οι βάσεις στήριξης θα θελήσουν να συμμετέχουν διαβεβαιώνοντάς τους ότι “θα κάνουμε το καλλίτερο που μπορούμε, όπως πάντα, όταν κάνουμε πράγματα με συντρόφους”.

Ενώ δεν ξεχνά να τονίσει για άλλη μια φορά ότι το μόνο που έχει να κερδίσει κάποιος με τη συμμετοχή του σ’ αυτό το κίνημα είναι η ικανοποίηση ότι δημιουργεί μαζί με άλλους”.

Διαχωρίζοντας την Άλλη Εκστρατεία από τις δημόσιες προεκλογικές εμφανίσεις των πολιτικών, η τοποθέτησή του κλείνει με τις ακόλουθες προτάσεις. Να συνεχιστούν οι δημόσιες δραστηριότητες της Άλλης και μετά την αναχώρηση της αντιπροσωπείας του EZLN από την Τσιάπας. Οι συνελεύσεις και συζητήσεις που θα πραγματοποιούνται να αφορούν όχι μόνο το ποιο είμαστε, που πάμε και από πού ερχόμαστε αλλά κυρίως το τι θέλουμε να κάνουμε από δω και πέρα και τέλος, να δημιουργηθεί “ένας μηχανισμός άμεσης επικοινωνίας ανάμεσα σε σας και σε μας”. Η συνέλευση διακόπτεται, για φαγητό και λίγη ξεκούραση, για να συνεχιστεί το απόγευμα, με τις τοποθετήσεις των ομάδων, οργανώσεων και ατόμων που έχουν ήδη εκφράσει τις απόψεις τους στην Πλενάρια το Σεπτέμβρη του 2005. Συλλογικότητες και ομάδες υπεράσπισης δικαιωμάτων, νεολαϊστικές, γυναικών, εργαζομένων, ηλικιωμένων κλπ, καθώς και άτομα επικεντρώθηκαν, κυρίως, στο ποια ζητήματα θα πρέπει να αφορούν την Άλλη Εκστρατεία και με ποιο τρόπο πρέπει αυτά να προσεγγιστούν.

3 Γενάρη 2006

Την επόμενη μέρα η αποστολή του EZLN ξεκινά από το Σαν Κριστομπάλ με προορισμό το Παλένκε (Palenque). Οι Κόμπας της βόρειας ζώνης έχουν αρχίσει να συγκεντρώνονται από τα ξημερώματα στην είσοδο της πόλης, ακριβώς μπροστά από την πύλη ενός στρατοπέδου του ομοσπονδιακού στρατού, με σκοπό τον αποκλεισμό του. Αυτή η πορεία ήταν κάτι το οποίο το περίμεναν πολύ καιρό οι ζαπατίστας της βόρειας ζώνης, μιας περιοχής με το μεγαλύτερο αριθμό παραστρατιωτικών οργανώσεων (μόνο στην κοινότητα του Ρομπέρτο Μπάρριος (Roberto Barríos), δίπλα στο καρακόλ, υπάρχει μια ομάδα αποτελούμενη από 25 ένοπλους παραστρατιωτικούς), επιθέσεων, προκλήσεων και απειλών. Εδώ και χρόνια αντιστέκονται σε ένα “πόλεμο χαμηλής έντασης” που έχει μια ένταση ιδιαίτερα υψηλή. “Εδώ το να είσαι ζαπατίστας απαιτεί μεγαλύτερο θάρρος. Είναι πιο επικίνδυνο απ’ ότι σε άλλα μέρη της Τσιάπας”.

Η πορεία αυτή λοιπόν είναι ένα μήνυμα προς πολλές μεριές. Προς την ομοσπονδιακή κυβέρνηση του Φοξ και την πολιτειακή του Pablo Salazar που επιχειρεί να τους αγοράσει, παραχωρώντας τους τίτλους ιδιοκτησίας και μοιράζοντας αγροτικές επιδοτήσεις με αντάλλαγμα μια δήλωση (κάτι μας θυμίζει;) ότι δεν ανήκουν στη ζαπατίστικη οργάνωση, προς τις ένοπλες παραστρατιωτικές ομάδες και τον ομοσπονδιακό στρατό και προς “όλους όσους θελήσουν να κάνουν κάτι, για να το λάβουν σοβαρά υπόψη τους. Θα πρέπει να πληρώσουν τις συνέπειες για ότι συμβεί”.

Το μεσημέρι φτάνει το караβάνι με τον “απεσταλμένο Μηδέν” και τα μέλη της “Άλλης” που έχουν αναλάβει την περιφρούρηση, και ξεκινά μια πορεία, πολυάριθμη (ξεπερνώντας σε αριθμό και τις προεκλογικές συγκεντρώσεις των κομμάτων), από τις πιο δυναμικές, γεμάτη ενθουσιασμό και συγκίνηση, ένα “είμαστε εδώ και συνεχίζουμε τον αγώνα”. Νέοι, γέροι, παιδιά, όλοι εγκαπουτσάδος (με καλυμμένα πρόσωπα), κάποιοι με τις ματσέτες στα χέρια και με συνθήματα όπως “εδώ, εκεί ο αγώνας θα συνεχιστεί”, “το βλέπουμε, το αισθανόμαστε, ο λαός βρίσκεται στο Παλένκε”, “EZLN”, “Ζήτω η Άλλη Εκστρατεία”, “Ζήτω η Επιτροπή Καλής Διακυβέρνησης”, “Ζήτω οι αυτόνομοι δήμοι”, “Ζήτω η εγχώρια και διεθνής κοινωνία των πολιτών” κλπ, εισβάλουν στο Παλένκε. Ένα Παλένκε που πρώτη φορά υποδέχεται τον εξεγερμένο υποδιοικητή Μάρκος και πρώτη φορά το καταλαμβάνουν οι βάσεις στήριξης της βόρειας ζώνης. Ένα Παλένκε φοβισμένο από αυτή την ξαφνική εισβολή, με τις πολυάριθμες τουριστικές επιχειρήσεις του κλειδαμπαρωμένες, και με τους τουρίστες να κοιτάζουν έκπληκτοι αυτό το πλήθος των κουκουλοφόρων ιθαγενών των οποίων την ύπαρξη ούτε γνώριζαν αλλά ούτε και τους ενδιέφερε να μάθουν. Καθ’ όλη τη διάρκεια της πορείας και της συγκέντρωσης αρκετές χιλιάδες αστυνομικοί της PFP²² (Ομοσπονδιακή Προληπτική Αστυνομία), της Πολισία Σεκτοριάλ (Policia Sectorial) ένα από τα σκληρότερα τμήματα των σωμάτων ασφαλείας του Μεξικό, εκπαιδευμένοι από ένα τμήμα του στρατού της Γουατεμάλας φημισμένο για τις σφαγές που είχε διαπράξει κατά τη διάρκεια του εμφυλίου), πράκτορες όλων των ειδών και διαφόρων εθνικοτήτων, ασφαλίτες, η “αγαπημένη μας μιγκρασιόν (migración - υπηρεσία για τους μετανάστες που λειτουργεί αυτόνομα) και φυσικά τμήματα του ομοσπονδιακού στρατού πολλοί εκ των οποίων με στολές αστυνομικών είχαν ακροβολιστεί, παρακολουθώντας και τραβώντας συνεχώς φωτογραφίες και βίντεο, και με τα όπλα σε ετοιμότητα.

Φτάνοντας η πορεία στην κεντρική πλατεία του Παλένκε, ένα πλήθος από δημοσιογράφους ορμά πάνω στον υποδιοικητή Μάρκος. Μάταιες οι εκκλήσεις από τους διοργανωτές να φερθούν σαν άνθρωποι.. Η εκδήλωση ξεκινά με τον εκπρόσωπο τις CUT²³ να καλωσορίζει εκ μέρους των εργαζομένων τον απεσταλμένο Μηδέν και τους ζαπατίστας της βόρειας ζώνης, τονίζοντας την ανάγκη ενότητας του αγώνα εργαζομένων και ιθαγενών. Ακολουθεί χαιρετισμός από την κομαντάντα Amanda εκ μέρους “των βάσεων στήριξης του EZLN της βόρειας ζώνης και των διαφόρων οργανώσεων που μας συνοδεύουν αλλά και όλων των τίμιων και ταπεινών ανθρώπων που βρίσκονται σε αυτή την εκδήλωση”, ενώ ακολουθεί η κομαντάντα Λιμπερτάδ (Libertad) με την εκτέλεση του ζαπατίστικου ύμνου.

Τελευταίος παίρνει το λόγο ο εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος. “ήρθαμε εδώ στο Παλένκε, το σύμβολο του πολιτισμού των Μάγια, του μεγαλείου και τις ανάπτυξής του. Όμως εμείς βλέπουμε ότι οι μεγάλοι καπιταλιστές το χρησιμοποιούν μόνο για να το επισκεφτούν, να το γνωρίσουν σαν να ήταν ένας πολιτισμός νεκρός. Σαν να πεθάναμε, σαν να μην υπάρχουμε πια εμείς οι ιθαγενείς Μάγιας, - κάποιοι ζαπατίστας κάποιοι άλλοι όχι - με το θρίαμβο του νεοφιλελευθερισμού στον κόσμο. Ίσως, με έκπληξη, συνειδητοποιήσαν ότι ενώ ήρθαν να δουν ερείπια, συνάντησαν ανθρώπους που ζουν, περπατάνε, μιλάνε και

κυρίως φωνάζουν. Και φωνάζουν “Για μπάστα” (Ya basta - Φτάνει πια) και τώρα προσπαθούν να ενωθούν με άλλες δυνάμεις εργαζομένων της υπαίθρου και της πόλης για να αλλάξει αυτό το σύστημα”.

“Κατά τη διάρκεια των επόμενων ημερών θα ακούσουμε ένα σωρό υποσχέσεις και ψέματα, θα προσπαθήσουν να μας ταΐσουν την ελπίδα ότι τα πράγματα θα βελτιωθούν, αν αλλάξει αυτή η κυβέρνηση με άλλη. Άλλη μια φορά, κάθε χρόνο, κάθε τρία χρόνια, κάθε έξι χρόνια μας πουλάνε αυτά τα πράγματα και πάλι κάθε τρία, κάθε έξι χρόνια μας τα επαναλαμβάνουν ξανά. Εμείς οι σύντροφοι και συντρόφισσες της Άλλης Εκστρατείας - στην οποία συμμετέχουμε και εμείς του EZLN - πιστεύουμε ότι τίποτε δεν πρόκειται να μας δώσουν. Τίποτε που δεν μπορούμε να κατακτήσουμε μόνοι μας με τις δυνάμεις μας, τις οργανωμένες δυνάμεις μας, για να αλλάξουμε τα πράγματα”. Καλεί όλους τους “ταπεινούς και άλλους ανθρώπους, που θέλουν να αλλάξουν τα πράγματα, που θέλουν να ζήσουν για τους ίδιους και τις ίδιες, για τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους σε ένα κόσμο όπου θα μπορείς να ζεις χωρίς φόβο. Χωρίς το φόβο τις ταπείνωσης, περιφρονημένος, λόγο του χρώματος που έχει το δέρμα του, του τρόπου που περπατά, που μιλά, λόγο της κουλτούρας του και του χώρου που κατέχει σε αυτή την κοινωνία. Σ’ ένα κόσμο που θα μας σέβονται για τη δουλειά που κάνουμε, την αξία που έχουμε σαν άνθρωποι και όχι για τον τραπεζικό λογαριασμό που έχουμε σε κάποιο μέρος ή για τον τύπο αυτοκινήτου που διαθέτουμε ή για το ρούχο που φοράμε. Έναν κόσμο όπου οι εργαζόμενοι θα καταλαμβάνουν το χώρο που τους αξίζει, γιατί εκείνοι κάνουν τον κόσμο να περπατά, να ανθίζει. Οι πλούσιοι και όσοι έχουν εξουσία είναι εκείνοι που τον καταστρέφουν και τον σταματούν μέχρι ωστόσο, σχεδόν να τον τελειώσουν ολοκληρωτικά”. Προειδοποιεί για άλλη μια φορά την κυβέρνηση και τις παραστρατιωτικές ομάδες. “Καλέσαμε τους συντρόφους, βάσεις στήριξης του EZLN στη βόρεια ζώνη. Ήρθαν αρκετοί, για να δώσουν στην κυβέρνηση και σ’ αυτούς που είχαν στήσει καρτέρι εκεί, στην είσοδο, περιμένοντας μας με τα πυροβόλα όπλα τους, ένα μικρό δείγμα της δύναμης των ζαπατίστας στα βόρεια της Τσιάπας. Είναι ένα μήνυμα που θέλουμε να δώσουμε σε όλους όσους θελήσουν να κάνουν κάτι, για να το λάβουν σοβαρά υπόψη τους. Θα πρέπει να πληρώσουν τις συνέπειες για ότι συμβεί”.

Και καταλήγει. “Ένας από τους δρόμους τους οποίους θα βαδίζει η Άλλη Εκστρατεία είναι αυτός της ενότητας των ιθαγενών, των εργατών, των αγροτών, των δασκάλων, των φοιτητών, των υπαλλήλων, όλων όσων εργάζονται και παράγουν σε αυτή τη χώρα και όχι εκείνων που βρίσκονται εκεί ψηλά και πλουτίζουν με ψέματα και με κόστος, το αίμα μας. Θέλουμε σήμερα, με αυτή την κοινή δράση ανάμεσα στον EZLN και την CUT της Τσιάπας, να προλάβουμε αυτό το μήνυμα ενότητας ανάμεσα στους ιθαγενείς και τους εργαζόμενους”.

Μετά τη συγκέντρωση ο κόσμος κατευθύνεται με πορεία στα γραφεία της CUT, για να ξεκινήσουν οι κλειστές συνελεύσεις των μελών της Άλλης Εκστρατείας με την αποστολή του EZLN. Στους δρόμους γύρω από τα γραφεία, όλο το διάστημα της παραμονής της αποστολής εκεί, έχουν κυριολεκτικά στρατοπεδεύσει οι βάσεις στήριξης δημιουργώντας μια αυθόρμητη ασπίδα προστασίας. Ένα κλίμα χαράς και ικανοποίησης για όλα όσα έχουν καταφέρει μέχρι τώρα, αποδεικνύοντας σε όλους ότι συνεχίζουν να αντιστέκονται ακόμα και ενάντια στη λήθη. Εξάλλου δεν είναι εύκολο να συγκεντρωθούν τόσες χιλιάδες, πολλοί από τους οποίους πρέπει να κάνουν 15 και 18 ώρες ταξίδι ξοδεύοντας τα ελάχιστα χρήματα που έχουν για να φωνάξουν “δεν πουλιόμαστε, δεν παραδινόμαστε, δεν υποχωρούμε, δεν ξεχνάμε.” Παντού συναντάς μάτια χαρούμενα πίσω από τους ζαπατίστικους σκούφους, είναι η γιορτή των εξεγερμένων. Λίγο πιο πέρα, ασφαλίτες, μπάτσοι και στρατός, ένοπλοι όλοι, να κατασκοπεύουν και να καταγράφουν με τις κάμερες τους κάθε έναν που πλησίαζε στην περιοχή, κάνοντας απεγνωσμένες προσπάθειες να αποκτήσουν ξανά τον έλεγχο της πόλης.

Μετά το τέλος της συνέλευσης δόθηκε συνέντευξη τύπου των μελών της Άλλης Εκστρατείας και της CUT προς τα εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης.

4 Γενάρη 2006

Την επόμενη μέρα η αποστολή ξαναγυρνά στο Σαν Κριστομπάλ για να επισκεφθεί τον οικισμό τις Λα Ορμίγα που αποτελείται από εκτοπισμένους ιθαγενείς. Εκεί απευθυνόμενος “σ’ αυτά τα αδέρφια”, όπως το έκανε και πριν από δύο μέρες στην ομιλία του στο Σαν Κριστομπάλ, ο υποδιοικητής αρχίζει να αφηγείται μια ιστορία, “που συνέβη εδώ και πολύ καιρό, όταν ο EZLN δεν ήταν γνωστός”. Είναι η ιστορία της συνάντησής του με τους ιθαγενείς της Λα Ορμίγα.

Το Νοέμβρη ή Δεκέμβρη του 1993, λίγο πριν την εξέγερση, τρία μέλη του ζαπατίστικου στρατού, ο υποδιοικητής Μάρκος με ένα σύντροφο και μια συντρόφισσα τσοταίλες²⁴, συναντήθηκαν με την ηγεσία της ιθαγενικής αυτής οργάνωσης με σκοπό να τους ανακοινώσουν την απόφασή τους να εξεγερθούν ένοπλα, να τους προειδοποιήσουν για το ενδεχόμενο γενικευμένης καταστολής από το κράτος και τέλος, να τους καλέσουν να στηρίξουν τον αγώνα, εξηγώντας τους τι ήθελαν και τι σκόπευαν να κάνουν. Η απάντηση που πήρανε ήταν η εξής. “Αν ο αγώνας σας είναι καλός θα τον στηρίξουμε”. Τις πρώτες ώρες της εξέγερσης, την 1-2 και 3 Ιανουαρίου του 1994 οι δυνάμεις του EZLN άρχισαν να δέχονται επιθέσεις με βόμβες από αεροπλάνα και ελικόπτερα του στρατού. Πολλοί αντάρτες παγιδεύτηκαν στα βουνά γύρω από το Σαν Κριστομπάλ. “Ήταν τότε τα αδέρφια της Λα Ορμίγα και οι μεταφορείς αυτοί που άρχισαν να μετακινούν τους στρατιώτες μας σε πιο ασφαλείς περιοχές, χωρίς να ζητήσουν κανένα αντάλλαγμα”. Τότε ο Μάρκος δίνει συμβολικά ένα όπλο που είχε αρπάξει από κάποιον “από αυτούς τους παλιοκερατάδες της ασφάλειας (Seguridad Publica)”, σε έναν από τους ιθαγενείς της Λα Ορμίγα, και εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη όλων των ζαπατίστας για την τεράστια βοήθεια που τους προσέφεραν, του λέει “εμείς οι ζαπατίστας δεν θα ξεχάσουμε ποτέ αυτό που κάνατε για μας. Και αυτά τα αδέρφια, ευαγγελιστές στην πλειοψηφία τους, Τσαμούλες στην πλειοψηφία, ιθαγενείς όλοι, εδώ στον οικισμό της Λα Ορμίγα, μας βοήθησαν σώζοντας τις ζωές πολλών συντρόφων μας. Και τότε, σύντροφοι, δεν υπήρχαν κάμερες, ούτε φωτογραφίες, μικρόφωνα και συνεντεύξεις. Τότε υπήρχαν βόμβες και σφαίρες. Και ήταν εδώ σ’ αυτήν την περιοχή του Σαν Κριστομπάλ, στους ιθαγενείς που έχτισαν αυτή την πόλη, που τους απέβαλε ως εδώ, που ο EZLN βρήκε τον πρώτο του σύμμαχο και την πρώτη υποστήριξη από ανθρώπους ταπεινούς και απλούς”. Ευχαριστώντας τους μεταφορείς συνεχίζει: “μόλις τώρα πληροφορήθηκα ότι ο σύντροφος στον οποίο είχα δώσει συμβολικά εκείνο το όπλο βρίσκεται τώρα στη φυλακή, ως πολιτικός κρατούμενος. Ελπίζουμε να φτάσει μέχρι εκεί η φωνή μας” ανακοινώνοντας το όνομά του.

Μέσα σε ένα κλίμα έντονα συγκινησιακό, με τις αναμνήσεις από τις δύσκολες εκείνες πρώτες μέρες της εξέγερσης να ξαναπερνούν από το μυαλό όλων, ο απεσταλμένος Μηδέν συνεχίζει το λόγο του αναφερόμενος στις απειλές που δέχτηκε ο ίδιος και τα μέλη της Άλλης Εκστρατείας από παραστρατιωτικούς του PRI (μία από τις ένοπλες ομάδες είχε απειλήσει ότι

σε περίπτωση που η αντιπροσωπεία του EZLN εμφανιστεί στη Λα Ορμίγα θα προκαλέσουν συγκρούσεις και συμπλοκές, κατηγορώντας τους ζαπατίστας ότι η παρουσία τους εκεί θα σημαίνει ότι επιθυμούν αυτή την εξέλιξη). Εξηγώντας προς το PRI “με πρόσχημα τον καθολικισμό, τους έδιωξε από τη γη τους, που την εποφθαλμιούσαν οι κασίκες²⁵. Επιτίθεται στο πρώην κυβερνητικό κόμμα λέγοντας ότι είναι “καθαροί κερατάδες, δολοφόνοι και ψεύτες, όλοι από το Ρομπέρτο Μαντράσο²⁶, έως αυτόν που βρίσκεται κάτω στη βάση οργανώνοντας τον κόσμο”. Και καταλήγει. “Όταν οι ίδιοι οι ιθαγενείς οργανώθηκαν και απαίτησαν τα δικαιώματά τους, χωρίς πολιτικά κόμματα, όπως κάναμε το 1994, τότε άλλαξαν τα πράγματα”.

5 Γενάρη 2006

Επόμενος σταθμός της περιοδείας η Τσιάπα δε Γόρσο (Chiapa de Gorzo). Τα βέλη της κριτικής του Μάρκος, αυτή τη φορά, στρέφονται εναντίων του υποψήφιου του κεντροαριστερού κόμματος PRD²⁷, Αντρές Μανιουέλ Λόπες Ομπραδόρ²⁸ (γνωστός και ως AMLO) και του επιτελείου του, που αποτελείται από ανθρώπους του Σαλίνας δε Γορτάρι²⁹ (πρόεδρος του Μεξικό από το 1988 έως το 1994, υποστηριζόμενος από το PRI), λέγοντας ότι το PRD δεν είναι αριστερό κόμμα ενώ οι συνεργάτες του AMLO δεν διαφέρουν απ’ αυτούς του Ρομπέρτο Μαντράσο (PRI) και του Φελίπε Καλντερόν.³⁰

Απαντώντας στις δηλώσεις ενός γεροϋσιαστή του PRD, ξεκαθαρίζει και το χαρακτήρα της Άλλης Εκστρατείας. “Δεν θα παίξουμε το παιχνίδι κανενός υποψήφιου. Εφόσον δε μας σέβονται τότε και εμείς θα γίνουμε σκληροί. Αυτός δεν είναι ο χώρος του. Ούτε ο χώρος του PRI, του PAN, του PRD ή του PT³¹ (Κόμμα των Εργαζομένων). Είναι ο χώρος των ανθρώπων που δεν ανήκουν σε θεσμικά πολιτικά κόμματα. Βλέπω ότι πολλοί από σας ανησυχείτε γιατί οι ηγέτες σας πουλάνε. Όσον αφορά εμάς, μην ανησυχείτε. Εμείς δεν είμαστε ηγέτες, είμαστε σύντροφοι. Σ’ αυτά τα 12 χρόνια μας προσέφεραν τα πάντα και εμείς δεν δεχτήκαμε τίποτα. Δεν έχουμε ούτε αυτοκίνητα, ούτε φάρμες, ούτε αγροκτήματα, με δουλειά... μια δουλίτσα που μας δίνουν οι Κόμπας όταν περνάμε. Ούτε υπάρχουν τραπεζικοί λογαριασμοί, ούτε τίποτα. Αφού δεν δεχτήκαμε τότε που μας προσέφεραν ακόμα και το υπουργείο ομοσπονδιακής διακυβέρνησης, με αντάλλαγμα να υπογράψουμε τη συμφωνία ειρήνευσης του 1994, δεν βλέπω τι μπορεί να μας προσφέρουν τώρα. Μένει μόνο η Προεδρία της Δημοκρατίας. Αλλά, όπως έχω ήδη πει, για να είσαι πρόεδρος πρέπει να είσαι μαλάκας”.

Και καταλήγει λέγοντας ότι οι προεκλογικές εκστρατείες των υποψηφίων αποτελούν προσβολή και ότι η επιλογή αυτή είναι ένας δρόμος πολύ διαφορετικός (από αυτόν της Άλλης) γιατί δεν αφορά τους από κάτω αλλά τους από πάνω.

6 Γενάρη 2006

Μετά την Τσιάπας δε Γόρσο και την πρωτεύουσα της πολιτείας Τούξτλα Γουτιέρρες (Tuxtla Gutierrez) η αποστολή του EZLN φτάνει στην Τονάλα (Tonala). Κατά τη διάρκεια συνέλευσης με τα μέλη της Άλλης Εκστρατείας της περιοχής ειδοποιείται για το θάνατο της κομαντάντα Ραμόνα. Ο υποδιοικητής Μάρκος, εμφανώς συντετριμμένος, παίρνει το μικρόφωνο για να ανακοινώσει το θάνατο της συντρόφισσας κομαντάντα. “Ο κόσμος έχασε μια γυναίκα παράδειγμα και το Μεξικό μια από τις αγωνίστριες τις οποίες έχει ανάγκη. Μας ξερίζωσαν ολονών ένα κομμάτι από την καρδιά μας”. Όπως είναι φυσικό μετά από μια τέτοια εξέλιξη η περιοδεία αναβάλλεται, ενώ η ημερομηνία επανέναρξής της θα αποφασιστεί από την CCRI του EZLN (Παράνομη Επαναστατική Ιθαγενική επιτροπή). Κλείνοντας αυτή την ανακοίνωση θυμίζει ότι στην τελευταία δημόσια εμφάνισή της στην Πλενάρια τον Σεπτέμβριο του 2005, είχε προσφέρει ένα κέντημα εκφράζοντας την ελπίδα η Άλλη Εκστρατεία να μοιάζει με αυτό. Ένα κέντημα που είχε όλα τα χρώματα, αρκετά άγνωστα ενωμένα το ένα με το άλλο, χωρίς όμως να χάνουν την ταυτότητα και την αναγνωρισιμότητα τους ως μονάδες.

Η κομαντάντα Ραμόνα, σύμβολο του ζαπατίστικου αγώνα, τσοτσίλ από την περιοχή των Άλτος, υπήρξε από τις πρώτες γυναίκες κομαντάντας του CCRI έχοντας αναλάβει το δύσκολο ρόλο της διάδοσης του αγώνα στα χρόνια της Τσιάπας, της οργάνωσης των ζαπατίστικων κοινοτήτων αλλά κυρίως των ιθαγενών γυναικών για να διεκδικήσουν τη θέση που τους ανήκει στον αγώνα και στην κοινωνία. Πέθανε, περίπου σε ηλικία 58 χρόνων, κατά τη μεταφορά της από το Όβεντικ (Oventik) προς το νοσοκομείο του Σαν Κριστομπάλ, λόγω υψηλού πυρετού, διάρροιας και αιμορραγίας. Πριν 10 χρόνια είχε υποβληθεί σε μεταμόσχευση νεφρού που πραγματοποιήθηκε χάρη στη βοήθεια συντρόφων. Στις 7 Γενάρη, στο Όβεντικ, έγινε η κηδεία της σε στενό οικογενειακό κύκλο. Σε όλες τις αυτόνομες εξεγερμένες ζαπατίστικες περιοχές πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις μνήμης για τη μεγάλη αυτή αγωνίστρια ενώ αναβλήθηκε κάθε άλλη δραστηριότητα.

9 Γενάρη 2006

Η περιοδεία ξεκινά και πάλι από την πόλη Τονάλα, με επόμενους σταθμούς την Ουίξτλα (Huixtla - 11/1), όπου συναντήθηκε με τους πληγέντες του τυφώνα Σταν (Stan), τη Νουέβα Βίγια Φλόρες (Nueva Villa Flores - 12/1) καταλήγοντας ξανά στο Παλένκε απ’ όπου και θα αναχωρήσει για το δύσκολο ταξίδι της στις υπόλοιπες πολιτείες, μακριά από τα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού.

15 Γενάρη 2006

Φτάνει στην πολιτεία Κιντάνα Ρο (Quintana Roo) και την πρωτεύουσά της Τσετουμάλ (Chetumal), όπου πραγματοποιήθηκε μια απρόσμενα μεγάλη ανοικτή εκδήλωση. Εκεί ο απεσταλμένος Μηδέν επισήμανε για άλλη μια φορά ότι “κανένα επαγγελματικό πολιτικό κόμμα δεν μπορεί να πει ότι ο αγώνας του είναι ευγενής, τίμιος, δίκαιος, και ανιδιοτελής. Όλοι θέλουν κάτι για τον εαυτό τους”, ενώ κατήγγειλε την αρπαγή εκατοντάδων εκταρίων γης, που ανήκαν σε εχιδατάριος³² της Τσετουμάλ, από την κυβέρνηση προκειμένου να κατασκευαστεί αεροδρόμιο και το κλίμα καταστολής που έχει ξεσπάσει από τον επιχειρηματία Ισαάκ Χαμούι Αμπάντι (Isaac Hamui Abadi) εναντίων των αγροτών της κοινότητας Μαντζαχουάλ (Majahual) με σκοπό να καταλάβει τα χωράφια τους. “Το περίεργο με αυτό τον αγώνα είναι ότι χρειάζεται να κρυβόμαστε για να μας δουν” κατέληξε εξηγώντας το λόγο που συνεχίζουν να φοράνε ζαπατίστικους σκούφους.

16 Γενάρη 2006

Επισκέπτεται την πόλη Πλάγια δελ Κάρμεν (Playa del Carmen) και στις 17 την Καρκούν (Cancun), μια

από τις πλέον τουριστικές πόλεις του Μεξικού, με μεγάλα τουριστικά συγκροτήματα και τεράστιες κοινωνικές και ταξικές αντιθέσεις, η οποία στον τελευταίο τυφώνα που έπληξε το Μεξικό υπέστη σοβαρές ζημιές. Εκεί, μακριά από τα τουριστικά μεγαθήρια με την υψηλή πελατεία, πραγματοποιήθηκε, αρχικά, η κλειστή συνέλευση των μελών της Άλλης Εκστρατείας, όπου συμμετείχαν περίπου 100 άτομα. Στη συνέχεια, σε ανοιχτή εκδήλωση σε πλατεία της πόλης όπου συγκεντρώθηκαν πάνω από 5000 άτομα (αριθμός πολύ μεγαλύτερος από αυτόν που κατάφερε να μαζέψει το PRD, το οποίο αυτή τη στιγμή έρχεται πρώτο στις δημοσκοπήσεις) ο υποδιοικητής Μάρκος άσκησε δριμυία κριτική στο κεντροαριστερό PRD αναφέροντας δηλώσεις του υποψηφίου του για την προεδρεία Λόπεζ Ομπραδόρ²⁷ (Lopez Obrador) κατά τη διάρκεια της προεκλογικής του περιόδου στην Τσιάπας, τον περασμένο Δεκέμβριο, με τις οποίες ξεκαθάρισε ότι “το PRD όχι μόνο δεν έχει καμιά σχέση με τον EZLN αλλά, μάλιστα είναι αντίπαλοι και κάποια στιγμή θα αναγκαστούν να συναντηθούν” ενώ υπενθύμισε ότι στέλεχος του κόμματος αυτού υπήρξε υφυπουργός εσωτερικών όταν έγινε η σφαγή της Ακτεάλ³³ - “είναι λερωμένος με το αίμα των 45 νεκρών ιθαγενών” - και ο επικεφαλής της προεκλογικής του εκστρατείας είχε υπερψηφίσει, το 2001, τον λεγόμενο αντί-ιθαγενικό νόμο. “Πότε ήρθε από πάνω μια λύση; Από πάνω έρχονται οι σφαίρες, οι φυλακές, οι ταπεινώσεις και οι νόμοι που δικαιολογούν ότι μπορούν να μας ποδοπατούν”. Προειδοποιώντας τα πολιτικά κόμματα και τους υποψηφίους τους να “αφήσουν ήσυχη την Άλλη Εκστρατεία”, ξεκαθάρισε ότι δεν πρόκειται για μια αντί-AMLO εκστρατεία αλλά για ένα κίνημα από τα πιο πλούσια σε ιδέες, προτάσεις και αγώνες που γνώρισε ποτέ το Μεξικό στην ιστορία του. Τέλος κατήγγειλε τις ενέργειες βορειοαμερικανών επιχειρηματιών να αρπάξουν τη γη των ιθαγενών της “Ένωσης Υπεράσπισης των Αγροτών της Φυλής Μάγια”³⁴ με σκοπό να κατασκευάσουν μεγάλα εμπορικά κέντρα και ξενοδοχεία.

18 Γενάρη 2006

Η αποστολή εγκαταλείπει την Κιντάνα Ρο και φτάνει στην πολιτεία Γιουκατάν (Yucatan) και την πόλη Τσίτσεν Ιτσα (Chichen Itza), σύμβολο του πολιτισμού των Μάγια, με τις περίφημες πυραμίδες - “ναούς του χρόνου”. Στην συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε εκεί από τους ιθαγενείς Μάγια της περιοχής ο απεσταλμένος Μηδέν κατήγγειλε την επιλογή της κυβέρνησης να κατασκευάσει εμπορικό κέντρο στην έκταση του αρχαιολογικού χώρου ενώ κάλεσε τους ιθαγενικούς λαούς “να ξεσηκωθούν και να υπερασπίσουν την ιστορία μας, που οι πλούσιοι θέλουν να την μετατρέψουν σε κωλόχαρτο. Η διοικητής μας, η κομαντάντα Ραμόνα, είχε πληροφορηθεί ότι θα ερχόμασταν. Ασχολούνταν με την χειροτεχνία, από κει έβγαζε τα προς το ζην. Με τα χέρια της έφτιαχνε καταπληκτικά πράγματα, μιλούσε για έναν κόσμο που ένωνε το παρελθόν με το μέλλον. Ήταν μια από τις διοικητές μας, ήταν γυναίκα και ήταν χειροτέχνης (artesana) και μας ζήτησε, πριν πεθάνει, να έρθουμε και να δώσουμε το χαιρετισμό της. Σήμερα, εκτελώ τη διαταγή που πήρα και το μήνυμά της είναι ότι πρέπει να υπερασπιστούμε την ιστορία μας”. Το μήνυμα μιας γυναίκας κομαντάντα Μάγια από τις Τσιάπας προς τ’ αδέρφια της, τους Μάγια του Γιουκατάν. Και καταλήγει: “Δεν είστε μόνοι, σύντροφοι, μην παραδοθείτε, μην αφήσετε τον αγώνα, γιατί από δω και πέρα θα έχετε την υποστήριξη πολλών ανθρώπων σ’ ολόκληρη τη χώρα”.

Ακολουθεί η πρωτεύουσα του Γιουκατάν, Μέριδα (Merida), όπου σε μια συγκέντρωση 2000 ατόμων, ο υποδιοικητής έστρεψε τα βέλη της κριτικής του εναντίων του κυβερνώντος δεξιού κόμματος PAN, του προέδρου του Μεξικού Βινσέντε Φοξ¹² (Vincente Fox) και του “γελοίου” κυβερνήτη του Γιουκατάν Πατρίσιο Πατρόν Λαβιάδα (Patricio Patron Laviada) “που επιχειρούν να μετατρέψουν την πολιτεία σε μια τεράστια Χασιέντα³⁵”. “Ο Φοξ” τόνισε, “τηρώντας την υπόσχεση που είχε δώσει κατά τη διάρκεια της προεκλογικής του εκστρατείας μέσα σε λίγα χρόνια, άλλαξε τη χώρα. Τη γύρισε στο 16ο αιώνα”.

Επόμενη πολιτεία το Καμπέτσε (Campeche). Στην πόλη Μπεκάλ (Becal), στους συγκεντρωμένους ιθαγενείς Μάγια της περιοχής ο απεσταλμένος Μηδέν “παρέδωσε” ένα μήνυμα από τα αδέρφια τους, τους Μάγια της Τσιάπας, ένα μήνυμα “που το γνωρίζουμε όλοι. Γιατί ξέρουμε ότι όταν έχει ήλιο, γινόμαστε μούσκεμα από τον ιδρώτα, όταν βρέχει από το νερό, όταν υπάρχει πόνος με τα δάκρυά μας, δάκρυα θυμού και αγανάκτησης για αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στο νοτιοανατολικό Μεξικό όπως και στο Καμπέτσε είμαστε ξεχασμένοι από τις κακές κυβερνήσεις και τους “μεγάλους” πολιτικούς. Έχουμε την πρώτη θέση στη φτώχεια και θέλουμε να καταφέρουμε μαζί, όλο το νοτιοανατολικό Μεξικό - Τσιάπας, Κιντάνα Ρο, Γιουκατάν, Καμπέτσε, Ταμπάσκο - να έχουμε την πρώτη θέση στην εξέγερση και την αξιοπρέπεια. Γνωρίζουμε ότι έχουμε πολύ πόνο, αλλά και πολλές ιστορίες αντίστασης και εξέγερσης”. Διευκρινίζει ότι η πρόταση της Έκτης Διακήρυξης είναι για να γίνει ένα μεξικάνικο Ya Basta³⁶ που θα μεγαλώσει από κάτω.

“Δεν ήρθαμε να σας πούμε τι πρέπει να κάνετε. Αντίθετα θέλουμε να ακούσουμε την ιστορία σας και να μάθουμε από σας. Δεν ήρθαμε να σας φέρουμε καμιά λύση, ήρθαμε να σας φέρουμε την πρόταση να ενώσουμε τον πόνο, την αγανάκτηση και την οργή”. Και προτείνει. “Να οργανώσετε την οργή και το κουράγιο σας για να αλλάξετε τη χώρα”.

Συνεχίζει το λόγο του ασκώντας έντονη κριτική στην αστική δικαιοσύνη και αυτούς που την “υπηρετούν”. Οι νόμοι που ισχύουν εξυπηρετούν μόνο τους πλούσιους και ισχυρούς ενώ “αυτοί που βρίσκονται στις φυλακές είναι άνθρωποι απλοί και ταπεινοί. Η πλειοψηφία είναι άνθρωποι που αγωνίζονται και επειδή απαιτούσαν τα δικαιώματά τους, ως ανταμοιβή η κυβέρνηση τους έκλεισε στη φυλακή. Αλλά είναι γεμάτες και από ανθρώπους που από ανάγκη υποχρεώνονται να διαπράξουν κάποιο αδίκημα” ενώ οι δικαστές πλουτίζουν, κάνοντας νόμους που επιτρέπουν και δικαιολογούν το “να φυλακίζονται οι φτωχοί”.

[Στη ζαπατίστικη απονομή δικαιοσύνης δεν υπάρχει ποινή φυλάκισης. Πρώτη μέριμνα της συνέλευσης είναι να προσπαθήσει να συμβιβάσει τις αντικρουόμενες πλευρές. Όταν κάτι τέτοιο είναι αδύνατο, ή όταν πρόκειται για αδικήματα σοβαρά, όπως φόνος ή βιασμός, η ποινή εξαρτάται από το μέγεθος του αδικήματος και αφορά είτε κοινοτική εργασία είτε εργασία προς όφελος του θύματος ή της οικογένειας του ή του αφαιρούν το δικαίωμα να καλλιεργεί το χωράφι που του αναλογεί (από την κοινοτική γη) για κάποιο χρονικό διάστημα].

25 Γενάρη 2006

Το караβάνι με την αποστολή του EZLN και τα μέλη της Άλλης Εκστρατείας που την συνοδεύουν φτάνει στο Ταμπάσκο, την πολιτεία των εργοστασίων πετρελαίου της PEMEX (Εθνική Εταιρεία Πετρελαίου), μέσα σε καταρρακτώδη

βροχή. Στην είσοδο της πρωτεύουσας Βιγιαερμόσα (Villahermosa) βρίσκονται συγκεντρωμένοι οπαδοί του PRI κυρίως από το συνδικάτο αυτοκινητιστών και οδηγών φορτηγών και λεωφορείων της πολιτείας με τα ταξί, τα κόμπι (combi - βανάκια folkswagen που εκτελούν χρέη λεωφορείου) και τα φορτηγά αραγμένα στις δύο πλευρές του αυτοκινητόδρομου καλύπτοντας μια απόσταση σχεδόν δύο χιλιομέτρων. Την προηγούμενη μέρα κυβερνητική εφημερίδα του Ταμπάσκο που πρόσκειται στο PRI, γνωστή για τα ψέματά της, η Ταμπάσκο Σήμερα (Tabasco Hoy) δημιουργούσε κλίμα φόβου αναφέροντας ότι αναμένεται αντισυγκέντρωση οπαδών του PRI και του PRD ενόψει και της επικείμενης άφιξης του караβανιού. Φυσικά κάποιοι από τους μη γνωρίζοντες άρχισαν να πιστεύουν ότι πρόκειται για κάτι τέτοιο. Η αλήθεια ήταν τελείως διαφορετική. Την ίδια μέρα είχε προγραμματιστεί επίσκεψη του υποψηφίου του PRI με τον πρώην κυβερνήτη του Ταμπάσκο, Ρομπέρτο Μαντράσο, ο οποίος έφτασε 10 λεπτά αργότερα. (ο υποψήφιος του PRI, έχοντας ανάγκη από ένα ζεστό καλωσόρισμα σε φιλικό έδαφος, μετά τα γιουχαίσματα που έφαγε από αρκετές χιλιάδες φοιτητές του Αυτόνομου Πανεπιστημίου του Υδάλγο (Υδάλγο) κατά τη διάρκεια προεκλογικής του ομιλίας, την οποία αναγκάστηκε να διακόψει δύο λεπτά μετά την έναρξή της, είχε επιστρατεύσει τους πάντες για να τον υποδεχτούν - μέχρι και τα σχολεία είχαν κλείσει). Περνώντας το караβάνι από τους συγκεντρωμένους οπαδούς του PRI ακούγονται αρχικά χειροκροτήματα και ζητωκραυγές. Οι οπαδοί του PRI βλέποντας να φτάνει μια πομπή αυτοκινήτων “συνοδευόμενη” από περιπολικά της αστυνομίας θεώρησαν ότι περνά το αφεντικό τους και ξεκίνησαν το καλωσόρισμα. Ξαφνικά οι ζητωκραυγές και τα χειροκροτήματα σταματούν απότομα όταν συνειδητοποιούν ότι αυτός που περνά δεν είναι ο αγαπημένος τους ηγέτης αλλά η αποστολή του EZLN.

Την πρώτη μέρα της επίσκεψης του υποδιοικητή Μάρκος σ’ αυτή την όχι και τόσο φιλική πολιτεία (αν και υπάρχουν αρκετές κοινότητες του Ταμπάσκο που είναι ζαπατίστικες και οι οποίες ανήκουν στο караκόλ του Ρομπέρτο Μπάριος) πραγματοποιήθηκε κλειστή συνέλευση με τα μέλη της Άλλης Εκστρατείας σε κεντρική γκαλερί της πόλης, η οποία ήταν περικυκλωμένη από κατασκόπους της κυβερνητικής εξουσίας και ΜΜΕ. Στη συνέλευση συμμετείχαν οι οργανώσεις MAIZ (Movimiento Agrario Independiente Zapatista - Αγροτικό Ανεξάρτητο Ζαπατιστικό Κίνημα), CAOS (Comite de accion y Orientacion Sindical - Επιτροπή Συνδικαλιστικού προσανατολισμού και Δράσης) και του Frente Sindical Campesino, Indigena y Popular (Αγροτικό, Ιθαγενικό και Λαϊκό Συνδικαλιστικό Μέτωπο) καθώς και πολιτιστικές ομάδες και κάτοικοι γειτονικών δήμων. Στη συνέλευση τοποθετήθηκαν εργάτες τις PEMEX, επισημαίνοντας ότι η κατάσταση των εργατών επιδεινώνεται συνεχώς, μέλη του συνδικάτου τις IMSS (Κοινωνική Ασφάλιση), οι οποίοι δήλωσαν έτοιμοι να συμμετέχουν στην Άλλη και να αγωνιστούν “με την ταυτότητα του κοινωνικού αγωνιστή της αριστεράς” ενώ δεν έλειψαν και οι προτάσεις (από μέλος του CAOS) που μιλούσαν για “κοινωνική απαλλοτρίωση της PEMEX”. Πρέπει να πάρουμε πίσω ό,τι μας έχουν κλέψει, ηθικά και συμβολικά”. “Είμαστε λίγοι” λέει κάποιος εργάτης στα πετρέλαια, “αλλά πριν δεν υπήρχε κανένας”.

Ο υποδιοικητής στην τοποθέτηση του τόνισε ότι “είναι ανάγκη να τελειώνουμε με τον καπιταλισμό, ενώνοντας τις δυνάμεις μας για να αγωνιστούμε εναντίων του”. Πρόσθεσε ότι το πρόβλημα των κοινωνικών σχέσεων ξεκινά από την οικονομία και όχι από την πολιτική ενώ το να μην κατανοούμε κάτι τέτοιο αποτελεί παγίδα στην οποία συνηθίζει να πέφτει η λεγόμενη “αμφίβολη” αριστερά. Τέλος, εξηγώντας τον τρόπο ανάλυσης που προτείνει η Έκτη “που έρχεται από κάτω και αριστερά” ξεκαθαρίζει ότι με την ολοκλήρωση της περιοδείας του, στα τέλη Ιουνίου, “δεν θα υπάρχει ένα εθνικό πρόγραμμα αγώνα. Το μόνο που θα σας πω είναι: Σύντροφοι της Άλλης σας παρουσιάζω τους συντρόφους της Άλλης”.

Τις τελευταίες μέρες σε πολλούς δήμους και κοινότητες από τις οποίες πρόκειται να περάσει η αποστολή του EZLN υπήρχε έντονη παρουσία πρακτόρων της CISEN (Κέντρο Έρευνας και Δημόσιας Ασφάλειας) καθώς και αστυνομικών και στρατιωτικών δυνάμεων.

26 Γενάρη 2006

Ο απεσταλμένος μηδέν επισκέπτεται τις δημόσιες φυλακές της Τακοτάλπα (Tacotalpa) δύο ζαπατίστας τσόλες³⁷ πολιτικούς κρατούμενους μετά από γράμμα πρόσκληση που του έστειλαν. Τον Δον Παντσίτο Πέρες (Don Panchito Perez) και τον Άνχελ Κονσεψιόν Πέρες (Angel Concepcion Perez), πατέρα και γιο, που βρίσκονται στη φυλακή 9,5 χρόνια κατηγορούμενοι για μια δολοφονία που δεν διέπραξαν. Παρέμεινε μία ώρα στις φυλακές μεταφέροντάς τους μήνυμα από την CCRI - CG του EZLN (Παράνομη Επαναστατική Ιθαγενική Επιτροπή - Γενική Διοίκηση του EZLN). Μετά την έξοδό του από τις φυλακές δήλωσε: “Η κυβέρνηση του Β. Φοξ είχε προτείνει την απελευθέρωση όλων των κρατούμενων ζαπατίστας με αντάλλαγμα μια φωτογραφία του υποδιοικητή Μάρκος με τον επίτροπο της προεδρίας για την ειρήνευση στην Τσιάπας Λουίς Άλβαρες (Luis Alvarez). Εμείς είχαμε αρνηθεί και γι’ αυτό εσείς εξακολουθείτε να είστε κρατούμενοι, όμηροι της κυβέρνησης που επιμένει να σας χρησιμοποιεί για να μας αναγκάσει να συνδιαλαγούμε”. Για το λόγο αυτό οι κομαντάντες και οι κομαντάντες προτείνουν στους δύο συντρόφους να παραιτηθούν της ταυτότητας τους ως ζαπατίστας, να αφήσουν τον αγώνα, για να πάψουν έτσι να τους χρησιμοποιούν ως πολιτικούς ομήρους. Οι δύο σύντροφοι, πατέρας και γιος, αρνήθηκαν. Είπαν ότι θα συνεχίσουν να είναι ζαπατίστας και ότι είναι διατεθειμένοι να παραμείνουν στη φυλακή και να μην τους χρησιμοποιούν ως μέσο πίεσης για να αναγκάσουν τον EZLN να συνδιαλαγεί. Και συνεχίζει. “Ενώπιον αυτών των δύο συντρόφων πολιτικών κρατούμενων, ο EZLN βεβαιώνει για άλλη μια φορά την κυβέρνηση του Φοξ ότι δεν πρόκειται να έρθει σε διάλογο (μαζί της), αφού δεν πρόκειται να υπάρξει λύση, και ότι θα συνεχίσει να αγωνίζεται για την απελευθέρωση αυτών των συντρόφων και όλων των πολιτικών κρατούμενων που υπάρχουν σε αυτή τη χώρα, συντρόφων και συντροφισσών, είτε συμμετέχουν στην Άλλη Εκστρατεία είτε όχι”. Καταγγέλλοντας ότι “πίσω από την σύλληψη και κράτησή τους βρίσκονται ο πρώην κυβερνήτης της Τσιάπας και ηθικός αυτουργός (ο νους) της σφαγής της Ακτεάλ, Χούλιο Σέσαρ Λουίς Φέρρο (Julio Cesar Luis Ferro) και ο πρώην κυβερνήτης του Ταμπάσκο και τώρα προεδρικός υποψήφιος του PRI, Ρομπέρτο Μαδράσο Πιντάδο (Roberto Madrazo Pintado), τόνισε ότι οι Φρανσίσκο Πέρες Βάσκες (Fransisco Perez Vasques) και Άνχελ Κονσεψιόν Πέρες Γκουτιέρρες (Angel Concepcion Perez Gutierrez) “συνελήφθηκαν επειδή αγωνίστηκαν για τη γη και εξακολουθούν να είναι κρατούμενοι γιατί είναι ζαπατίστας”.

“Σήμερα ενώπιον τους και ενώπιον σας δηλώνουμε για άλλη μια φορά ότι αυτοί οι σύντροφοι είναι πολιτικοί κρατούμενοι και θα αγωνιστούμε για την ελευθερία τους” καταλήγει ανακοινώνοντας την απόφαση του EZLN στους εκατοντάδες συγκεντρωμένους ταμπασκένιους (tabasquenos), στην πλειοψηφία ιθαγενείς που δονούσαν τις φυλακές με συνθήματα όπως

“λευτεριά στους πολιτικούς κρατούμενους”.

Και ένα παραλείπόμενο: Την ώρα που ο υποδιοικητής κατευθυνόταν στο αυτοκίνητο, κάνει απότομα στροφή, κατευθυνόμενος στην φρουρά της εισόδου των φυλακών. Όλοι μένουν κοκαλωμένοι από την έκπληξη. Πλησιάζει τρεις από τους φρουρούς εκ των οποίων οι δύο γεμάτοι αμηχανία, τον χαιρετούν στρατιωτικά. Στρέφεται στον ένα και λέει: “να τους προσέχετε γιατί σε λίγο καιρό τα πράγματα θ’ αλλάξουν και τότε εσείς θα βρίσκεστε μέσα και αυτοί έξω”. Κάνει στροφή και βγαίνει. Ακούγεται φοβισμένη η φωνή του ενός να λέει “Μάλιστα, μάλιστα”.

Η επίσκεψη αυτή του Μάρκος, ενός στελέχους δηλαδή ενός ένοπλου αντάρτικου, στις φυλακές της Τακοτάλπα (Tacotalpa), θα μπορούσε ίσως να θεωρηθεί προκλητική προς την ομοσπονδιακή και πολιτειακή εξουσία. Πολλοί θα αναρωτηθούν, “μα πως δεν τον συλλάβανε;” Ο Μάρκος, ως απεσταλμένος του ζαπατίστικου κινήματος, δεν πήγε μόνος του. Δίπλα του, όπως και δίπλα στους πολιτικούς κρατούμενους, βρίσκονται τα κινήματα αντίστασης του Μεξικού και του κόσμου, που αν και τώρα έχουν αρχίσει να κάνουν τα πρώτα βήματα για να οργανωθούν και να συναντηθούν, καταφέρνουν και φέρνουν σε αμηχανία την πολιτική εξουσία.

27 Γενάρη 2006

Η αποστολή Ξαναγυρνά στη Βιγιαερμόσα προκειμένου να συμμετάσχει σε δημόσια εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε σε πλατεία της πόλης. Εκεί ο απεσταλμένος Μηδέν βρέθηκε σε εχθρικό έδαφος. Το μέρος ήταν ασφυκτικά γεμάτο από κυβερνητικούς και μυστικούς πράκτορες, πληροφοριοδότες του κυβερνήτη Μανιουέλ Αντράδε (Manuel Andrade) και του προεδρικού υποψήφιου του PRI Ρομπέρτο Μαντράσο καθώς και δεκάδες δημοσιογράφων από τα τοπικά μέσα, στην πλειοψηφία τους όργανα του PRI, που απαιτούσαν από τον υποδιοικητή να τους παραχωρήσει συνέντευξη από το πρώτο κιόλας λεπτό της άφιξής του στο Ταμπάσκο. Ο Μάρκος, μην αφήνοντας τη μοναδική αυτή ευκαιρία να χαθεί, επιτέθηκε στο PRI και τον υποψήφιο του κατηγορώντας τον ότι όσο καιρό ήταν κυβερνήτης του Ταμπάσκο απέκτησε μεγάλη περιουσία. “Η λεηλασία της γης, η μόλυνση λόγω της PEMEX, η μη ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζομένων, οι απολύσεις, η αύξηση της εγκληματικότητας, τα ναρκωτικά και η πορνεία.. Αυτό είναι το Ταμπάσκο που άφησε ο Ρομπέρτο Μαντράσο και τώρα υπόσχεται να κάνει το ίδιο και στην υπόλοιπη χώρα”. Καταγγέλλει τις σχέσεις του “με το εμπόριο ναρκωτικών και το οργανωμένο έγκλημα μέσω των οποίων δημιούργησε την οικονομική του εξουσία. Και τώρα με την ίδια αυτή εξουσία θέλει να αγοράσει τη θέση της προεδρίας της δημοκρατίας, με τις προμήθειες, τις μεγάλες πολιτικές συγκεντρώσεις, και όλη την υποκρισία που πληρώνει στην τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τον τύπο. Το PRI είναι ένα κόμμα που, από πάνω μέχρι κάτω αποτελείται από κλέφτες”. Και συνεχίζει. “Στο Ταμπάσκο έδωσαν την εξουσία στον Ρομπέρτο Μαντράσο για να ληστέψει τη γη, τους φυσικούς πόρους, τους μισθούς και την αξιοπρέπεια των ανθρώπων”. Σειρά έχει το PRD και ο υποψήφιος του Λόπες Ομπραδόρ τον οποίο χαρακτήρισε ψεύτη “αφού στην πόλη του Μεξικό, ενώ υποσχέθηκε ότι πρώτο μέλημά του θα ήταν οι φτωχοί, κάτι το οποίο υπόσχεται τώρα για τη χώρα, τελικά προτεραιότητα ήταν οι έχοντες τα περισσότερα, απομακρύνοντας τους μικρέμπορους (αναφέρεται στα περίφημα προγράμματα του υποψήφιου του PRD για την αναβάθμιση του ιστορικού κέντρου και την απομάκρυνση όλων των λεγόμενων “επαγγελματιών του δρόμου”) διαλύοντας συγχρόνως το λαϊκό κίνημα της πόλης. Αναφερόμενος στο σύμβουλο του AMLO Αρτούρο Νούνες (Arturo Nunez), πρώην στέλεχος του PRI και συνυπεύθυνο της “σφαγής της Ακτεάλ” τονίζει: “Πριν ήταν εχθρός και τώρα φίλος του. Περί αυτού πρόκειται, της αλλαγής δηλαδή της κλίκας αυτών που μας εκμεταλλεύονται, και μας κοροϊδεύουν, επιπλέον, αφού οι προεκλογικές εκστρατείες των κομμάτων είναι μια γελοιότητα. Μοιάζουν με πολιτιστικό πρόγραμμα αυτών που πατρονάρουν την κυβέρνηση του Ταμπάσκο η του Βινσέντε Φοξ”. Όσο για το PAN, και τον υποψήφιο του “αυτό τον μικρό κύριο, μικρό στην καρδιά και στο μυαλό, το Φελίπε Καλδερόν” τον στολίζει δεόντως. “ένας συνωμότης της άκρας δεξιάς που προσπαθεί να προσποιηθεί ότι αν εκείνος πάρει την προεδρία δεν θα είναι όπως ο Φοξ”.

Και καταλήγει. “Αυτό το κίνημα απελευθέρωσης και εξέγερσης υπάρχει παντού. Σ’ αυτό αφιερώνουμε όλες μας τις προσπάθειες και όχι για να παίξουμε το παιχνίδι κάποιου υποψηφίου. Δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στα τρία κόμματα. Στα χέρια τους υπάρχει αίμα και εσείς το γνωρίζετε αυτό γιατί τα ξέρετε”. Αντίθετα, η Άλλη Εκστρατεία “είναι ένας χώρος των από κάτω, όχι μια εξέδρα για να ανέβει (ο οποιοσδήποτε). Είτε το θέλουν είτε όχι αυτό το κίνημα θα εξεγερθεί και θα αλλάξει αυτή τη χώρα”.

Η αποστολή εγκαταλείπει την πόλη της Βιγιαερμόσα για τον επόμενο σταθμό, τις κοινότητες του Ταμπάσκο.

Και το ταξίδι τις εξέγερσης συνεχίζεται. Γιατί η αντίσταση και ο αγώνας είναι σαν το ποτάμι από τις ιστορίες του Γερό Αντώνιο. Δεν το σταματά κανείς και τίποτε.

Σημείωση: Στην Οαχάκα (Οαχάκα) η αποστολή επισκέφτηκε τις φυλακές όπου κρατούνται πολιτικοί κρατούμενοι για συμμετοχή στο άλλο αντάρτικο του Μεξικού το EPR, στην πλειοψηφία τους ιθαγενείς αρκετοί από τους οποίους δήλωσαν τη διάθεσή τους να ενταχθούν στην Άλλη Εκστρατεία. Οι φυλακές αυτές είναι γνωστές για τις σκληρές συνθήκες κράτησης. Ο Μάρκος επανέλαβε την απόφαση της ζαπατίστικης οργάνωσης να αγωνιστεί για όλους τους πολιτικούς κρατούμενους.

I Φλεβάρη 2006

Το караβάνι της αποστολής του EZLN φτάνει στις περιοχές του Τοτονακαπάν (Totonaacapan) στη Βερακρούζ, όπου κυρίαρχη δύναμη είναι το PRI. Στην κεντρική πλατεία της πόλης πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αρκετών εκατοντάδων, στην πλειοψηφία τους ιθαγενών Τοτονάκας (Totonacas). “Σύντροφε και συντρόφισσα, νομίζεις ότι βγάζουμε λόγο σκληρό εναντίων των πολιτικών κομμάτων. Αυτό συμβαίνει γιατί θέλουμε να σας πούμε για τον πόνο που έχουμε. Να λοιπόν τι συμβαίνει. Τα πολιτικά κόμματα δεν θέλουν να αναγνωρίσουν τα δικαιώματα που έχουμε σαν ινδιάνικος λαός που είμαστε, δεν θέλουν να μας σέβονται, δε θέλουν να βελτιωθεί η ζωή μας. Εκείνοι θέλουν να πάψουμε να είμαστε

ιθαγενείς, να μεταμορφωθούμε σε καζτάνες, σε λευκούς στην καρδιά, παρ' όλο που το δέρμα μας εξακολουθεί να είναι σκούρο. Είμαστε περήφανοι που είμαστε ιθαγενείς. Και ξέρουμε ότι υπάρχουν και άλλα αδέρφια, από άλλους λαούς του Μεξικό, που δε θέλουν να πάψουν να είναι ινδιάνοι, αλλά με περηφάνια, να παραμείνουν αυτό που είναι, με την κουλτούρα τους, τη γλώσσα τους, την ιστορία τους, την αγάπη τους για τη γη. "Με λόγια απλά περιγράφει την πορεία του αγώνα των ιθαγενών της Τσιάπας, των ζαπατίστας. "Έκαναν ένα πόλεμο, στον οποίο σκοτώθηκαν άντρες και γυναίκες, ιθαγενείς, που πάλευαν για να αναγνωριστούν τα δικαιώματά μας... Κάναμε μια μεγάλη πορεία, αν θυμάσαι, πέντε 5 χρόνια τώρα, το 2001, που την είπαμε Πορεία της Ιθαγενικής Αξιοπρέπειας, δηλαδή, του Χρώματος της Γης. Βαδίσαμε μαζί με τους ινδιάνικους λαούς και μαζί με τον λαό των Τοτονάκας, και εκεί ζητήσαμε να αναγνωριστούν τα δικαιώματά μας. "Και συνεχίζει: "Είχαμε τη στήριξη πολλών εκατομμυρίων ανθρώπων στο Μεξικό και τον κόσμο, και αυτός που βρίσκεται εκεί ψηλά, αυτός που κυβερνά, δεν αναγνώρισε τα δικαιώματά μας. Ούτε το PRI, ούτε το PAN, ούτε το PRD. Γι' αυτό βγάζουμε λόγο σκληρό εναντίον τους. "Κατά τη διάρκεια της ομιλίας γινόταν μετάφραση στη γλώσσα των Τοτονάκας. Αν και στην περιοχή αυτή ο Λόπες Ομπραδόρ ασκεί μεγάλη επιρροή, ο απεσταλμένος Μηδέν δεν δίστασε να επιτεθεί στο κεντροαριστερό κόμμα και τον υποψήφιο του, θυμίζοντας την ιστορία διάφορων στελεχών του, όπως ο Χεσούς Ορτέγα (Jesus Ortega) (που αρνήθηκε στους ιθαγενείς τα δικαιώματά τους) ή ο Αρτούρο Νούνιες (Arturo Nuñez). "Ρωτήστε τον Λόπες Ομπραδόρ γιατί βρίσκεται στην ομάδα του αυτός που κατέστρωσε το σχέδιο της σφαγής της Ακτεάλ". Αναφέρεται, στη συνέχεια, στην ένοπλη επίθεση των περρεδίστας³⁸ του Σινκατάν (Zinacatan) εναντίον των βάσεων στήριξης του EZLN "Σου λέω,... ρότα τον Λόπες Ομπραδόρ²⁸ γιατί αυτοί που τον υποστηρίζουν για πρόεδρο, στην Τσιάπας είναι εκείνοι που μας πυροβολούν. Προσέξτε την ομάδα του Αντρέας Μανιουέλ: είναι οι ίδιοι που πριν ήταν δίπλα στο Σαλίνας. Αν έχει τους ίδιους ανθρώπους που μας έκλεψαν, μας εκμεταλλεύτηκαν και μας ταπεινώσαν... Σκέψου, τότε λοιπόν, αν είναι σκληρός ο λόγος μας ή μήπως είναι πολύ μαλακός και σ' αυτούς τους κερατάδες από τα πολιτικά κόμματα, τους αξίζει να ακούσουν πολύ περισσότερα απ' αυτά που τους λέμε". Συνεχίζει λέγοντας "Οι ιθαγενείς διοικητές μου, μου είπαν: Ψάξε τον τοτονάκο και πες του ότι πρέπει να ξυπνήσει, ότι πρέπει να ενώσουμε τον αγώνα μας και να συνδεθούμε με αγρότες και εργάτες. Άστους αυτούς εκεί ψηλά, ενώσου με μας, δε θα προλάβουμε πια μόνοι, δε θα είναι πια μόνος ο τοτονάκο χωρίς βοήθεια, όχι πια αγώνας μόνος και θλιβερός. Ο θυμός και ο πόνος που υπάρχει στη Μεξικάνικη γη έχει μόνο ένα φάρμακο, τον αγώνα. Σε καλούμε σ' αυτόν,... να βαδίσουμε μεμιάς σ' αυτή τη χώρα, ώστε να προχωρήσει τίμια, δυνατά. Αυτό το φάρμακο πρέπει να το μοιραστούμε όλοι. Πρέπει να αγωνιστούμε, όμως όχι εκεί ψηλά, για τα αξιώματα, αλλά κάτω, για να αλλάξουν τα πράγματα και να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των ανθρώπων... Γνωρίζουμε ότι ο νόμος που έχουμε τώρα, που λέγεται σύνταγμα, είναι χρήσιμος μόνο για να μας ληστεύει τη γη και να μας εξαπατά, για να γεμίζουν οι φυλακές από κόσμο ταπεινό και απλό και οι εγκληματίες να βρίσκονται στις κυβερνήσεις".

Μιλάει για ένα κόσμο που δε θα υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, ένα κόσμο που να χωράνε όλοι. Ακόμα και οι πλούσιοι και η πολιτική τάξη. "Για τους κεφαλαιοκράτες έχουμε ένα χώρο, τη φυλακή. Θα κλείσουμε μετά τη φυλακή και δε θα την ξανανοήσουμε ώπου να πληρώσουν για όλα τα κρίματα τους".

Η Κογιούτλα (Coquytla), μια περιοχή που κατοικείται κυρίως από ιθαγενείς Τοτονάκας, για την εξουσία, τους πολιτικούς και τα ΜΜΕ δεν υπάρχει. Όπως δεν υπάρχει και η καταστροφή του 90% της δασικής της έκτασης, μέσα σε λίγα χρόνια, λόγω της ασύδοτης υλοτομίας ή της πλήρους ηγεμονίας των κασίκες του PRI και του PAN. (Στην Κογιούτλα δύο οικογένειες κασίκες κατέχουν την απόλυτη εξουσία. Η εναλλαγή από τη μια στην άλλη γίνεται σύμφωνα με τους νόμους της μαφίας, δολοφονίες, απαγωγές κλπ). Για να μην αναφερθούμε στο γεγονός της παραχώρησης άδειας από την κυβέρνηση στην εταιρεία Wall-Mart, βορειοαμερικανικών συμφερόντων, για την ανέγερση αποθήκης στο χώρο που βρίσκεται μια από τις 7 πυραμίδες που αποτελούν την είσοδο στην κοιλάδα του Τοτονακαπάν, όπως κατήγγειλε η "Επιτροπή Τλαπακόγια" Comit? Colectivo Cultura Tlapacoya. Ούτε, βέβαια, στο ότι ο επιχειρηματικός όμιλος Κιντέρο (Quintero) κατάφερε να αποκτήσει το μονοπώλιο της μπανάνας της Τλαπακόγια για την τροφοδότηση της Wall-Mart, κάτι το οποίο, ουσιαστικά, σημαίνει το θάνατο των αγροτών της περιοχής.

Όμως δίπλα στις αδικίες και τον πόνο υπάρχει το θάρρος των από κάτω και η αποφασιστικότητα τους ν' αγωνιστούν και να αντισταθούν.

Το караβάνι της Άλλης Εκστρατείας αναχωρεί από τη ζώνη των τοτονάκας, περνώντας από ένοπλες μονάδες πρακτόρων, που έτειναν προκλητικά τα R-15 τους, μια παρουσία που δεν έλειψε καμιά στιγμή κατά τη διάρκεια τις περιοδείας στην πολιτεία της Βερακρούς (Veracruz).

2 Φλεβάρη 2006

Η αποστολή του EZLN επισκέπτεται τη Χαλάπα (Jalapa) όπου πραγματοποιήθηκε συνέλευση με τα μέλη της Έκτης και της Άλλης Εκστρατείας της περιοχής στα γραφεία της οργάνωσης MATRACA (Κίνημα Υποστήριξης σε Παιδιά και Εργαζόμενους σε Σπίτια - Movimiento de Apoyo a Niños y Trabajadores de la Casa). Στη συνέλευση αυτή το κύριο θέμα συζήτησης ήταν κατά πόσο μπορούμε και πρέπει να συμβιβαστούμε και να ενταχθούμε στο καπιταλιστικό σύστημα.

"Δεν είναι αλήθεια ότι ο καπιταλισμός δημιουργεί σε πολλούς αγρότες και εμπόρους δεσμούς εξάρτησης. Πιστέψτε με δεν είναι αλήθεια. Αντίθετα, η ανάπτυξη του καπιταλισμού σημαίνει και την ολοκληρωτική εξαφάνισή του. Και δεν είναι επειδή το ζητώ εγώ η επειδή βγαίνει ως συμπέρασμα από κάποιο κείμενο ή κάποια ανάλυση. Είναι ο ίδιος ο κόσμος που το λέει. Οι αγρότες που χάνουν τη γη τους εξαιτίας του καπιταλισμού και παύουν να εξαρτώνται από αυτόν προκειμένου να εξαφανιστεί." Ο απεσταλμένος Μηδέν συνεχίζει αναφερόμενος στις νομικές παγίδες που υπάρχουν και στις μεταρρυθμίσεις του συντάγματος που μόνο στόχο έχουν να αρπάξουν τη γη από τους αγρότες οδηγώντας τους σε αφανισμό. Για πρώτη φορά στη διάρκεια της περιοδείας μπαίνει το ζήτημα του ρόλου των επιστημόνων και της επιλογής τους να μπουν στην υπηρεσία του συστήματος. "Δε σημαίνει ότι οι επιστήμονες, επειδή εξαρτώνται από τον καπιταλισμό, ακολουθώντας αυτό το δρόμο, έχουν εγκαταλείψει κάθε ηθική αξία. Κανείς δεν αποφασίζει συνειδητά (με τις 5 αισθήσεις του) να γίνει επιστήμονας, με σκοπό να καταστρέψει τη φύση, όμως αυτό συμβαίνει. Κανείς δεν αποφασίζει να γίνει επιστήμονας με σκοπό να βάλει ένα τέλος στην πολιτιστική κληρονομιά της χώρας, όμως αυτό συμβαίνει. Η μακίλα³⁹ της επιστημονικής γνώσης απαλλοτριώνει από τον καθένα τη γνώση αυτή δίνοντας της μια άλλη κατεύθυνση, που κάποιος, από ανθρώπινη ηθική, δε λέω αριστερή ή

αντικαπιταλιστική, δε θα έπαιρνε: ότι η γνώση του χρησιμοποιείται για να καταστρέψει, για να σκοτώσει τον άλλο". Υπάρχει, λοιπόν, εκείνος που συνειδητοποιεί αυτό που συμβαίνει, εκείνος που δεν το συνειδητοποιεί αλλά και αυτοί που "αν και το συνειδητοποιούν, συμβιβάζονται" με αντάλλαγμα την ευκολία μιας επιταγής, διαλύοντας ακόμα και τις ανθρώπινες ηθικές αξίες. "Η άλλη Εκστρατεία δείχνει ότι υπάρχει και αυτός που λέει ότι δεν πρόκειται να πουληθεί. Και μιλάω για τους αγωνιστές εκείνους, όπως αυτοί που μιλήσανε εδώ, του '68, οι οποίοι πέρασαν από όλες τις εμπειρίες τις πολιτικής συμμετοχής και στους οποίους προσφέρθηκε η πόρτα να υποταχθούν στο σύστημα, χρησιμοποιώντας αυτή την παλιά παγίδα, ότι δηλαδή μπορείς να κάνεις περισσότερα από μέσα. Υπήρξαν όμως άνθρωποι που είπαν όχι, που ενώ μπορούσαν να πάνε προς την άλλη μεριά και να το σκάσουν, παρέμειναν. Η Άλλη Εκστρατεία είναι ο χώρος αυτών των ανθρώπων.... Μερικοί λένε, επιχειρηματολογώντας το και θεωρητικά, ότι δεν γίνεται να αλλάξουμε αυτό το σύστημα, το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι να το εξανθρωπίσουμε. Στην πραγματικότητα, αυτό αποτελεί τον κεντρικό πυρήνα του προεκλογικού προγράμματος ενός υποψήφιου που βρίσκεται στην πρωτοπορία της Άλλης Εκστρατείας" λέει, αστεειευόμενος σχετικά με την τοποθέτηση που έγινε την προηγούμενη μέρα από ένα υποψήφιο του PRD. Η συνέλευση ξεσπά σε γέλια. Και συνεχίζει: "Είχαμε την αίσθηση και τώρα τη βεβαιότητα, ότι υπήρχε κόσμος όπως εμείς, που όχι μόνο δεν προσαρμόζεται με τις υπάρχουσες επιλογές, αλλά επιπλέον, που πιστεύει ότι είναι καθήκον του να χτίσει ένα άλλο πράγμα. Ωστόσο, εμείς δεν θα μπορούσαμε να πούμε πως θα είναι αυτό, έτσι η αλλιώς, παρά μόνο να χαράξουμε τη γενική γραμμή και να δούμε αν βρισκόταν και κανένας άλλος ακόμα στο κανάλι. Λοιπόν, σας δίνεται η ευκαιρία, να ξεκινήσετε, και να αποφασίσετε τα χαρακτηριστικά αυτής της άλλης προσπάθειας".

Και παρακάτω ξεκαθαρίζει. "Η Άλλη Εκστρατεία ορίζει έναν εχθρό, όχι έναν αντίπαλο. Με τον αντίπαλο, κάποια στιγμή μπορεί να συμφωνήσεις πάνω σε κάτι, με τον εχθρό όχι. Όταν η Άλλη Εκστρατεία προσδιορίζεται ως αντικαπιταλιστική λέει: είναι η επιβίωση μας σε αντίθεση με τον θάνατο που υπάρχει απέναντι. Που προέρχεται όχι από ένα άτομο αλλά από ένα σύστημα. Ο EZLN λέει ?αναγνωρίζουμε τον αγώνα σου, όσο μικρός και αν είναι, ακόμα και ατομικός? και δεσμευόμαστε ότι η Άλλη Εκστρατεία θα το υπερασπίζεται αυτό κάθε στιγμή. Αυτό που κάνουμε, σύντροφοι", συνεχίζει, "δεν έχει προηγούμενο. Ούτε χρησιμεύουν όλα τα προηγούμενα που σχετιζόνταν με την αλληλεγγύη στο ζαπατισμό, γιατί πλέον αυτό δεν αφορά το να γίνουμε αλληλέγγυοι με ιθαγενικές κοινότητες. Ούτε χρησιμεύουν σαν αναφορά, οι σεβαστοί κοινωνικοί αγώνες, οι πολιτικοί αγώνες και όλο αυτό, γιατί εμείς προτείνουμε να βαδίσουμε μια πορεία όπου δεν υπάρχει δρόμος. Είναι κάτι ακόμα περισσότερο, ούτε που σκέφτηκε κανείς αν είναι δυνατό να περάσει από αυτή την πλευρά. Μέχρι τώρα, η μόρφωση που έχουμε πάρει και η εκπαίδευση, λένε ότι όλα μπορούμε να τα καταφέρουμε από τα πάνω, και ότι δεν μπορούμε να πετύχουμε, είναι προορισμένο να αποτύχει. Λοιπόν το ερώτημα που σας φέρνουμε και το οποίο συγκεντρώσαμε στις πολιτείες είναι: πόσες ήττες ακόμα είμαστε διατεθειμένοι να μαζέψουμε; Μιλάμε σαν αυτό που είμαστε, σαν ινδιάνικοι λαοί του Μεξικού που σας μιλάνε και σας λένε με το χέρι στην καρδιά: αυτό το σύστημα θα πέσει σύντομα. Το σπίτι θα πέσει και το πρόβλημα είναι ότι εμείς βρισκόμαστε κάτω από τη στέγη... Λένε ότι ο Μάρκος υποκινεί την εκλογική αποχή. Όχι, σύντροφοι, εμείς συναντήσαμε ένα κίνημα που απέχει και το οποίο αισθάνεται ταυτισμένο γιατί είναι αηδιασμένο από την πολιτική τάξη. Και αν μέχρι τώρα η αποχή θεωρούνταν απάθεια, η Άλλη Εκστρατεία αποκαλύπτει ότι είναι η ανάγκη εναλλακτικών.... Υπάρχει ένας μεγάλος κοινωνικός αναβρασμός που δεν κατευθύνεται προς το εκλογικό ζήτημα και ο οποίος κάνει όλες τις εκστρατείες ανίκανες και αβλαβείς. Δεν ανεβάζει τον Μαντράσο, ούτε τον Καλντερόν ούτε τον Λόπες Ομπραδόρ και αυτό δεν γίνεται εξαιτίας μας. Το κατάφεραν οι ίδιοι όλα αυτά τα χρόνια. Και δεν είναι απάθεια. Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα κίνημα σε αναβρασμό, το οποίο από στιγμή σε στιγμή θα σκάσει, χωρίς συντονισμό, χωρίς στήριξη". Σε τοποθέτηση ενός πιτσιρικά που είπε ότι "πρέπει να γκρεμίσουμε τα τείχη γιατί όλοι είμαστε ανθρώπινα όντα" ο εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος απαντά: "Όχι. Όλοι είμαστε ανθρώπινα όντα, αλλά κάποιοι είναι πουτάνας γιοι και κάποιοι όχι. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτοί έφτιαξαν τα πλούτη τους πάνω στη δυστυχία, το θάνατο και την εκμετάλλευση των υπολοίπων. Εμείς αυτό που θέλουμε είναι να οργανώσουμε, να μιλήσουμε και να βοηθήσουμε αυτό το κομμάτι να συνειδητοποιηθεί, για να αντιμετωπίσουμε μαζί τους άλλους. Γιατί αν δεν το κάνουμε, αν τους αφήσουμε, θα σταματήσουν όταν θα έχουν καταστρέψει τα πάντα. Ήδη το έχουν κάνει αυτό. Αν δεν κάνουμε κάτι τώρα δε θα υπάρχει πια τίποτε για να αγωνιστούμε", δηλώνει τελειώνοντας.

Το βράδυ η αποστολή επισκέφτηκε το χωριό Τοματλάν (Tomatlan) όπου πραγματοποιήθηκε συνέλευση με τα μέλη της Έκτης.

5 Φλεβάρη 2006

Το караβάνι της Άλλης συνεχίζει το ταξίδι του φτάνοντας στην πολιτεία της Οαχάκα και την περιοχή Ράντσου Κουαμπίνια (Ranchu Cuabi?a), στο νότο του Ισθμού. Στη ζώνη του Ισθμού, επόμενο στόχο της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, επιχειρείται η εφαρμογή του προγράμματος αιολικής ενέργειας της CFE (Ομοσπονδιακή Εταιρεία Ηλεκτρισμού - Comision Federal de Electricidad) προς όφελος εταιρίας ισπανικών συμφερόντων.

Η αντιπροσωπεία του EZLN, αφού επισκέφτηκε τις εγκαταστάσεις της αιολικής ενέργειας, συναντήθηκε στη συνέχεια με τα κινήματα αντίστασης, στο μέρος όπου συγκροτήθηκε ένα Συμβούλιο Πολιτών, το οποίο, προτού κατάληξη στη φυλακή, παραλίγο να αποτελέσει τον εναλλακτικό τρόπο διακυβέρνησης της περιοχής. Ένωση Ιλγάδο - Union Hidalgo). Στη συνέλευση μίλησαν αγρότες που αγωνίζονται ενάντια στην ανέγερση αυτού του τεράστιου τείχους από μπετόν στο οποίο στηρίζονται οι ανεμόμυλοι - καρμανιόλες για πουλιά και νυχτερίδες που, μετά το πέρασμά τους από τη Λα Βέντα (La Venta - μια από τις μεγαλύτερες ζώνες - περάσματα πτηνών στον κόσμο), καταλήγουν κυριολεκτικά αποκεφαλισμένα. Κατήγγειλαν τη συμμετοχή της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, και συγκεκριμένα των υπουργείων Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Αγροτικής Ανάπτυξης και της CFE, προς όφελος των ισπανικών εταιριών Gamesa και Iberdola. Οι ψαράδες ικότ (ικότ) αναφέρθηκαν στη μόλυνση των κυματοθραυστών εξαιτίας των τόνων μπετόν που συγκρατούν τους ανεμόμυλους, αλλάζουν τα υδάτινα ρεύματα και "σκοτώνουν τις λίμνες", δηλώνοντας συγχρόνως αποφασισμένοι να πολεμήσουν και να αντισταθούν στο πρόγραμμα αυτό. "Αυτή η γη δεν είναι κανενός. Μας τη δάνεισαν. Είναι μια φωλιά που έχουμε για λίγο καιρό και μετά την επιστρέφουμε", λέει ένας φοιτητής ικότ. "Μετατρέπουν τον αέρα σε εμπορεύμα".

Λίγο πριν, είχε πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της Λα Βέντα στην οποία ο Εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος αναφέρθηκε στις πολυάριθμες καταγγελίες που ακουστήκαν και που περιγράφουν την καταστροφή που πρόκειται

να υποστεί ο μεξικάνικος Ισθμός. “Λίγο πρωτύτερα πήγαμε εκεί που βρίσκονται οι ανεμόμυλοι και θυμηθήκαμε μια ιστορία που έχει γραφτεί εδώ και πάνω από 400 χρόνια, το Δον Κιχώτη της Μάντσα (Don Quijote de la Mancha), όταν ένας περιπλανώμενος ιππότης και ο ακόλουθός του βρέθηκαν αντιμέτωποι με κάποιους ανεμόμυλους και είχαν μια συζήτηση για το αν ήταν ανεμόμυλοι ή γίγαντες. Ο Δον Κιχώτης επέμενε ότι ήταν γίγαντες, ενώ ο ακόλουθός του, του έλεγε ότι στην πραγματικότητα δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ανεμόμυλοι. Και αυτό μας φέρνει στο θέμα γιατί 400 χρόνια μετά συνειδητοποιούμε ότι ήταν, σίγουρα, γίγαντες και ότι αυτό το πελώριο σύστημα που μας καταπιέζει, μας σκοτώνει και μας στερεί τη γη μας και τα αγαθά μας, κατάφερε και έκανε αυτό που φαινόταν αδύνατο, να μετατρέψει τον αέρα σε εμπόρευμα. Γιατί όπως μας εξήγησαν εδώ οι σύντροφοι, πίσω από τους ανεμόμυλους βρίσκονται οι μεγάλοι γίγαντες των πολυεθνικών εταιριών που θέλουν να αρπάξουν από τους κατοίκους των κοινοτήτων, τα μέλη των εκίδος και τους αγρότες της περιοχής του Ισθμού, τη γη”. Τα μέλη των εκίδος δέχονται φοβερές πιέσεις προκειμένου να νοικιάσουν τη γη τους, για 30 χρόνια και σε τιμή εξευτελιστική, ώστε να παραχθεί εκεί η ηλεκτρική ενέργεια που θα βγει στην παγκόσμια αγορά. “Γνωρίζουμε, χάρη στα λόγια σας, το σχέδιο της παγίδας και της εξαπάτησης και όλα αυτά που προσπαθούν να καταστρέψουν αν εγκαταστήσουν όλους αυτούς τους ανεμόμυλους για να καταφέρουν να πουλήσουν ηλεκτρική ενέργεια. Γνωρίζουμε επίσης ότι πίσω από το πρόγραμμα βρίσκονται πολυεθνικές επιχειρήσεις της υπεροπτικής Ισπανίας, Γαλλίας και ΗΠΑ. Οι 3 αυτές μεγάλες δυνάμεις απευθύνθηκαν στους κατοίκους αυτής της γης ταπεινωτικά, με μεγάλη περιφρόνηση και ρατσισμό. Γιατί, φυσικά, κανένας ούτε οι υπάλληλοι των εταιριών αυτών, αλλά ούτε και τα στελέχη των δημοτικών αρχών και τις πολιτειακής και ομοσπονδιακής κυβέρνησης φρόντισαν να πληροφορήσουν τον κόσμο για το πρόγραμμα ή να απαντήσουν στις ερωτήσεις του, ως όφειλαν. Γνωρίζουμε ότι εταιρίες, οι οποίες έχουν ρόλο μεσάζοντα όσον αφορά το συμβόλαιο προσπαθούν να διαλύσουν την ενότητα της κοινότητας στις περιοχές αυτές, και να βρουν μεμονωμένα άτομα να τους νοικιάσουν ή να τους πουλήσουν τα χωράφια τους, προκειμένου να εγκαταστήσουν τους μύλους. Γνωρίζουμε επίσης, ότι όλοι οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες αυτής της ζώνης είναι πολύ ενοχλημένοι, μια και, εξ αρχής, φαίνεται ότι κάτι κακό υπάρχει πίσω από αυτό το πρόγραμμα αφού αποφεύγουν να μιλήσουν ξεκάθαρα επιχειρώντας τη διάσπαση αυτού που μέχρι τώρα ήταν ενωμένο, της κοινότητας”.

“Η διαφορά σε σχέση με πριν από 400 χρόνια, όταν μόνο ένα άτομο με τον ακόλουθό του επιθυμούσαν να αντιμετωπίσουν τους ανεμόμυλους, είναι ότι τώρα υπάρχει ένας ολόκληρος λαός, ο λαός του νότιου Ισθμού, που σιγουρεύεται με αυτό. Εμείς ήρθαμε να σας πούμε την αλήθεια, ότι δηλαδή δεν είστε μόνοι, σύντροφοι και συντρόφισσες. Εμείς θα αγωνιστούμε μαζί σας ενάντια στους ανεμόμυλους και ενάντια σε όλο αυτό το πρόγραμμα που θέλει να μετατρέψει τον Ισθμό σε ένα νέο σύνορο, αντίστοιχο του Σχεδίου Πουέμπλα Πάναμα, που αποτελεί το δια-ισθμιακό σχέδιο του Λόπες Ομπραδόρ”.

Απευθυνόμενος στο γραμματέα εξωτερικών σχέσεων του Μεξικάνικου Συνδικάτου Ηλεκτρολόγων, ο οποίος παρακολουθούσε την εκδήλωση, κάλεσε τους εργαζόμενους στην ηλεκτρική ενέργεια να θυμηθούν “ένα παλιό μάθημα στα ράντσα: ο άνθρωπος καίδεύει το άλογο για να μπορέσει να το καβαλήσει. Έτσι και στους εργαζόμενους ηλεκτρολόγους. Τους καίδεύουν τη ράχη δίνοντας τους υποσχέσεις για ανακωχή, ανακωχή μόνο, όσον αφορά το σχέδιο ιδιωτικοποίησης της ηλεκτρικής ενέργειας, όμως θα προχωρήσουν. Μην αφήνετε να σας κοροϊδεύουν”.

Στη συνέχεια απευθύνεται στους ιθαγενείς της περιοχής λέγοντας: “Πρέπει να εναντιωθείτε στο αιολικό πρόγραμμα, σαν λαοί ενωμένοι, και να πείτε όχι... Αν εσείς πείτε όχι σε αυτό το σχέδιο, εμείς θα είμαστε μαζί σας και όχι μόνο στα λόγια. Θα έρθουμε για να κινητοποιήσουμε και να αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί τους ανεμόμυλους και αυτή τη φορά θα τους νικήσουμε, όχι όπως πριν από 400 χρόνια. Ήθελα επίσης να σας πω ότι εσείς σε αυτό τον αγώνα έχετε ένα χέρι, ότι, ίσως, εκεί ψηλά, οι πιο μεγάλοι, παραιτηθούν ή πουληθούν ή ίσως, να έχουν αμφιβολίες, ή μπορεί να τρέμει η καρδιά τους, αλλά εσείς, ως νέοι, πρέπει να καταλάβετε ότι αυτό που προτείνουμε εδώ είναι, να αλλάξουμε αυτό το τέλος, όπου κερδίζει ο ανεμόμυλος, όπου κερδίζει ο γίγαντας, και να το κάνουμε να κερδίζει ο άλλος. Και ο άλλος είμαστε εμείς. Όχι ένα άτομο, ούτε δύο, αλλά ένας λαός. Θέλουμε να το ξέρετε και να το κρατάτε στην καρδιά σας: δεν πρόκειται να είστε μόνοι τη μέρα εκείνη που θα πρέπει να αντιμετωπίσετε αυτό τον αγώνα. Θα είμαστε μαζί σας.

Γιατί με το αιολικό πρόγραμμα θα έρθει το πρόγραμμα των αυτοκινητόδρομων, των μακιλαδόρας⁴⁰, της καταστροφής όλης της ζώνης του Ισθμού, της λεηλασίας της γης των εκίδος και των κοινοτήτων. Και αυτό το πρόγραμμα δεν έρχεται από το PRI, ούτε από το PAN. Έρχεται από εκείνον με τον οποίο φλερτάρουν για να τους δώσει καμιά θέση ή να τους παραχωρήσει κάτι. Αυτός όμως θα τους καταστρέψει. Το σχέδιο αυτό, που έρχεται από εκεί ψηλά, σημαίνει ούτε λίγο ούτε πολύ την καταστροφή των ιθαγενών λαών, των κοινωνικών οργανώσεων και της γης των εκίδος και των κοινοτήτων στον ισθμό του Τεουαντεπέκ (Tehuantepec)”. Και καταλήγει: “Αυτός ο άνεμος που οι κυβερνήσεις και οι μεγάλες πολυεθνικές θέλουν τώρα να τον μετατρέψουν σε εμπόρευμα, θα μεταμορφωθεί σε άνεμο εξέγερσης, εδώ όπου το νοτιοανατολικό αλλάζει όνομα. Μην πιστεύετε αυτό που συμβαίνει εκεί ψηλά. Δείτε το με κριτικό μάτι. Δείτε τις προτάσεις της κυβέρνησης, δείτε ποιες θα πραγματοποιηθούν, προσπαθήστε να διαχωρίσετε την άποψη ενός χρώματος ή του ονόματος ενός ατόμου. Δείτε την ομάδα και το εθνικό πρόγραμμα. Και θα δείτε ότι αυτό το εναλλακτικό εθνικό πρόγραμμα, που σκύβει τώρα το κεφάλι, ο επονομαζόμενος Τρίτος Εθνικός Διάλογος, αποτελεί το σχέδιο συνέχισης της καταστροφής της χώρας μας. Εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι σ’ αυτό το σχέδιο καταστροφής. Δεν έχει σημασία αν μας έρχεται με τη φτωχή περιγραφή ότι είναι προοδευτικό και αντινεοφιλελεύθερο. Είναι ακριβώς το ίδιο”.

Στο τέλος της επίσκεψής του στους μύλους της CFE, το караβάνι δέχτηκε επίθεση από αφηνιασμένους ταύρους. Μέλη του δημοτικού συμβουλίου που πρόσκειται στο PRI αμόλησαν άγριους ταύρους και, εξαγριώνοντάς τους με πετρίες και καμτσικιές τους ανάγκασαν να κατευθυνθούν προς τα αυτοκίνητα της αποστολής του EZLN την ώρα που επέβαιναν τα μέλη της. Οι πετρίες που έριχναν δεν είχαν μοναδικό στόχο τους ταύρους. Ένας από τους πλέον δραστήριους πολέμιους του προγράμματος για την αιολική ενέργεια δέχτηκε μια πέτρα δίπλα στο μάτι και οδηγήθηκε στο νοσοκομείο. Υπεύθυνος της επίθεσης, όπως αποδείχτηκε, ήταν ένας γνωστός πρίστας της περιοχής, που ασχολείται με την προώθηση του αιολικού εμπορίου ο pitcher της τοπικής ομάδας μπίζμπολ.

κόλαση του εγκλεισμού και της απομόνωσης, για πολιτικούς λόγους. “Πρέπει να δώσουμε ένα όνομα στην αδικία που υπάρχει στο Μεξικό, και αυτό είναι το όνομα του καθενός από σας” είναι τα πρώτα λόγια του απεσταλμένου Μηδέν στη συνάντησή του με τους πολιτικούς κρατούμενους της Οαχάκα. “Πρέπει να βάλουμε ένα τέλος στην ψεύτικη αυτή εικόνα που υπάρχει, ότι τίποτε δε συμβαίνει στη χώρα. Έτσι, κάθε φορά που κάποιος εκπρόσωπος της μεξικάνικης κυβέρνησης σηκώνεται, ζητώντας το λόγο, σε κάποιο διεθνές φόρουμ, μαζί του να σηκώνεται και η σκιά των πολιτικών κρατούμενων”. Στην πλειοψηφία τους, τα ‘θύματα’ της δικαστικής εξουσίας του Σεδίγιο (Zedillo) και αργότερα του Φοξ είναι ιθαγενείς Λοξίτσα (Loxicha). Ο Άγουστίν Λούνα Βαλένσια (Agustin Luna Valencia), ο οποίος, την εποχή που συνελήφθη, και μάλιστα με ιδιαίτερα βίαιο και άγριο τρόπο, ήταν δήμαρχος εκλεγμένος σύμφωνα με τα ήθη και τα έθιμα του χωριού του, είπε: “Η κατάσταση στην οποία ζούμε είναι δύσκολη, αλλά θα συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε ωσότου αποκτήσουμε την ελευθερία μας. Μετά από ομοσπονδιακή διαταγή μας κατηγορήσαν για αδικήματα και μια υποτιθέμενη σχέση με την ένοπλη ομάδα EPR⁴¹. Αλλά, σας δηλώνω με βεβαιότητα ότι δεν ανήκουμε σε καμιά ένοπλη ομάδα, ούτε έχουμε συμμετάσχει σε καμιά από τις ενέργειές για τις οποίες μας κατηγορεί η κυβέρνηση. Μας τιμώρησαν γιατί είμαστε φτωχοί ανάμεσα στους πιο φτωχούς. Η κατηγορία που αποδεχόμαστε είναι ότι απαιτούμε από τις αρχές καλύτερη ανάπτυξη για τις κοινότητές μας”. Η πιο σκανδαλώδης περίπτωση είναι αυτή του Χουάν Ντίας Γόμες (Juan Diaz Gomez), ιθαγενή Σόκε (zoque) από τη Βίγια δε Ακάλα (Villa de Acala) της Τσιάπας, ο οποίος δεν έχει σχεδόν καμιά επαφή με την ισπανική γλώσσα. Εναντίων δεν υπάρχει κανένα σχόλιο, όπως δεν υπάρχει και μεταφραστής στη δίκη του. Το απόλυτο παράλογο. Το έγκλημά του; Τις επόμενες μέρες από την επίθεση που πραγματοποίησε το EPR στο Ουατούλκο (Huatulco), περπατούσε στους δρόμους του τουριστικού αυτού κέντρου προς αναζήτηση εργασίας. Για τις αρχές λειτουργούσε ο συνειρμός “ινδιάνος - τσιαπανέκο (chiapaneco) - ένοχος”. Η ομάδα των ιθαγενών λοξίτσας (loxichas) για την υπεράσπιση των πολιτικών κρατουμένων τον έχει εντάξει στις λίστες τις, αναλαμβάνοντας την υπεράσπισή του.

Ο Πέδρο Καστίγιο Αραγόν (Pedro Castillo Aragon), μέλος της Επιτροπής Πολιτών του Ισθμού, ο οποίος επίσης κατηγορείται για αδικήματα που δεν διέπραξε, προσχώρησε στην Έκτη Διακήρυξη, ανακοινώνοντας ότι θα προχωρήσει σε δράσεις αντίστασης και διαμαρτυρίας στα πλαίσια της Άλλης Εκστρατείας. “Δε θα υποταχτούμε, δε θα λυγίσουμε, έτσι όπως μας έμαθαν οι σύντροφοι ζαπατίστας”.

Η Ισαμπέλ Αλμαράς Μαρτίνες (Isabel Almaraz Martinez), μια νεαρή λοξίτσα, λέει: “Βρίσκομαι στη φυλακή 3 χρόνια και 8 μήνες για αδικήματα που δεν διέπραξα. Ο σύζυγος μου καταζητείται για πολιτικούς λόγους και, εφόσον δεν κατάφεραν να συλλάβουν εκείνον, συνέλαβαν εμένα”. Από την κατασταλτική μανία των αρχών δεν ξέφυγε ούτε ο πατέρας της, ο οποίος, επίσης, συνελήφθη και βασανίστηκε.

Ο Αμπραάμ Ραμίρες Βάσκες (Abraham Ramirez Vasquez), από την κοινότητα Σαντιάγο Ξανίκα (Santiago Xanica), μέλος της Επιτροπής για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των ιθαγενών και της COMPA, δήλωσε: “Είμαστε στην Εκστρατεία αυτή, όπως πάντα ήμασταν μαζί με τους ζαπατίστας από τότε που βγήκαν δημόσια, στο φως. Το αδίκημα μας ήταν ότι διεκδικούσαμε τα δικαιώματά μας, την αυτονομία των λαών μας, τη διατήρηση της γλώσσας μας και των φυσικών μας πόρων. Σύντροφοι ζαπατίστας, όπως αγωνίζεστε εσείς, έτσι και εμείς, θα υψώσουμε τη φωνή μας και, με το μέτωπο ψηλά θα απαιτήσουμε τα δικαιώματά μας”.

Ο Φορτίνο Ενρίκες Ερνάνδες (Fortino Enriquez Hernandez), ιθαγενής λοξίτσα επίσης, συνεχίζει: “Δεν έχουμε χάσει το θάρρος μας, δεν έχουμε σκύψει το κεφάλι. Από αυτό εδώ το μέρος έχουμε κάνει απεργίες, συνεντεύξεις τύπου και ότι ήταν δυνατό προκειμένου να δείξουμε στην κυβέρνηση ότι είμαστε αθώοι”. Υπάρχουν ακόμα 70 εντάλματα σύλληψης που εκκρεμούν ενώ οι εξωδικαστικές συλλήψεις συνεχίζονται. Τα τελευταία 3 χρόνια έχουν γίνει πάνω από 20 δολοφονίες ιθαγενών λοξίτσας από παραστρατιωτικές οργανώσεις, κυριολεκτικά, σαρώνουν ατιμώρητοι την περιοχή. Ενώ, μόνο την τελευταία εξαετία, έχουν συλληφθεί, με προκατασκευασμένους φακέλους και κατηγορίες, πάνω από 10 ιθαγενείς, κάποιοι από τους οποίους φτάνουν να έχουν και 4 διαφορετικούς.

Στο τέλος της συνάντησης, ο υποδιοικητής Μάρκος πρόσθεσε: “Όλοι οι άνθρωποι που κρατούνται εξαιτίας του τρόπου σκέψης τους, σχετικά με τη δικαιοσύνη, είναι σύντροφοι μας. Καμιά χώρα δεν μπορεί να λέγεται δημοκρατική και ελεύθερη όταν έχει κρατούμενους και κρατούμενες με το αδίκημα ότι σκέφτονται διαφορετικά. Η χώρα είναι γεμάτη από ιστορίες σαν αυτές που διηγηθήκατε. Εσείς αποτελείτε παράδειγμα αξιοπρέπειας. Δεν πρόκειται να σας αφήσουμε μόνους. Αυτή η πόρτα πρέπει να ανοίξει. Πρέπει να βγουν οι άνθρωποι που άδικα κρατούνται και να μπουν οι μεγάλοι πολιτικοί και επιχειρηματίες που διαπράττουν εγκλήματα. Το έγκλημα ότι καταστρέφουν αυτή τη χώρα. Η καρδιά μας γίνεται μεγαλύτερη όταν ακούμε τέτοια αποφασιστικότητα. Έξω υπάρχει κόσμος που σκέφτεται το ίδιο με σας. Ας πάμε να τα αλλάξουμε όλα, ακόμα και το σωφρονιστικό σύστημα”.

Έξω από τις φυλακές είχαν συγκεντρωθεί πάνω από 300 άτομα.

10 Φλεβάρη 2006

Το βράδυ πραγματοποιήθηκε συνάντηση της αποστολής του EZLN και οργανώσεων πολιτών της πρωτεύουσας της πολιτείας, Οαχάκα. Στη γενική αυτή συνέλευση, η οποία διήρκεσε πάνω από 6 ώρες, μίλησαν περίπου 90 εκπρόσωποι οργανώσεων καθώς και άτομα που έχουν προσχωρήσει στην Άλλη Εκστρατεία.

Ο υποδιοικητής Μάρκος πρότεινε να οργανωθούν κινητοποιήσεις σε εθνικό επίπεδο για την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων και την ακύρωση όλων των ενταλμάτων σύλληψης που εκκρεμούν εναντίων κοινωνικών αγωνιστών. “Από την Οαχάκα πρέπει να ξεκινήσει η πρωτοβουλία για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που βρίσκονται εξόριστοι. Καλούμε ολόκληρη την Άλλη Εκστρατεία, σε εθνικό επίπεδο, να κάνει κινητοποιήσεις, ζητώντας την απελευθέρωση όλων και την ακύρωση όλων των ενταλμάτων σύλληψης... Αμφιβάλω ότι κάποιος μπορεί να λέγεται αριστερός και να μη λέει ότι πρέπει να απελευθερωθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι. Θα ήταν μια καλή δοκιμή για την αριστερά που βρίσκεται εκεί ψηλά. Κάντε αυτή την πρόταση στο PRD. Θα ήταν ένας καλός τρόπος να δοκιμάσετε αν είναι ή όχι αριστερό. Κάντε μια συνέλευση, ας την κάνουμε μαζί. Αν όχι, αυτό που εμείς πρόκειται να κάνουμε είναι, να το προτείνουμε αυτό σε κάθε οργάνωση και να δούμε ποιος θέλει να συμμετάσχει. Νομίζουμε ότι αν την κάνουμε μαζί, τότε ναι, θα ταρακουνήσουμε τη χώρα”. Και συνεχίζει: “Αν πιστεύετε ότι ο λαός περιμένει εσάς να τον ξυπνήσετε, κάνετε λάθος.

Προσπαθήστε λοιπόν να πάψετε να κοιτάζετε τον εαυτό σας στον καθρέπτη και να κάνετε καλέσματα για ενότητα που σημαίνουν στην ουσία εξάρτηση σε αυτόν που καλεί, και ας προχωρήσουμε με το πνεύμα της Άλλης, σύντροφοι”.

Παρά τις διαφωνίες, τις κριτικές, τις αυτοκριτικές και τις συγνώμες που αντανakλούν και την πολυπλοκότητα των οργανώσεων, “αυτή η συνέλευση αποτελεί θρίαμβο μέσα στην πολυδιάσπαση των αγώνων και των θέσεων στην Οαχάκα. Πριν από μερικούς μήνες ήταν αδιανόητο, ακόμα και να το φανταστούμε, να δούμε όλον αυτόν τον κόσμο, που βρίσκεται τώρα εδώ, μαζί σε συνέλευση. Και αυτό πραγματοποιήθηκε μόνο χάρη στο ηθικό κύρος του ζαπατισμού”, σύμφωνα με μια συντρόφισσα μέλος της Άλλης. “Υπάρχει μόνο μια κοινή συμφωνία: να μην ασχοληθούν με το εκλογικό ζήτημα και να κάνουν έναν αντικαπιταλιστικό αγώνα”, συμπληρώνει ο Υποδιοικητής Μάρκος.

Σε ανάλογο κλίμα κινήθηκε και η τοποθέτηση του Άλδο Γονσάλες (Aldo Gonzalez), μέλος της Ένωσης Οργανώσεων από τη Σιέρρα της Χουάρες (UNOSJO - Union de Organizaciones de la Sierra de Juarez) λέγοντας ότι πέρα από τα λάθη και τις διαφορές, οι συνελεύσεις της Άλλης άνοιξαν νέες προοπτικές. “Η δουλειά της Άλλης Εκστρατείας μόλις ξεκινά”.

“Το διαφορετικό είμαστε όλοι” τονίζει μέλος ομάδας για τη σεξουαλική διαφορετικότητα.. “Είμαι από τους διαφορετικούς”.

Λίγες μέρες νωρίτερα, στις 8 του μηνός σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στο Γελετάο (Gueletao) με εκπροσώπους των ιθαγενών της Σιέρρα (sierra), ο απεσταλμένος Μηδέν αναφέρθηκε στις συμφωνίες του Σαν Αντρές και στη διαδικασία του διαλόγου, που προηγήθηκε. “Ήταν κάτι που μας προξένησε αρκετό πόνο, σύντροφοι και συντρόφισσες. Γιατί, ενώ καθόμασταν όλοι οι ιθαγενικοί λαοί, ή τουλάχιστον η πλειοψηφία, απέναντι στην κυβέρνηση, η κυβέρνηση συζητούσε αν υπάρχουν ή όχι. Όπως μετά την Κατάκτηση συζητούσαν αν οι ιθαγενείς είχαν ψυχή ή όχι, αν ήμασταν άνθρωποι, δηλαδή ή ζώα”. Στη συνέλευση βρισκόταν και πολλοί από τους πρωταγωνιστές του διαλόγου. “Εκείνο που συνέβη ήταν ότι η κυβέρνηση συνειδητοποίησε ότι πράγματι υπήρχαμε και η αντίδρασή της ήταν ‘Καλά, υπάρχουν εκεί. Θα δούμε, τώρα, πως θα τελειώσουμε’. Όμως, αυτό που συνέβη, στην δική μας πλευρά, ήταν ότι ξεκινήσαμε να κοιτάμε ο ένας τον άλλο, να ακούμε, και να κάνουμε συμφωνίες μεταξύ μας σχετικά με το πώς θα μπορούσαμε να βαδίσουμε μαζί”.

“Πάντοτε, η δουλειά που κάνατε για την προώθηση της υπεράσπισης της κουλτούρας για το περιβάλλον και την πολιτική σας ανεξαρτησία και αυτονομία, ως ινδιάνικοι λαοί της Οαχάκα, ήταν για μας ένα μάθημα που συνεχίζουμε να παίρνουμε. Πολλά από τα πράγματα που καταφέραμε να χτίσουμε από τότε που ξεσηκωθήκαμε, τα χρωστάμε σε σας, στην αντίστασή σας, στην αξιοπρέπειά σας και στην πρόοδο που έχετε ως ινδιάνικοι λαοί”.

Υπάρχει “μια μεγάλη διαμάχη ανάμεσα σε δύο τρόπους για να κατανοήσουμε τη χώρα μας και τον κόσμο”, συνεχίζει. “Ο ένας, αυτός των ινδιάνικων λαών, που μας ήρθε από τους προγόνους μας, όπου το πρωταρχικό είναι η κοινοτική ζωή, το συλλογικό. Κανείς, σε αυτό τον κόσμο, δεν καταλαβαίνει καλύτερα από τους ινδιάνικους λαούς, τη σημαίνει συλλογική δουλειά. Γιατί έτσι γεννήθηκαν, με αυτό τον τρόπο αντιμετώπισαν τον εισβολέα και με αυτό τον τρόπο αντιστάθηκαν στους διάφορους πολέμους. Και από την άλλη μεριά, υπάρχει ένα σύστημα που θέλει να διαιρέσει την κοινωνία και την κοινότητα σε τόσα κομμάτια όσοι και οι άνθρωποι που υπάρχουν. Κάτι, που για τις κοινότητες και τους λαούς μας σήμαινε διάσπαση σύγκρουση και το θάνατο πολλών λαών. Αλλά συγχρόνως σήμαινε ότι οι φύλακες (σημ. guardianes, τους χαρακτηρίζει φύλακες των ιθαγενικών λαών) αποφάσισαν να γίνουν πιο δυνατοί όσον αφορά την κοινοτική ζωή, αυτό δηλαδή, που μας κάνει δυνατότερους”. Για την πολιτική τάξη και τους πλούσιους οι ιθαγενικοί λαοί αποτελούν “εμπόδιο για την ανάπτυξη των σχεδίων τους. Και το σχέδιό τους είναι να καταστρέψουν τα πάντα, όσο το δυνατό γρηγορότερα. Η κυριότερη επίθεση έχει ως στόχο τη γη. Γιατί εμείς οι ιθαγενείς είμαστε, κυρίως, αγρότες και νιώθουμε τη σχέση μας με τη γη όχι μόνο σαν αυτή που μας δίνει να τρώμε. Εκείνη, επίσης, είναι η ρίζα μας, η κουλτούρα μας. Σ’ αυτή αναπαύονται οι νεκροί μας και η ιστορία μας. Πάνω σε αυτή ζούμε και χωρίς αυτή δεν υπάρχουμε. Μένει μόνο ως προοπτική να γίνουμε εγκληματίες ή να φύγουμε για άλλη χώρα ψάχνοντας για δουλειά. Η ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος σημαίνει για τους ινδιάνικους λαούς ολοκληρωτική καταστροφή. Αν αφήσουμε να συμβεί κάτι τέτοιο, τότε θα έχουν πετύχει ότι δεν κατάφεραν να κάνουν οι κονκισταδόρες⁴² και οι διάφορες δυνάμεις, να μας καταστρέψουν ως ινδιάνικους λαούς”.

Καλώντας τους να δυναμώσουν το δικό τους χώρο μέσα στην Άλλη Εκστρατεία, προσθέτει: “Χρειάζεται να δουλέψουμε πολύ μαζί με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που αγωνίζονται ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα. Αλλά και εκείνοι πρέπει να μάθουν και να καταλάβουν τι είμαστε εμείς και να μας σέβονται. Πρέπει να τους εξηγήσουμε και να δουν καλά εκείνο που δεν βλέπουν τώρα, τη δική μας ιστορία αγώνα και τη δική μας εμπειρία που, κάποιες φορές τους φαίνεται μικρή, φτωχή, ανεπαρκής”.

Και καταλήγει: “Αυτοί εκεί πάνω το μόνο που μας δίνουν είναι ελεημοσύνες, ίσως την άδεια να υπάρχουμε ή, για κάποιο διάστημα, να μας συγχωρήσουν που είμαστε ιθαγενείς, όμως, το σύστημα έχει στόχο να μας καταστρέψει. Το νερό, τα δάση θα παραμείνουν εδώ, αλλά δε θα υπάρχει κοινοτική ιδιοκτησία. Τα παιδιά θα χρειαστεί να μεταναστεύσουν σε άλλη χώρα, θα χρειαστεί να μετανιώσουν που είναι ιθαγενείς, θα χρειαστεί να μάθουν άλλη γλώσσα, θα χρειαστεί να αισθανθούν ντροπή για το χρώμα που έχουμε, που είναι το χρώμα της γης. Δεν γίνεται να επιτρέψουμε κάτι τέτοιο. Εμείς δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε”.

11 Φλεβάρη 2006

Επόμενος σταθμός του караβανιού της Άλλης Εκστρατείας η πολιτεία της Πουέμπλα. Εκεί όπου τα εργοστάσια μακιλαδόρας ξεφυτρώνουν το ένα πίσω από το άλλο σαν μανιτάρια και όπου το PRI ηγεμονεύει εδώ και πολλά χρόνια όχι μόνο στην πολιτική σκηνή αλλά και στις συνειδήσεις και τις καρδιές των ανθρώπων, δηλητηριάζοντάς τις με απάθεια. Η Πουέμπλα, τα τελευταία χρόνια, δέχεται ένα αρκετά μεγάλο κύμα μεταναστών από το νότο, αλλά και από το βορά, την πόλη του Μεξικό μετά την “εκκαθάριση” του Λόπες Ομπραδόρ, την περίοδο που ήταν κυβερνήτης του D.F. (Distrito Federal - Ομοσπονδιακό Διαμέρισμα: έτσι λέγεται η πόλη του Μεξικό), με την εφαρμογή των προγραμμάτων ανάπτυξης του ιστορικού κέντρου και του σχεδίου “Μηδενική ανοχή” και τον ουσιαστικό “διωγμό” των εργαζομένων του δρόμου.

Η κοιλάδα του Τεουακάν (Tehuacan) είναι μία από τις περιοχές με τη μεγαλύτερη φτώχεια όχι μόνο στην πολιτεία αλλά και σ’ ολόκληρο το Μεξικό. Οι ιθαγενείς Μιξτέκος (Mixtecos) της ζώνης αυτής, ένας από τους πιο αρχαίους λαούς του Μεξικό, ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Η γη είναι ξερή, η αγροτική παραγωγή εξαρτάται πλήρως από τα φυσικά φαινόμενα (όπως οι

βροχές), χρήματα σχεδόν δεν υπάρχουν (και όχι επειδή έχουν καταργηθεί), με αποτέλεσμα η περιοχή να αδειάζει από τους κατοίκους της οι οποίοι επιλέγουν να δοκιμάσουν την τύχη τους αλλού, ως μετανάστες. Εκμεταλευόμενες την εξαθλίωση και τη μηδαμινή αντίσταση που συναντούν οι αμέτρητες μακίλας που υπάρχουν παράγουν εκτός από προϊόντα και κατεστραμμένες ζωές, επιδιδόμενες στο σπορ της καταπάτησης των εργασιακών δικαιωμάτων με επιτυχία. Εδώ ο Ομοσπονδιακός Εργασιακός Νόμος (Ley Federal del Trabajo) δεν εφαρμόζεται ποτέ. Η τήρηση του οκτάωρου βρίσκεται μόνο στη σφαίρα της φαντασίας, (για τους εργάτες των εργοστασίων αυτών ούτε καν εκεί), 12 ως 16 ώρες δουλειάς για μισθούς χειρότερους από μισθούς πείνας, οι αδικαιολόγητες κρατήσεις στους μισθούς, η παντελής έλλειψη κοινωνικής ασφάλειας και οι συχνές απολύσεις συνθέτουν την πραγματικότητα των εργατών στις μακιλαδόρας.

12 Φλεβάρη 2006

Στη συνέλευση που πραγματοποιήθηκε το πρωί στο Σαν Φρανσίσκο Αλτεπέτσι (San Francisco Altepexi), αλλά και στη συγκέντρωση στην πλατεία Αλτεπέτσι το απόγευμα, οι ιστορίες των απολυμένων, των εργατών, των ιθαγενών διαδέχονται η μία την άλλη, περιγράφοντας όλες τους τις συνέπειες της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής πολιτικής στις ζωές τους. Δεν έχουν ανάγκη να διαβάσουν κάποια βαρύγδουπη ανάλυση για να καταλάβουν την κτηνωδία αυτού του συστήματος. Τι νιώθουν, κυριολεκτικά, στο πετσί τους, στα μάτια τους, στα πνευμόνια τους, στα χέρια τους, κατασκευάζοντας τα Levi's, Armani, Guess, Wrangler, Reebok, Old Navy, Dockers, Banana Republic, Tommy Hilfigger. "Καλό θα ήταν να δώσουμε στο αφεντικό τα πνευμόνια μας", ουρλιάζει μία απολυμένη από τις επιχειρήσεις Confeciones Rich, ιδιοκτησίας του Ρικάρδο Χιλ Μαρτίνες (Ricardo Gil Martinez). Αυτή η κατάσταση μας βόλεψε όλους. Κανείς από μας (η ίσως πολλοί λίγοι) δεν σκέφτηκε να κοιτάξει πίσω από τις βιτρίνες των μεγάλων εμπορικών κέντρων και των φαντασμαγορικών διαφημίσεων. Αν γνώριζαν οι εργάτες των εργοστασίων αυτών τις τιμές που διατιμούνται στα καταστήματα ακόμα και του ίδιου του Μεξικό, τα προϊόντα που κατασκευάζουν... Προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη τους μεγαλοεπιχειρηματίες, όπως οι Κάμελ Νασίφ (Kamel Nacif - Grupo KN, Tardan), Λούσιο Χιλ Γες⁴³ (της AZT Internacional) ή η οικογένεια Φερνάντες (Fernandez - Grupo Navarra), η κοιλάδα του Τεουακάν πρέπει να το πληρώσει πολύ ακριβά. Με την μόλυνση των ποταμών, που αποκτούν ένα περίεργο μπλε χρώμα της γης, του αέρα, των χεριών των εργατών, την πείνα, το φόβο, τη σεξουαλική βία. Πουθενά αλλού, κατά τη διάρκεια της περιόδου της, η αποστολής του EZLN δεν άκουσε τόσο ωμές περιγραφές και τόσο αυθόρμητες εκρήξεις αγανάκτησης και οργής, βγαλμένες από τα στόματα των νάουας (nahuas), μιχτέκος (mixtecos), ποπολάκας (popolacas) και μιγάδες (mestizos) εργατών που βρίσκονται πιο κάτω από τους από κάτω.

Ο δικηγόρος Μαρτίν Μπάρριος (Martin Barrios), ο οποίος λίγες βδομάδες νωρίτερα βρέθηκε στη φυλακή μετά από μήνυση του επιχειρηματία Χιλ Μαρτίνες (Gil Martinez), μπόρεσε να περιγράψει μερικές μόνο από τις πολυάριθμες περιπτώσεις παραβιάσεων των εργασιακών δικαιωμάτων, αφού για να τις απαριθμήσει όλες θα έπρεπε να έχει μέρες ολόκληρες στη διάθεσή του. Και η Τοπική Επιτροπή Συμφιλίωσης και Διαιτησίας (Junta de Conciliación y Arbitraje) τη κάνει; Την απάντηση δίνει ένας εργαζόμενος στις επιχειρήσεις Μακίλας Μοντάνα (Montana). "Η Επιτροπή Συμφιλίωσης και Διαιτησίας είναι μια πουτάνα μεταμφιεσμένη σε εξουσία. Αλλά γερνάει. Την πασπάτευσε το PRI, την πασπάτευσε το PAN". Και ξεσπά. "Στο Τεουακάν οι πλούσιοι είναι 100, εμείς είμαστε 230000". Συνεχίζει περιγράφοντας τη διαφθορά και την περιφρόνηση με την οποία έχει αντιμετωπίσει ο πρόεδρος της Επιτροπής Συμφιλίωσης και Διαιτησίας, Αλεχάντρο Κόντε (Alejandro Conde), τους εργαζόμενους και τα αιτήματά τους. "Σαν εργάτης θυμώνω, σαν ινδιάνος ακόμα περισσότερο". Πολλοί ομιλητές αναφέρθηκαν επίσης και στον πρίιστα κυβερνήτη Μάριο Μαρίν (Mario Marin), ιθαγενή ποπολάκα (popolaca), χαρακτηρίζοντάς τον "προδότη του λαού του".

Μια εργάτρια σε εργοστάσιο κατασκευής μπαλόν, από την κοινότητα Γουαδαλούπε Ξολοκόξτλε (Guadalupe Xolocoxtle), παίρνει το λόγο. Μιλάει για την εγκατάλειψη και την απογοήτευση που βιώνουν. Ο μισθός της 10 πέσος⁴⁴ τη μέρα για την κατασκευή μιας μπάλας. Δηλαδή, κάτι λιγότερο από το τίποτα. Παράλληλα, εργάζεται πότε-πότε στο χωράφι της, μια και παραγωγή υπάρχει μόνο όταν βρέχει. "Φέτος", λέει, "δε φύτρωσε τίποτα". Οι συνθήκες εργασίας στο εργοστάσιο μπορούν να παρομοιαστούν με αυτές των αρχών του αιώνα. "Αν χαλάσει το ράψιμο στη ραφή της μπάλας μας χρεώνουν 40 πεσός, δηλαδή, σχεδόν ολόκληρη την αμοιβή της εβδομάδας. Σκεφτόμουν: ζούμε χειρότερα. Δεν υπάρχει δουλειά. Οι άντρες μεταναστεύουν στις ΗΠΑ. Δεν υπάρχει δουλειά. Δεν υπάρχει τίποτα. Εκεί, πιστεύω, είμαστε πιο εγκαταλελειμμένοι. Ούτε μισθό διεκδικούμε. Δε διεκδικούμε απολύτως τίποτα. Τι να διεκδικήσουμε;"

Οι επιχειρήσεις της οικογένειας Χιλ (Gil) κατασκευάζουν, εκτός από ρούχα, και μαύρες λίστες εργαζομένων, που αντιστέκονται στην εκμετάλλευση, οι οποίοι βεβαίως απολύονται. Μόνο στην εταιρία Καλιδάδ δε Κονφενξιόνες (Calidad de Confeciones) έχουν απολυθεί 166 εργαζόμενοι. Μια απολυμένη εργάτρια μακίλας, ένα από τα θύματα του Λούσιο Χιλ (Lucio Gil), παίρνει το μικρόφωνο, κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης στην πλατεία Αλτεπέτσι και, περιγράφοντας την εμπειρία της στην εταιρία του μεγαλοεπενδυτή, καταλήγει εξοργισμένη: "Γι' αυτό είμαι εδώ και λέω αυτά τα πράγματα. Αν και θα μπορούσε να συμβεί κάτι σε μένα ή στα παιδιά μου, από εκδίκηση, δεν με νοιάζει. Λέω, λοιπόν, στους εργαζόμενους να μην αφήνουν να τους εκμεταλλεύονται, να μην επιτρέπουν να τους απολύουν... Βρίσκομαι εδώ για να προχωρήσουμε μπροστά για να βοηθήσω όσο μπορώ".

Στο μεταξύ, η Έκτη Επιτροπή του EZLN, έβγαλε μια ανακοίνωση που διαβάστηκε από τον εξεγερμένο υποδιοικητή Μάρκος, προκειμένου να απαντήσει στα κατασκευασμένα ψέματα κάποιων ΜΜΕ και κυρίως της προιστικής εφημερίδας 'Ταμπάσκο Σήμερα' η οποία, σε ρεπορτάζ της, έγραφε ότι στην Οαχάκα, ο υποδιοικητής είχε δείρει τους δασκάλους που είχαν αναλάβει την ασφάλειά του επειδή τον είχαν κλειδώσει σε ένα δωμάτιο. Στην ανακοίνωση, λοιπόν, αναφέρεται ότι το τμήμα 22 της SNTE (Συνδικάτο Εργαζομένων στην Εκπαίδευση) είναι μια οργάνωση όπου συνυπάρχουν δάσκαλοι με διαφορετικές πολιτικές θέσεις "οι οποίες καλύπτουν ολόκληρο το ιδεολογικό φάσμα". "Οι δάσκαλοι της Οαχάκα, στη μεγάλη τους πλειοψηφία, είναι δημοκράτες και έρχονται αντιμέτωποι με τη συνδικαλιστική διαφθορά με αποφασιστικότητα και θάρρος. Πολλοί δάσκαλοι έχουν συνυπογράψει την Έκτη Διακήρυξη και είναι μέλη της Άλλης Εκστρατείας. Γι' αυτό το λόγο, σαν Επιτροπή Έκτη του EZLN, αποδεχτήκαμε την πρόσκληση να συζητήσουμε μαζί τους και να διανυκτερεύσουμε στις εγκαταστάσεις τους τη νύχτα της 9 Φεβρουαρίου". "Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης", συνεχίζει η ανακοίνωση, "δεχτήκαμε ερωτήσεις και ενδείξεις

συμπάθειας, και όλα αυτά, σε κλήμα σεβασμού. Όταν τελείωσε η παρέμβαση μας πολλοί δάσκαλοι μας πλησίασαν για να εκφράσουν την υποστήριξη και το ενδιαφέρον τους” και η Έκτη Επιτροπή “αποσύρθηκε για να συνεχιστεί η συνέλευση. Για λόγους κακής οργάνωσης, οι σύντροφοι του καραβανιού, που συνοδεύει αυτή την πρώτη περιοδεία δεν μπόρεσαν να έχουν πρόσβαση ούτε στο χώρο ξεκούρασης (της Αποστολής του EZLN) ούτε στο εξωτερικό του. Όταν το μάθαμε αυτό, ζητήσαμε από τους διοργανωτές να επιτρέψουν στους συντρόφους να μπουν στο κτίριο όπου βρισκόμασταν εμείς ή να μπορέσουν να βγουν από τα οχήματά τους. Σύμφωνα με τις ικανοποιητικές εξηγήσεις που μας δόθηκαν, όταν πραγματοποιείται συνέλευση του δημοκρατικού διδασκαλικού σώματος, για λόγους ασφαλείας, κλείνουν όλες οι πόρτες. Μετά τις 12.00, στις 10 Φεβρουαρίου, και αφού πέρασαν κάποιες στιγμές αβεβαιότητας, άνοιξαν οι πόρτες”. Καθώς η συνέλευση συνεχιζόταν και το καραβάνι “δεν είχε μέρος να ξεκουραστεί αποφασίσαμε να φύγουμε από το χώρο στον οποίο είχαμε βολευτεί”, συνεχίζει η ανακοίνωση. “Ζητήσαμε από τους συντρόφους του Λαϊκού Ιθαγενικού Συμβουλίου της Οαχάκα - Ρικάρδο Φλόρες Μαχόν (Consejo Indigena Popular de Oaxaca - Ricardo Flores Magon) να μας παρέχουν τις εγκαταστάσεις στις οποίες είχαμε διανυκτερεύσει τη νύχτα της 8ης Φεβρουαρίου”. Ο Υποδιοικητής Μάρκος δηλώνει ξεκάθαρα: “Καμιά στιγμή δεν υπήρξε ούτε καβγάς ούτε γροθιές ούτε σωματική πρόσβαση ανάμεσα στην Επιτροπή Έκτη του EZLN και οποιοδήποτε μέλος του δημοκρατικού διδασκαλικού σώματος. Δεν καταστράφηκε ούτε χάλασε κάποιο έπιπλο των εγκαταστάσεων. Οι σύντροφοι που μας είχαν αναλάβει, μας φέρθηκαν συνεχώς με φροντίδα και σεβασμό. Δεν είπα καμιά στιγμή “να πάνε να καθούν οι δάσκαλοι” ούτε “δεν χρειαζόμαστε τους δασκάλους”. Όχι μόνο γιατί όντως τους χρειαζόμαστε αλλά και γιατί ενοχληθήκαμε όχι από τους δημοκρατικούς δασκάλους αλλά από την κακή οργάνωση. Τα ψέματα σχετικά με αυτά που υποτίθεται είπαμε, κάναμε ή σχετικά με αυτό που υποτίθεται ότι έγινε προέρχονται από κάποιους λίγους δασκάλους, συμπαθούντες του PRD και του AMLO, οι οποίοι έχουν σίγουρα ενοχληθεί από την κριτική μας για το ξέφρενο κατρακύλισμα τους προς τα δεξιά. Βασισμένοι στα ψέματα αυτά, μερικά MME στα δελτία τους μόνταραν εικόνες και ειδήσεις που όχι μόνο δεν είναι από τις συνελεύσεις μας αντίθετα είναι προκατασκευασμένες και στημένες”. Και η ανακοίνωση καταλήγει: “(Όλο αυτό) δείχνει ότι οι διαφημιστικές εκστρατείες των πολιτικών κομμάτων έχουν αποτύχει, ότι εμείς όσο πάμε και μεγαλώνουμε σαν κίνημα εθνικής εξέγερσης και ότι, σαν πραγματική εναλλακτική λύση απέναντι στο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό σύστημα που έχει επιβληθεί στη χώρα μας με βία και ψέματα, μας φοβούνται. Τις καλλίτερες εκδηλώσεις σεβασμού, μετά βέβαια από αυτές που δεχτήκαμε στην Άλλη Εκστρατεία, και που εκφράστηκαν με την υποστήριξη ανθρώπων ταπεινών και απλών στην πρότασή μας, αποτελούν οι αυξανόμενες εκφράσεις φόβου από τους ισχυρούς και αυτούς που τους υπηρετούν”. “Στο λαό του Μεξικό λέμε να μην πιστεύει τα ψέματα που λένε εκεί ψηλά για μας και καλλίτερα να ακούει αυτό που μεγαλώνει κάτω και αριστερά, στην αρχή σαν μурμουρητό και μετά σαν κραυγή. Στους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Άλλης Εκστρατείας σας λέμε να ψάχνετε την αλήθεια για το τι πραγματικά συμβαίνει στα εναλλακτικά μέσα και τις λίγες εφημερίδες που κοιτάνε προς τα κάτω”.

Στο Αλτεπέτσι, ο Εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος υποστήριξε ανοικτά και δημόσια τους αγώνες των εργαζομένων στη βιομηχανία των μακιλαδόρας της κοιλάδας του Τεουακάν και αναφερόμενος ειδικά στον δικηγόρο και υπερασπιστή των εργασιακών δικαιωμάτων, Μαρτίν Μπάρριος Ερνάντες (Martin Barrios Hernandez), ο οποίος δέχεται συνεχώς απειλές από τα αφεντικά των επιχειρήσεων αυτών και τις τοπικές αστυνομικές δυνάμεις, ξεκαθάρισε: “Τον σύντροφο αυτό πρέπει να τον προστατεύσουμε γιατί αντιπροσωπεύει πολλά, εδώ, στην κοιλάδα του Τεουακάν, και, ίσως να μην το γνωρίζει, αλλά σημαίνει, επίσης, πολλά για τον αγώνα που σηκώνουμε σε ολόκληρη τη χώρα. Δε θα περιμένουμε να του συμβεί κάτι για να υψώσουμε τη φωνή μας και να προειδοποιήσουμε μια και καλή την πολιτειακή και ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τους ισχυρούς πως δεν είναι μόνος. Πως μαζί του βρίσκεται ολόκληρο το εθνικό κίνημα της Άλλης Εκστρατείας”. Ακούγοντας τις καταγγελίες, τις μαρτυρίες αλλά και τις εκφράσεις θάρρους και αγωνιστικότητας από εργάτες και ιθαγενείς, πρόσθεσε: “Όταν, για παράδειγμα, αγοράζουμε ένα παντελόνι, δεν βλέπουμε αυτό που συμβαίνει. Στο παντελόνι δεν είναι γραμμένες οι ιστορίες εκμετάλλευσης που μας διηγήθηκαν οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες. Δεν υπάρχουν οι πάνω από 12 ώρες δουλειάς την ημέρα. Δεν υπάρχει η ταπείνωση που δέχονται από τα αφεντικά, τους διευθυντές ή τους επιστάτες... Εκεί βρίσκεται η παγίδα του συστήματος. Παρουσιάζονται τα προϊόντα αλλά δεν παρουσιάζεται ποιος τα κατασκεύασε, ποιος υπέφερε για να γίνουν και, κυρίως, αυτό που πληρώνουμε για το παντελόνι, σε ποιον πηγαίνει. Όχι σε εκείνον που κατασκεύασε το εμπόρευμα αυτό, όχι στο σύντροφο και τη συντρόφισσα που έραψε αυτό το παντελόνι, το έβαψε και του έβαλε την ετικέτα. Πηγαίνει στο αφεντικό της επιχείρησης. Και ίσως προκύψει ότι είναι ένας από αυτούς τους μεγάλους πολιτικούς η συγγενείς κάποιου από τους μεγάλους πολιτικούς που στην κοιλάδα του Τεουακάν έχουν το επώνυμο Χιλ (Gil). Και ίσως, αν ξύσουμε τα ονόματα αυτά, ανακαλύψουμε ότι από πίσω υπάρχουν μεγάλες επιχειρήσεις άλλων χωρών... Στο παντελόνι αυτό βρίσκεται γραμμένη μια ιστορία που την κάλυψαν την ώρα που το έβαφαν για να γίνει μπλε και με τα κατάλοιπα τις μπογιές μόλυναν το νερό της κοιλάδας του Τεουακάν. Την ώρα που μόλυναν το νερό επηρέασαν τους ινδιάνικους λαούς και τις κοινότητες που εξαρτώνται από τις πηγές αυτές. Και από τη στιγμή που έχασαν το νερό και τη γη, χρειάστηκε να μεταναστεύσουν στις ΗΠΑ και να ψάξουν εκεί να βρουν δουλειά. Και περπατώντας σε μια από τις μεγάλες πόλεις των ΗΠΑ, βλέπουν στη βιτρίνα αυτό το παντελόνι, να βρίσκεται εκεί, έχοντας μάρκα βορειοαμερικανική και τιμή σε δολάρια. Εκείνοι γνωρίζουν ότι κατασκευάστηκε εδώ, από τους συγγενείς τους. Φανταστείτε, λέει απευθυνόμενος στους εργαζόμενους που τον άκουγαν, “κάθε εμπόρευμα που αγοράζουμε να φέρει την ιστορία εκμετάλλευσης, πόνου και ταπείνωσης του εργαζόμενου. Τότε, κάθε εμπόρευμα θα μετατρεπόταν σε ένα ταραξία που θα έλεγε ότι αυτή η χώρα δεν ζει με δικαιοσύνη”. Προτείνει λοιπόν, να κάνουν μια συμφωνία όλοι όσοι βιώνουν “την ίδια κατάσταση. Και ίσως, τότε, αντιμετωπίσουμε ξανά την μοναξιά του τραπέζιού μας, του σπιτιού μας, της δουλειάς μας, αλλά, πλέον, με διαφορετικό τρόπο, γνωρίζοντας ότι αυτή η μοναξιά καταρρέει, με τον τρόπο που τα πράγματα καταρρέουν, ώστε να μην μπορούν να χτιστούν ξανά, από τα κάτω.... Πρέπει να γρατσουνίσουμε την ιστορία “γιατί δεν έχουμε τίποτε άλλο για να βάλουμε το όνομά μας σε αυτή, τίποτε περισσότερο από τα χέρια μας, την αξιοπρέπεια, τη δύναμη και το θάρρος της καρδιάς μας. Σε αυτό το παντελόνι από μεσκλίγια (mezclilla) θα φθάνει η ιστορία όχι μόνο της εκμετάλλευσης αλλά και της εξέγερσης που ξεκίνησε στο Αλτεπέτσι το Φεβρουάριο του 2006 και που, μαζί με όλους όσους ξεσηκώθηκαν στην υπόλοιπη χώρα, φώτισε το Μεξικό και έδωσε το μάθημα της πιο όμορφης αγάπης που είχαν ποτέ νιώσει αυτά τα χώματα: την αγάπη εκείνου που αγωνίζεται μαζί με άλλους για να έχουν όλοι δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη”.

Το ταξίδι συνεχίζεται και η Επιτροπή Έκτη του EZLN φτάνει στο Σακατέλκο (Zacatelco) της πολιτείας Τλαξκάλα, όπου πραγματοποιήθηκε συνέλευση με πάνω από 500 πρώην εργάτες (ex braceros).

Οι εργάτες αυτοί, συνταξιούχοι πια, είχαν δουλέψει στις ΗΠΑ ως εργάτες γης και στην κατασκευή του σιδηροδρομικού δικτύου, στα πλαίσια διμερούς συμφωνίας που υπογράφηκε ανάμεσα στις κυβερνήσεις του Μεξικού και των ΗΠΑ. Την περίοδο 1942-1966 η μεξικάνικη κυβέρνηση τους παρακρατούσε το 10% από το μισθό τους προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ταμείο για τους εργαζόμενους και με την υπόσχεση να τους επιστραφεί υπό μορφή σύνταξης. Τα χρήματα αυτά βέβαια εξαφανίστηκαν με τη λήξη της διμερούς συμφωνίας. Όλα αυτά τα χρόνια οι κυβερνήσεις δεν τους έχουν δώσει τίποτε, στην αρχή με το πρόσχημα ότι δεν υπάρχει τέτοιου είδους καταχώρηση. Η καταχώρηση βέβαια βρέθηκε. Το επόμενο βήμα ήταν να τους προσφέρουν ένα ποσό μεταξύ 38 και 100 χιλιάδων πέσος, το οποίο οι περισσότεροι αρνήθηκαν θεωρώντας το αναξιοπρεπές. Οι συνταξιούχοι πια εργάτες μετά τις απογοητεύσεις και την κοροϊδία χρόνων εκ μέρους των αρχών αποφάσισαν να οργανωθούν, συγκροτώντας την Εθνική Συνέλευση Εργατών (ANB - Asamblea Nacional de Braceros) και απαιτώντας από τη μεξικάνικη κυβέρνηση την καταβολή του 10% συν τους τόκους όλων αυτών των ετών.

Για πρώτη φορά, στη συνέλευση αυτή, ακούγεται το όνομα του Γουστάβο Ντίας Ορδάς (Gustavo Diaz Ordaz) ως υπεύθυνου της κατάχρησης. Εξοργισμένοι φωνάζουν: “Δεν ζητάμε ελεημοσύνη, είναι η δουλειά μας. Δεν είχαμε καμιά επιφύλαξη να ενωθούμε στην Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλα Λακάντονα. Υπήρξαμε θύματα της αμέλειας της κυβέρνησης, γι’ αυτό μπαίνουμε στην Άλλη Εκστρατεία. Ο Εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος, ακούγοντας τις καταγγελίες, τις μαρτυρίες αλλά και την αποφασιστικότητα των γέρων αυτών εργατών, πολλοί από τους οποίους εκπροσωπούνται από τα παιδιά και τα εγγόνια τους μια και οι ίδιοι δεν βρίσκονται πια στη ζωή, είπε: “Ο αγώνας σας έφτασε ως εμάς. Είδαμε πότε γεννηθήκατε, πως αγωνιστήκατε και έφτασε η μέρα που είμαστε εδώ, μαζί σας και μπορούμε να σας πούμε: Τώρα, σύντροφοι και συντρόφισσες, είναι πια στον αγώνα σας και ο EZLN”. Καλεί τους βετεράνους αυτούς αγωνιστές να πορευθούν μαζί στη μεγάλη πορεία της πρωτομαγιάς στην πόλη του Μεξικό. “Θα γίνει μια κινητοποίηση την Πρωτομαγιά. Τώρα που είναι πια ξεκάθαρο ότι είμαστε σύντροφοι σας προτείνουμε να πάμε μαζί, η Εθνική Συνέλευση Εργατών και ο EZLN. Θα έχουμε τα αιτήματά μας και, να δούμε δε θα ντραπούν να μην παλέψουν, βλέποντάς μας μαζί. Να δούμε τότε, δε θα ντραπούν να μην ενωθούν στον αγώνα αυτό. Ας ακούσουν τη δική μας φωνή εξέγερση που απαιτεί δικαιοσύνη”. Παράλληλα, τους προτείνει να πραγματοποιηθούν δύο συνελεύσεις στο Μεξικό (μία στην Τιχουάνα (Tijuana) και μια στην Πόλη Χουάρες (Ciudad Juarez), στα σύνορα) και μια στις ΗΠΑ με τους μεξικάνους-ες μετανάστες στη Βόρεια Αμερική προκειμένου να ξεκινούν και εκεί κινητοποιήσεις υποστήριξης του αγώνα τους.

Αρχίζει να διηγείται μια ιστορία: “Βλέπουμε ότι η πλειοψηφία έχετε πια μια κάποια ηλικία. Εκεί στη γη μας οι ηλικιωμένοι άνθρωποι είναι αυτοί που εκτιμώνται περισσότερο, αυτοί που μας οδηγούν. Πάντα ακούμε με προσοχή τα λόγια τους, γιατί είναι μεγαλύτεροι σε εμπειρία, σοφία και γνώση των νόμων της γης.

Πριν από 12 χρόνια ξεσηκωθήκαμε ένοπλα ενάντια στην ανώτατη κυβέρνηση γιατί, όπως όταν περνούσε ένα σκυλί το δρόμο, κανείς δεν το κοίταζε, έτσι περνούσε και ένας ιθαγενής. Έτυχε σε μένα να φύγω με την αντάρτικη φάλαγγα που κατέλαβε το Σαν Κριστόμπαλ (San Cristobal). Για τη μάχη έπρεπε να φύγουν οι άντρες και οι γυναίκες που ήταν προετοιμασμένοι. Όταν είχαμε πια ετοιμαστεί για να φύγουμε μου παρουσιάζονται κάποιοι αξιωματικοί και μου λένε ότι υπήρχε ένας ηλικιωμένος που ήθελε και αυτός να πάει στη μάχη και δεν υπάκουε στο ότι έπρεπε να μείνει. Με έστειλαν να τον πείσω. Προσπάθησα να εξηγήσω στο σύντροφο ότι θα γίνει μάχη, πόλεμος και ότι έτσι όπως ήταν, δεν θα μπορούσε να παλέψει. Επειδή ήταν πολύ γέρος και με δυσκολία μπορούσε να στέκεται όρθιος, χρησιμοποιούσε ένα μπαστούνι για να περπατάει. Μου είπε: “Δώσε μου ένα όπλο, μ’ αυτό θα περπατήσω. Εγώ έχω πια λίγο χρόνο ζωής και αισθάνομαι ότι αν δεν συμμετέχω σε αυτό τον αγώνα, τι λογαριασμό θα δώσω στους νεκρούς μου, στους προγόνους μου, όταν τους συναντήσω εκεί, στην άλλη πλευρά. Νιώθω ότι αν τους πλησιάσω με άδεια τα χέρια θα διαμαρτυρηθούν. Εμένα δεν με νοιάζουν τα παιδιά μου, τα εγγόνια μου, τα δισέγγονά μου. Αυτό που με νοιάζει είναι οι γονείς μου και οι παππούδες μου γιατί εκείνοι αγωνίστηκαν και αισθάνομαι ότι κι εγώ έχω αυτό το καθήκον”. Του δώσαμε ένα κυνηγητικό όπλο και, στηριζόμενος σε αυτό σαν να ήταν μπαστούνι, πήγε να επιτεθεί στο Σαν Κριστόμπαλ και μαζί αναγκάσαμε την αστυνομία να παραδοθεί και καταλάβαμε την πόλη. Αυτός ο ηλικιωμένος σύντροφος τελικά πέθανε και το τελευταίο που μπόρεσε να μας πει ήταν: “Μην παραδοθείτε, μην πουληθείτε, μην αφήνετε να σας κοροϊδεύουν”. Και εμείς αισθανόμαστε καθήκον απέναντι σε αυτό το σύντροφο που μας άφησε ως κληρονομιά όχι ένα οικόπεδο, ούτε ένα χρηματικό ποσό. Μας άφησε το καθήκον να αγωνιστούμε. Και εγώ έρχομαι να φέρω αυτό το μήνυμα στους ηλικιωμένους μας της ANB. “Μην παραδοθείτε, μην πουληθείτε, μην αφήνετε να σας κοροϊδεύουν. Εσείς και ο αγώνας σας είστε πολύ σημαντικοί για μας. Είναι τιμή και περηφάνια για μας που μπορούμε να πούμε στους ανθρώπους εκεί ότι σας έχουμε συντρόφους”.

Σε όλα τα μέλη της Έκτης Διακήρυξης και της Άλλης Εκστρατείας

Σε όλους και όλες τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες του σεξ που αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Στέλνουμε σε όλους και όλες τους χαιρετισμούς μας. Θέλουμε να σας πούμε ότι στις 22 Φεβρουαρίου συγκεντρωθήκαμε οι εργαζόμενες του σεξ του Απισάκο (Apozaco - Τλαξκάλα), οι οποίες συμμετέχουμε στην Ομάδα Δίκτυο Γυναικών για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων τους - CNUC (Colectivo Red de Mujeres en Pro de sus Derechos) και ο εξεγερμένος υποδιοικητής Μάρκος, από την Επιτροπή Έκτη του EZLN, και συζητήσαμε σχετικά με τις πολλές αδικίες και τις διώξεις που υφίσταμεθα, τις προσβολές και τις κακομεταχειρίσεις που υποφέρουμε και τους αγώνες μας για αξιοπρέπεια.

Επίσης, μιλήσαμε για την ανάγκη που μας έκανε να μπορούμε σε αυτή τη δουλειά, ότι οι αρχές μας διώκουν και μας κακομεταχειρίζονται, χωρίς καν να μας ρωτήσουν γιατί βρισκόμαστε στην κατάσταση στην οποία είμαστε.

Εμείς λέμε ότι είμαστε εργαζόμενες του σεξ και όχι πόρνες. Πόρνοι και πόρνες είναι οι κυβερνητικές αρχές που πουλιούνται στους πλούσιους προκειμένου να φτιάξουν νόμους που να τους ωφελούν και να βλάπτουν τους φτωχούς. Εκεί ψηλά βρίσκονται εκείνοι και εκείνες που πουλάνε την αξιοπρέπεια τους. Εμείς δεν πουλάμε την αξιοπρέπεια μας και απαιτούμε σεβασμό.

Σκεφτήκαμε λοιπόν ότι πρέπει να ενώσουμε τον αγώνα μας σαν εργαζόμενοι και εργαζόμενες του σεξ ή υπηρέτες και υπηρέτριες του σεξ και να τον κάνουμε μεγάλο. Όχι όμως, μόνο, για να μας σέβονται και να σταματήσουν να μας κακομεταχειρίζονται και να μας εκβιάζουν οι αρχές και για να έχουμε καλές συνθήκες εργασίας, αλλά, κυρίως, για να αλλάξουμε το καπιταλιστικό σύστημα, το οποίο είναι αυτό που μας αναγκάζει σε αυτό που κάνουμε.

Και τότε είδαμε ότι εδώ, στην Άλλη Εκστρατεία, βρισκόμαστε όλοι και όλες οι περιφρονημένοι, οι ταπεινωμένοι, όσοι-ες υφίστανται την εκμετάλλευση από τον καπιταλισμό, και ότι πλέον λέμε "Φτάνει πια!", δεν πρόκειται πλέον να εγκαταλείψουμε. Γνωρίζουμε επίσης ότι εδώ στην Άλλη Εκστρατεία υπάρχουν δικηγόροι που υπερασπίζονται τους φτωχούς ανθρώπους και μπορούν να μας βοηθήσουν να μάθουμε τα δικαιώματά μας και να μας υποστηρίξουν στην υπεράσπιση ενάντια στις κακίες των αρχών.

Μαζί, λοιπόν, σαν EZLN και σαν εργαζόμενοι-ες του σεξ στο Απισάκο (Τλαξκάλα) κάνουμε αυτό το κάλεσμα, για να ενωθούμε όλοι και όλες οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες του σεξ σε όλο το Μεξικό, προκειμένου να παλέψουμε για τα δικαιώματά μας και να αλλάξουμε το καπιταλιστικό σύστημα και τις κακές κυβερνήσεις που μας καταπιέζουν.

Σας λέμε, επίσης, ότι στην ηλεκτρονική σελίδα του Ζαπατίστικου Συνδέσμου (enlacezapatista@ezln.org.mx) θα προσθέσουμε έναν ειδικό χώρο για να εκφράσουμε τις σκέψεις μας σχετικά με αυτό που μας συμβαίνει και να κάνουμε προτάσεις μεταξύ μας, για το πως θα ενωθούμε στον αγώνα μας. Ο χώρος αυτός θα λέγεται "Άλλοι-ες εργαζόμενοι-ες του σεξ".

Σκεφτόμαστε, επίσης, ότι, αν προχωρήσει η ενότητά μας, μπορούμε να πραγματοποιήσουμε μια εθνική συνάντηση (όπως αυτή που έγινε, για την επικοινωνία, την πληροφόρηση, την τέχνη και τον πολιτισμό), αλλά για μας. Μια συνάντηση, όπου όλοι και όλες θα πούμε τις ιστορίες μας, χωρίς λύπη, με αξιοπρέπεια, και έτσι, να συμφωνήσουμε να αγωνιστούμε μαζί με ιθαγενείς, εργάτες, αγρότες, δασκάλους, φοιτητές, υπάλληλους, άντρες, γυναίκες, παιδιά και γέροντες, ανθρώπους απλούς και ταπεινούς όπως εμείς, που είναι διατεθειμένοι να υπερασπιστούν την πατρίδα μας, το Μεξικό.

Περιμένουμε, έτσι, να δούμε πως σας φαίνεται αυτή η ιδέα, και στο μεταξύ, σας στέλνουμε μια αγκαλιά από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες του αγώνα σε αυτό το μεγάλο, εθνικό, αντικαπιταλιστικό και αριστερό κίνημα που λέγεται Άλλη Εκστρατεία.

Από την Άλλη Τλαξκάλα
Επιτροπή Έκτη του EZLN

Συλλογικότητα Δίκτυο Γυναικών για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων τους
- CNUC

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος
Μεξικό, Φεβρουάριος 2006

Την 1η Μαρτίου έγινε επίθεση σε συντρόφους τις κοινότητας Βαβυλωνία (Babylonia la seccion) από υπαλλήλους της εταιρίας ηλεκτρισμού, τους πρίστας⁴⁵ της κοινότητας και τους συμπαθούντες της παραστρατιωτικής ομάδας "Ειρήνη και Δικαιοσύνη" (Paz y Justicia) η οποία τους έχει προμηθεύσει με όπλα. Τα γεγονότα έγιναν ως εξής. Οι υπάλληλοι της CFE (εταιρία ηλεκτρισμού) μαζί με τις αρχές του εκίδο (αυτή η κοινότητα είναι χωρισμένη, μισή ζαπατίστας μισή πρίστας) και τους παραστρατιωτικούς προσπάθησαν να κόψουν το ρεύμα των σπιτιών των συντρόφων και του αυτόνομου σχολείου. Όταν οι κόμπας προσπάθησαν να τους εμποδίσουν δέχτηκαν επίθεση με αποτέλεσμα να τραυματιστούν αρκετά 3 κόμπας, ενώ δέχτηκαν επίθεση ο δάσκαλος και τα παιδιά καθώς και συντρόφισσες που έτρεξαν να βοηθήσουν. Το επικίνδυνο είναι ότι πια ξεκινά η επιχείρηση ηλεκτρισμού την αντεπίθεση απέναντι στο κίνημα μη πληρωμής των λογαριασμών σε διάφορες πολιτείες του Μεξικού και ότι πια αρχίζουν και εξοπλίζονται και οι συμπαθούντες των παραστρατιωτικών ομάδων.

EZLN Μεξικό Επιτροπή Έκτη

2 Μαρτίου 2006

Σε όλα τα μέλη της Έκτης και της Άλλης
Στο λαό του Μεξικού

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Σε διάφορες πολιτείες της μεξικάνικης δημοκρατίας, η τριπλή συμμαχία κυβέρνησης - επιχειρηματιών - κασικές εξαπέλυσε, μεθοδευμένα πια, μια εκστρατεία καταστολής, διώξεων και παρενοχλήσεων εναντίων εκείνων που αγκάλιασαν τον έντιμο και ανιδιοτελή αγώνα της Άλλης Εκστρατείας. Κρυμμένοι πίσω από τη μάσκα μιας παράνομης νομιμότητας και νομικών τεχνασμάτων, οι κυβερνήσεις των πολιτειών της Τσιάπας και της Οαχάκα επιβεβαιώνουν, για άλλη μια φορά, όπως πριν από χρόνια, την ανικανότητά τους να επιλύσουν με το διάλογο τις συγκρούσεις που ανακύπτουν.

"Τσιάπας: επιχειρηματίες, τραπεζίτες και κυβερνήσεις εναντίον της Άλλης.

Στην Τσιάπας ο σύντροφος Δαμάσο Βιγιανουέβα Ραμίρες (Damaso Villanueva Ramirez) συνελήφθη από την πολιτειακή αστυνομία και κατηγορείται ότι κατέστρεψε μια κεραία της εταιρίας Pegaso τον Οκτώβριο του 2004, καταστροφή που πραγματοποιήθηκε σε μέρα και ώρα κατά την οποία βρισκόταν σε συνέλευση στο δημαρχείο του Σαν Κριστόμπαλ δε λα Κάσας. Ο σύντροφος Δαμάσο είναι μέλος της Επιτροπής Πολιτών για τη Λαϊκή Άμυνα (Cocider - Comiti Ciudadano para la Defensa Popular), συλλογικότητα που αγωνίζεται ενάντια στο υψηλό κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού και στην κατάχρηση της εξουσίας. Η Cocider είναι μέλος της Έκτης Διακήρυξης της Ζούγκλας Λακαντόνα και συμμετέχει στην Άλλη Εκστρατεία.

Η σύλληψη του συντρόφου της Cocider είναι μια από τις ενέργειες που η κυβέρνηση της Τσιάπας έχει εξαπολύσει εναντίων της Άλλης Εκστρατείας: απειλές σε μέλη μη κυβερνητικών οργανώσεων όπως η Desmi AC, το κέντρο ανθρωπίνων δικαιωμάτων Φράι Μπαρτόλομε δε λα Κάσας (Fray Bartolome de las Casas), το Maderas del Pueblo, Servicio Internacional para la Paz και την Central Unitaria de Trabajadores-ONPP (CUT-ONPP) του Παλένκε καθώς και επιθέσεις σε άτομα - μέλη όπως η Μαρίσα Κράνσκι (Marisa Kransky) και ο Γουστάβο Χιμένες (Gustavo Jimenez).

Τη σκυτάλη, από το χέρι της κυβέρνησης της Τσιάπας, παίρνει το ξένο μεγάλο κεφάλαιο: η τράπεζα HSBC ακύρωσε τους τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρούσε, για βοήθεια στους πληγέντες των παράλιων της Τσιάπας, η μη κυβερνητική οργάνωση Enlace Civil. Έτσι, η HSBC ακολουθεί το ρατσιστικό δρόμο που έδειξε η Bancomer. Η ακύρωση αυτών των λογαριασμών θα επιδεινώσει την ήδη δύσκολη κατάσταση των ιθαγενικών κοινοτήτων που έχασαν τα πάντα από τον τυφώνα Σταν.

Η Έκτη Επιτροπή του EZLN κάνει ένα κάλεσμα διαμαρτυρίας ενάντια στις αυθαιρεσίες της κυβέρνησης της Τσιάπας και καλεί να ξεκινήσει η ακύρωση τραπεζικών λογαριασμών στην HSBC, καθώς και να πραγματοποιηθεί μια παγκόσμια προπαγανδιστική εκστρατεία ενάντια στο ρατσισμό είναι της τράπεζας και των ιδιοκτητών της.

"Οαχάκα: κασικές και κυβέρνηση ενάντια στη λαϊκή βούληση.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έστειλε το Λαϊκό Αυτόνομο Δημοτικό Συμβούλιο του Σαν Μπλας Ατέμπα (San Blas Ateba), Οαχάκα, χθες, εκατοντάδες αστυνομικοί, που είχαν σταλεί από τον κυβερνήτη της Οαχάκα, Ουλίσε Ρουίς (Ulises Ruiz), επιτέθηκαν στην έδρα των λαϊκών αρχών, προσπαθώντας να επιβάλουν την κασίκη του PRI

και αυτοαποκαλούμενης βουλευτού Αγουστίνια Ασεβέδο (Agustina Acevedo).

Στο μήνυμά του ο λαός του Σαν Μπλας Ατέμπα, που, στην πλειοψηφία του, αποτελείται από ιθαγενείς σαποτέκος (zapotecos), επιβεβαιώνει την απόφασή του να παραμείνει ακλόνητος στην υπεράσπιση της λαϊκής κυβέρνησης και επαναλαμβάνει ότι είναι διατεθειμένος να διαπραγματευτεί με βάση την λίστα των αιτημάτων του:

1. Εξάλειψη των εξουσιών στο δήμο Σαν Μπλας Ατέμπα.
2. Άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση των 4 πολιτικών κρατούμενων.
3. Ακύρωση όλων των ενταλμάτων σύλληψης εναντίων 72 συντρόφων, τα οποία ισχύουν από τη σύγκρουση της 1 Ιανουαρίου του 2005.
4. Παύση από τα καθήκοντα της τοπικής βουλευτού Αγουστίνια Ασεβέδα Γκουτιέρρες (Agustina Aceveda Gutierrez), προκειμένου να προχωρήσει μια διαδικασία δικαστικής έρευνας για τα εγκλήματα και τη διαφθορά που έχει διαπράξει στο δήμο Σαν Μπλας Ατέμπα, Οαχάκα.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του Σαν Μπλας Ατέμπα προειδοποιούν τις αρχές ότι, στην περίπτωση που δεν επιτευχθεί μια λύση ικανοποιητική για τον τίμιο αυτό λαό, δεν πρόκειται να επιτραπεί η πραγματοποίηση των ερχόμενων προεδρικών εκλογών στην περιοχή τους.

Το πρόβλημα του Σαν Μπλας Ατέμπα δεν είναι ένα πρόβλημα μεταξύ κομμάτων, αλλά μεταξύ της δημοκρατικής βούλησης ενός λαού και της αυταρχικής επιβολής των κασίκες που έχουν κάνει τόσο κακό στην Οαχάκα.

Οι άντρες, τα παιδιά, οι γυναίκες και οι γέροι του EZLN στηρίζουμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες ιθαγενείς του Σαν Μπλας Ατέμπα, Οαχάκα, στις νόμιμες ενέργειές τους να κυβερνήσουν και να κυβερνηθούν με αξιοπρέπεια και δικαιοσύνη. Είμαστε στο πλευρό τους στον αγώνα τους αυτό, να αντιμετωπίσουν εκείνους που θέλουν να τους αφαιρέσουν το δικαίωμα στη δημοκρατία, το οποίο είναι αναγνωρισμένο από τις Συμφωνίες του Σαν Αντρές (που έχουν υπογραφεί από την ομοσπονδιακή μεξικάνικη κυβέρνηση πριν από 10 χρόνια) και τη διεθνή νομοθεσία. Εδώ παράνομοι είναι η κυβέρνηση της Οαχάκα, η κασίκε Αγουστίνια Ασεβέδο και ο άνθρωπός της και οι αστυνομικοί που θέλουν να επιβάλουν με τα όπλα αυτό που δεν μπορούν να καταστήσουν έγκυρο με τη λογική.

Καλούμε όλους και όλες τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Άλλης στην Οαχάκα και σε ολόκληρη τη χώρα να στηρίξουν με όλα τα μέσα το δήμαρχο, το σύντροφο λαό του Σαν Μπλας Ατέμπα.

Ποτέ πια μόνοι στον αγώνα ενάντια στην καταστολή.

Από το Άλλο Υδάλλο
Από την Έκτη Επιτροπή και το CCRI-CG του EZLN
Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος
Μεξικό, Μάρτιος 2006

2 Μαρτίου 2006

Σ' όλα τα μέλη της Έκτης και της Άλλης Εκστρατείας Στο λαό του Μεξικού

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Στις 20.50 στις 2 Μαρτίου 2006 όσοι και όσες συγκεντρωθήκαμε στο Άλλο Τεπέχι δελ Ρίο (Tepéji del Río), στο Άλλο Υδάλλο, οι συλλογικότητες, οι ομάδες, οι οργανώσεις και τα άτομα που συγκροτούμε την Άλλη στην πολιτεία του Υδάλλο και η Επιτροπή Έκτη του EZLN, αποφασίσαμε τα παρακάτω:

1. ΠΡΩΤΟ: Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και την υποστήριξή μας: Στους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Άλλης στην Τσιάπας, που υφίστανται τις παρενοχλήσεις και τις διώξεις της κυβέρνησης της πολιτείας. Στον έντιμο ιθαγενικό λαό των σαποτέκος του Σαν Μπλας Ατέμπα, Οαχάκα, που υφίστανται αστυνομική επίθεση διατεταγμένη από κασίκες και την κυβέρνηση της πολιτείας. Και σε όλα τα μέλη της Άλλης σε ολόκληρη τη χώρα που υφίσταται τις παρενοχλήσεις και την καταστολή από τις κακές κυβερνήσεις στην ηγεσία των οποίων βρίσκονται τα κόμματα PRI, PAN, PRD, PT, Οικολογικό Πράσινο (Verde Ecologista), Convergencia και PANAL.

2. ΔΕΥΤΕΡΟ: Καλούμε όλα τα μέλη του Άλλου Μεξικού, στις 14 Μαρτίου αυτού του έτους, διεθνής μέρα ενάντια στην αστυνομική βαναυσότητα, να διαδηλώσουν, με τον τρόπο που θεωρούν κατάλληλο, ενάντια στην καταστολή που ασκούν οι κακές κυβερνήσεις στους λαούς μας.

3. ΤΡΙΤΟ: Προτείνουμε:

“Τη μέρα αυτή, όλοι και όλες να στείλουν στον ειδικό χώρο που

θα ανοίξει στην ηλεκτρονική σελίδα του Ζαπατίστικου Συνδέσμου (www.enlacezapatista.ezln.org.mx) ένα κατάλογο με τις κατασταλτικές ενέργειες που έχουν δεχτεί από τις αρχές, όπως μαρτυρίες, σκίτσα, φωτογραφίες κλπ, όπου θα εκφράζουμε την αποδοκιμασία μας απέναντι στην αστυνομία.

“Οι ομάδες νέων σε ολόκληρη τη χώρα να κάνουν γκράφιτι, τοιχογραφίες κλπ, ανάλογα με τρόπο που έχει ο καθένας, με το θέμα αυτό.

“Να πραγματοποιηθούν τοπικά, περιφερειακά και πολιτειακά φόρουμ στα οποία θα γίνεται ανάλυση και συζήτηση σχετικά με τον κοινωνικό αυτό καρκίνο που λέγεται αστυνομία.

Ενάντια στην κοινωνική βαναυσότητα: Άλλο Μεξικό
Από το Άλλο Υδάλλο
Από την Επιτροπή Έκτη του EZLN
Από το πολιτειακό συντονιστικό του Άλλου Υδάλλο
Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος
Μεξικό, Μάρτιος 2006

EZLN - Μεξικό - Επιτροπή Έκτη.

7 Μαρτίου 2006

Σε όλα τα μέλη της Έκτης και την Άλλη Εκστρατεία Στο λαό του Μεξικού

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Λάβαμε από την “Άλλη Οαχάκα” μια ακόμα καταγγελία σχετικά με το κλίμα καταστολής που υφίστανται οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της Άλλης Εκστρατείας σε αυτή την περιοχή. Δεν αφορά πια μόνο το Σαν Μπλας Ατέμπα, Σάντα Καταρίνα Χουκίλα (Santa Catarina Juquila), Τσουτσουαμπάν (Chuxuabán), Κετσαλτεπέκ Μίτσε (Quetzaltepec Mixe), Σαν Αντρές Μοντάπα, Σιλακαγιόπαν (Silacayoapan) και Σαντιάγο Ιτσαγιούτλα (Santiago Ixtayutla). Τώρα προστίθεται και το παρακάτω:

Στις 4 Μαρτίου 2006, στην κοινότητα Σαντιάγο Κίτσλα (Santiago Cuitla), του δήμου Σάντος Ρέγιες Νοπάλα (Santos Reyes Nopala), Οαχάκα, οι κάτοικοι δέχτηκαν επίθεση με πυροβόλα όπλα. Η δειλή αυτή επίθεση, την οποία καθοδηγούσε ο δήμαρχος Φρέντι Χιλ Πινέδα Χοπάρ (Freddy Gil Pineda Gorar) και άλλοι πρίistas, είχε ως αποτέλεσμα δύο σοβαρά τραυματίες: τους συντρόφους Χεσούς Καρμόνα Μιχάνγος (Jesus Carmona Mijangos) και Μαρίνο Κρούς Κονσέσο (Marino Cruz Consecro). Μη μένοντας ικανοποιημένοι με την επίθεση με πυροβολισμούς εναντίων μιας ειρηνικής συνέλευσης, δημοτικοί και πολιτειακοί αστυνομικοί συνέλαβαν τους συντρόφους Ρομπέρτο Σάντσες Ριάπο (Roberto Sanchez Riapo), Τίρσο Ντίας Ερνάντες (Tirso Diaz Hernandez), Σεφερίνο Ερνάντες Κρους (Seferino Hernandez Cruz), Σιμόν Βελάσκο Ρουίς (Simon Velasco Ruiz), Καρμέλο Ερνάντες Άλαβες (Carmelo Hernandez Alaves), Πέδρο Ραμίρες Ερνάντες (Pedro Ramirez Hernandez), Αρνούφλο Ερνάντες Κότες (Arnulfo Hernandez Cortes) και Σέβερο Κρους Λόπες (Severo Cruz Lopez). Εκτός από τους οκτώ αυτούς συλληφθέντες, αγνοείται ο σύντροφος Τόμας Ρουίς Καρμόνα (Tomas Ruiz Carmona). Οι τραυματίες, οι συλληφθέντες και αγνοούμενοι αυτοί σύντροφοι είναι μέλη των οργανώσεων Λαϊκό Επαναστατικό Μέτωπο (FPR - Frente Popular Revolucionario) και Ινδιάνικη Οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Οαχάκα (OIDHO - Organización India por los Derechos Humanos en Oaxaca), μέλη της Έκτης και της Άλλης Εκστρατείας, οι οποίες απαιτούν:

1. Άμεση λύση στην πολιτική σύγκρουση στις Σαντιάγο Κίτσλα, Σάντος Ρέγιες Νοπάλα, Χουκίλα, Οαχάκα.
2. Άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση των κρατούμενων συντρόφων της κοινότητας και επιστροφή του αγνοούμενου συντρόφου.
3. Παύση της καταστολής και του εκφοβισμού, οποιασδήποτε μορφής, προς τους κατοίκους της κοινότητας από τη δημοτική αρχή και την πολιτειακή κυβέρνηση.
4. Αποπομπή του δημάρχου του Σάντος Ρέγιες Νοπάλα, Φρέντι Χιλ Πινέδα Χοπάρ και να ξεκινήσει δικαστική διαδικασία εναντίον του καθώς και εναντίον των υπόλοιπων εμπλεκόμενων στα γεγονότα. Καλούμε την Άλλη Οαχάκα και όλους και όλες τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Άλλης σε ολόκληρη τη χώρα να στηρίξουν τον αγώνα αυτών των οργανώσεων της Οαχάκα, να μην αφήσουμε μόνους αυτούς τους συντρόφους. Ας ενώσουμε τη δύναμη μας ενάντια στον κυβερνητικό αυταρχισμό.

Ενάντια στην αστυνομική βαναυσότητα
και υπέρ της απελευθέρωσης των πολιτικών κρατούμενων.
Από το Άλλο Κερετάρο (Queretaro).
Από το CCRI-CG του EZLN και την Επιτροπή Έκτη.
Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος.

Μετά την απαγόρευση εισόδου του Απεσταλμένου Μηδέν στις φυλακές (Πουεντεσίγιας) Puentecillas, πραγματοποιήθηκε συνέλευση με τη συμμετοχή όσων είχαν συγκεντρωθεί απ' έξω, στην οποία αποφασίστηκε το παρακάτω κείμενο.

14/3/2006

ΚΑΛΕΣΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΤΗ ΔΙΕΘΝΗ (SEXTA INTERNACIONAL) ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Ήρθαμε εδώ, καλεσμένοι από τους συντρόφους του "Άλλου Γουαναχουάτο" (Guanaajuato) προκειμένου να επισκεφτούμε 2 συντρόφους πολιτικούς κρατούμενους, τους Αδόλφο και Μιγέλ Αντράδε Ιμπάρρα (Andrade Ibarra), οι οποίοι υφίστανται την καταστολή της κυβέρνησης του Γκουαναχουάτο. Χθες λάβαμε μια επιβεβαίωση από το διευθυντή του Κέντρου Κοινωνικής Επανάστασης (CERESO)⁴⁶ ότι θα μπορούσαμε να μπούμε και φτάνοντας εδώ μας αρνήθηκαν την είσοδο, βάζοντας όρο να βγάλουμε την κουκούλα.

Προηγουμένως, κατά τη διάρκεια της πραγματοποίησης της Άλλης Εκστρατείας πήγαμε στη φυλακή του Τεουαντεπέκ, στη φυλακή του Ισκολτέλ (Ixcootel), στην Οαχάκα και μας δέχτηκαν ακριβώς όπως είμαστε. Μιλήσαμε με τους πολιτικούς κρατούμενους και βγήκαμε χωρίς κανένα πρόβλημα. Πριν είχαμε επισκεφθεί τη φυλακή στο Ταμπάσκο, επίσης κάποιους συντρόφους, και είχαμε μπει χωρίς κανένα πρόβλημα.

Και τώρα εδώ, στο Γουαναχουάτο, ένας ηλίθιος θέλει να μου βγάλει την κουκούλα. Λες και, μετά από όλο αυτό τον καιρό δεν μπορούσα να βρω έναν ανόητο, σαν αυτόν που διευθύνει αυτή τη φυλακή και σαν αυτόν που διοικεί αυτή την πολιτεία, για να μου βγάλει την κουκούλα.

Σύμφωνα με την πληροφόρηση που έχουμε, κατά τη διάρκεια της νύχτας υπήρχε απευθείας επικοινωνία ανάμεσα στο διευθυντή του CERESO, τον κυβερνήτη Ρομέρο Χικς (Romero Hicks), τον υπουργό διακυβέρνησης Αμπασκάλ (Abascal) και τον Ραμόν Μουνιός (Ramon Muñoz), αρχηγό της YUNQUE⁴⁷ ολόκληρης της χώρας. Από την πολιτειακή και ομοσπονδιακή κυβέρνηση του PAN ήρθε η διαταγή απαγόρευσης εισόδου χωρίς κανένα επιχείρημα που να ισχύει, αφού το προηγούμενο διάστημα μπορέσαμε να μπούμε στις φυλακές χωρίς κανένα πρόβλημα και να μιλήσουμε με τους ανθρώπους που ήταν κρατούμενοι. Και τώρα, εδώ, σε μια πολιτεία που κυβερνάται από το PAN, με έναν υπουργό διακυβέρνησης και τον αναπληρωτή καθηκόντων Ραμόν Μουνιός, με μια χώρα που κυβερνάται από την YUNQUE, μας αρνούνται την είσοδο γιατί σίγουρα κάτι κρύβουν εκεί μέσα. Γιατί αλλού δεν μας την αρνήθηκαν και εδώ ναι;

Για μας είναι ξεκάθαρο ότι οι σύντροφοι Αδόλφο και Μιγέλ είναι πολιτικοί κρατούμενοι και από αυτή τη στιγμή απαχθέντες από τις αρχές της πολιτείας του Γουαναχουάτο.

Θέλουμε να κάνουμε ένα ειδικό κάλεσμα σε όλες τις επιτροπές αλληλεγγύης στο ζαपाτιστικό αγώνα στον κόσμο, στους συντρόφους και τις συντρόφισσες στις 5 ηπείρους που έχουν υπογράψει την Έκτη Διεθνή. Κάνουμε επίσης ένα ειδικό κάλεσμα σε όλους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Άλλης στο Γουαναχουάτο και σε όλους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Άλλης σε ολόκληρη τη χώρα για τα ακόλουθα:

Ένα διεθνές μποϊκοτάζ ενάντια στην κυβέρνηση της πολιτείας του Γουαναχουάτο και την κυβέρνηση ολόκληρης της χώρας, του Βινσέντε Φοξ, με δράσεις πολιτών, ειρηνικές, ενάντια στις αντιπροσωπείες τους σε όλο τον κόσμο.

Ένα εθνικό μποϊκοτάζ ενάντια στο Κόμμα Εθνικής Δράσης (PAN) και την προεκλογική του προπαγάνδα, τώρα, για τις εκλογές της 2ας Ιουλίου.

Ζητάμε, με σεβασμό, από τους συντρόφους σε ολόκληρο τον κόσμο, στις 5 ηπείρους και από ολόκληρη την "Άλλη Εκστρατεία" στη χώρα, αυτό το μποϊκοτάζ και σαμποτάζ να μη σταματήσει μέχρι, οι Αδόλφο και Μιγέλ Αντράδε, πολιτικοί κρατούμενοι σε αυτή τη φυλακή, να βγουν ελεύθεροι.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, αυτό που είδαμε σήμερα είναι αυτό που προορίζεται για ολόκληρη τη χώρα, αν η Εθνική Δράση διατηρείται στην προεδρία της δημοκρατίας.

Καλούμε τώρα, από αυτή τη στιγμή, να μην υπογράψετε με κανένα τρόπο κανένα σχέδιο που είναι έργο της Εθνικής Δράσης. Εκτός αν θέλουμε να γεμίζουν οι φυλακές από κοινωνικούς αγωνιστές και να παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς να μπορούμε να κάνουμε τίποτε, να απαγορεύεται η επίσκεψη στην οποία έχει δικαίωμα οποιοσδήποτε

κρατούμενος και μπορεί να καταφύγει οποιοσδήποτε μεξικάνος πολίτης. Γιατί εμείς γνωρίζουμε καλά ότι είναι αυτή η κουκούλα που είναι γνωστή και αυτό το όνομα, και μας γνωρίζουν παντού. Είναι παράλογο και γελοίο αυτό που ισχυρίζεται η κυβέρνηση του Γουαναχουάτο και το υπουργείο διακυβέρνησης.

Επαναλαμβάνουμε, ένα διεθνές μποϊκοτάζ ενάντια στην κυβέρνηση της πολιτείας του Γουαναχουάτο, στο Κόμμα Εθνικής Δράσης και στην κυβέρνηση του Βινσέντε Φοξ.

Και όχι μόνο αυτό, σύντροφοι και συντρόφισσες. Εδώ, σε αυτές τις φυλακές, βρίσκονται επίσης πολλοί αγρότες, εργάτες, κάτοικοι οικισμών, άνθρωποι ταπεινοί και απλοί, που βρίσκονται κρατούμενοι άδικα, ενώ οι μεγάλοι κλέφτες της χώρας όπως ο Ρομέρο Χικς (Romero Hicks), ο Βινσέντε Φοξ, η Μάρθα Σαχαγούν (Martha Sahagun) ή τα παιδιά αυτών των δύο, όπως αυτοί που κυβερνούν αυτή τη χώρα, είναι ελεύθεροι. Αντίθετα, άνθρωποι που αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους, όπως αυτά τα αδέρφια του "Κινήματος της Επαναστατικής Αριστεράς" (Movimiento de Izquierda Revolucionaria) βρίσκονται στη φυλακή.

Ήρθαμε να σας πούμε, και ελπίζουμε ότι με κάποιο τρόπο θα μπορέσετε να το ακούσετε, ότι θα σας βγάλουμε και τους δυο και θα βγάλουμε όλους τους φτωχούς κρατούμενους που βρίσκονται άδικα εκεί, και στη θέση τους, σε αυτές τις φυλακές, θα βάλουμε πρώτο από όλους το διευθυντή αυτού του CERESO, και έπειτα τον υπουργό Διακυβέρνησης και έπειτα τον κυβερνήτη της πολιτείας και κατόπιν ολόκληρη τη συμμορία των κλεφτών που βρίσκονται στην προεδρία της δημοκρατίας.

Είναι ξεκάθαρο για μας ότι στην πολιτεία του Γουαναχουάτο κυβερνά αυτός που στη χώρα προσποιείται, έχοντας μια διπλή ηθική, εκείνος που παρουσιάζεται σε διεθνές επίπεδο ως υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ότι σέβεται τις δημοκρατικές ελευθερίες, το οποίο δεν τηρεί στο δικό του σπίτι, ούτε στην πολιτεία που τον είδε να γεννιέται.

Θέλουμε να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Το Κόμμα Εθνικής Δράσης, εδώ, τώρα, απέδειξε την πραγματική φασιστική τάση του. Απέδειξε ότι ελέγχεται από την φασιστική ομάδα YUNQUE και ότι αυτή είναι που κυβερνά...

(διακόπτει)

Σύντροφοι, τελειώνοντας την παρέμβασή μου, θέλουμε να σας πούμε ότι τώρα, εδώ, στο μέρος αυτό, θα ξαναδικδικήσουμε τον αγώνα για τη λευτεριά των πολιτικών κρατούμενων σε ολόκληρη τη χώρα και την ακύρωση όλων των ενταλμάτων σύλληψης.

Καλούμε, για άλλη μια φορά, ολόκληρη την Άλλη, σε εθνικό επίπεδο, με κάποιο τρόπο, να οργανωθούμε και να διαδηλώσουμε, σήμερα 14 και 15 Μαρτίου, ενάντια στην αστυνομική βαναυσότητα και για την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων.

Ευχαριστώ συντρόφισσες, ευχαριστώ σύντροφοι.
Απεσταλμένος Μηδέν.

σημειώσεις

1 Άλλη Εκστρατεία: Πολιτική εξόρμηση των ζαπατίστας σε όλες τις πολιτείες του Μεξικό από την 1η Γενάρη 2006, μέχρι το τέλος Ιούνη 2006, για να έρθουν σε επαφή και να "ακούσουν" τους εργάτες, αγρότες, φοιτητές, ανέργους, ομοφυλόφιλους, γυναίκες, πάνκηδες κλπ.

2 ιντερνασιονάλες: Σύντροφοι και συμπαθούντες από όλα τα σημεία του πλανήτη που βρίσκονται στην Τσιιάπας.

3 κόμπας (compas): Άοπλοι ζαπατίστας που έχουν αναλάβει την ασφάλεια των κοινοτήτων, διαδηλώσεων, εκδηλώσεων, κα.

4 καρακόλ: Η λέξη στα ισπανικά σημαίνει σαλιγκάρι. Εδώ πρόκειται για μια νέα μορφή διοίκησης της εξεγερμένης περιοχής των ζαπατίστας, που είναι πιο δημοκρατική από τις προηγούμενες και με μικρότερη συμμετοχή του στρατού των ζαπατίστας. Βασίζεται στη λογική "Διοικώ Υπακούοντας στο Λαό". Η περιοχή των ζαπατίστας είναι χωρισμένη σε 1111 κοινότητες οργανωμένες σε 39 αυτόνομους δήμους που χωρίζονται σε 5 καρακόλες.

5 Απεσταλμένος Μηδέν: μετονομασία του υποδιοικητή Μάρκος.

6 pasamonpanas: κουκούλα κάλυψης προσώπου που φοράνε οι ζαπατίστας.

7 Έκτη Διακήρυξη: Η τελευταία πολιτική Διακήρυξη των ζαπατίστας που έγινε στη ζούγκλα Λακαντόνα τον Ιούνιο του 2005.

8 Σχέδιο Ελεύθερου Εμπορίου:

9 PROCEDE - Programa para la certification de derechos ejidales y comunales: Πρόγραμμα για την πιστοποίηση των κοινοτικών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των εκίδος. Οι οργανώσεις των ιθαγενών, πολλών πολιτειών του Μεξικού, εναντιώνονται στην εφαρμογή του προγράμματος αφού στο 70% των περιπτώσεων τα χρήματα δεν έχουν δοθεί στις κοινότητες και στα εκίδος, μια και οι προϋποθέσεις για τη συμμετοχή στα προγράμματα έρχονται σε αντίθεση με το ιθαγενικό δικαίωμα που αφορά στην κοινοτική γη. Δηλώνουν, επίσης, ότι οδηγεί στο διχασμό των κοινοτήτων και των εκίδος, αφού τους υποχρεώνουν έμμεσα να πουλήσουν τα εδάφη τους σε μεγάλες επιχειρήσεις και ότι αποτελεί μέρος της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της κυβέρνησης.

10 CCRI - CG: (Παράνομη Επαναστατική Επιτροπή των Ιθαγενών - Γενική Διοίκηση του EZLN).

Υπερασπίζεται, στηρίζει την αυτονομία και κατευθύνει τον αγώνα των ζαπατίστας.

11 Τσοτσίλ (tzotzil): Ιθαγενική γλώσσα στην Τσιιάπας.

12 PAN: "Κόμμα Εθνικής Δράσης" της μεξικάνικης δεξιάς. Ιδρύθηκε το 1939 και κυβερνά το Μεξικό από το 2000 μέχρι σήμερα.

13 PRI: "Θεσμικό Επαναστατικό Κόμμα". Συγκροτήθηκε το 1929 από τον πρόεδρο Κάγιες και έμεινε στη διακυβέρνηση της χώρας μέχρι το 2000. Ονομάστηκε διαδοχικά "Εθνικό Επαναστατικό Κόμμα", "Κόμμα της Μεξικάνικης Επανάστασης" και, τέλος, από το 1946 και μετά "Θεσμικό Επαναστατικό Κόμμα".

14 Βινσέντε Φοξ (Vincente Fox): Πρόεδρος του Μεξικού από το Δεκέμβριο του 2000 μέχρι σήμερα. Εκλέχτηκε στις εκλογές της 2ας Ιουλίου του 2000 και υποστηρίχτηκε από το δεξιό κόμμα PAN (Κόμμα Εθνικής Δράσης). Κατά την προεκλογική του εκστρατεία είχε δηλώσει ότι θα λύσει το ζαπατίστικο και το φοιτητικό ζήτημα σε ένα τέταρτο της ώρας.

15 Κάντο Χενεράλ (Canto General): Ποίημα του Πάμπλο Νερούδα (Χιλιανός ποιητής). Έχει μελοποιηθεί από το Μίκη Θεοδωράκη.

16 Εκπαιδευτική Κοινότητα για την Ειρήνη: Colectivo de Educacion para la paz.

17 COCIDE (Comite Ciudadano para la defensa popular): Επιτροπή πολιτών για την Λαϊκή Υπεράσπιση.

18 MIM (Movimiento Independiente de Mujeres): Ανεξάρτητο Κίνημα Γυναικών.

19 Σχέδιο Πουέμπλα Πάναμα (Plan Puebla Panama): Σχέδιο διεύρυνσης της γεωστρατηγικής έννοιας της Κεντρικής Αμερικής, με την επέκτασή της από το νότιο τμήμα του Παναμά ως την πόλη Πουέμπλα του Μεξικού. Μαζί με το "Plan Colombia" οι Ηνωμένες Πολιτείες επιδιώκουν την αναδιοργάνωση του συνολικού χώρου της Λατινικής Αμερικής και ιδίως περιοχών όπου δρουν αντάρτικα με πλατιά κοινωνική βάση. Μ' αυτόν τον τρόπο ανακόπτουν

νοτιότερα το κύμα της μετανάστευσης, στο κεντρικό και νότιο Μεξικό. Το "Σχέδιο Πουέρμπλα Πάναμα" περιλαμβάνει προγράμματα για τη δημιουργία μεγάλων αυτοκινητοδρόμων, λιμανιών, δικτύων ηλεκτροδότησης και φυσικού αερίου, γραμμών τηλεπικοινωνιών και 6 νέων ζωνών μακιλαδόρας (εργοστάσια μεταποίησης και συναρμολόγησης) καθώς και σχέδια για τον εκσυγχρονισμό της γεωργίας (με τη χρήση μεταλλαγμένων σπόρων). Έτσι, επιτρέπει σε μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα την εκμετάλλευση των πλούσιων φυσικών πόρων της περιοχής και τη χρησιμοποίηση φτηνού εργατικού δυναμικού (κυρίως με την απομάκρυνση των ιθαγενών και των αγροτών από τη γη τους)

20 Πλενάρια: Plenaria = Γενική Συνέλευση.

21 Σέξτα Κολέτα (Sexta Coleta - Έκτη επιτροπή): Μέρος της παράνομης επαναστατικής επιτροπής των ιθαγενών - Γενική Διοίκηση του EZLN που ασχολείται αποκλειστικά με την οργάνωση της "Άλλης Εκστρατείας".

22 PFP: (Policia Federal Preventiva - Ομοσπονδιακή Προληπτική Αστυνομία).

23 CUT: (Central Unida de Trabajadores - Ενωμένο Κέντρο Εργαζομένων, μέλος της Άλλης Εκστρατείας).

24 τσοτσίλες (tzotziles): ιθαγενείς που μιλάνε Τσοτσίλ.

25 κασίκε (cacique): Ονομάζεται ο αρχηγός ενός ιθαγενικού χωριού. Συμβολίζει το μεξικάνικο πολιτικό σύστημα και επιβάλλει την εξουσία του με τη βία.

26 Ρομπέρτο Μαντράσο: Roberto Madrazo - υποψήφιος του PRI για την προεδρία και πρώην κυβερνήτης του Ταμπάσκο (Tabasco)

27 PRD - Κόμμα Δημοκρατικής Επανάστασης: Κεντροαριστερό κόμμα που ιδρύθηκε το 1989 από τον Καρδένας.

28 Αντρέας Μανιουέλ Λόπες Ομπραδόρ (Andres Manuel Lopez Obrador - γνωστός ως AMLO): Κυβερνήτης του DF υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά στελέχη του PRD το 1989, είχε συμμετάσχει και στο κόμμα που δημιούργησε ο Καρδένας (Cardenas) μετά την αποχώρησή του από το PRI το 1988, την Corriente Democratica. Είναι υποψήφιος του PRD για την προεδρία της Δημοκρατίας στις εκλογές του 2006.

29 Σαλίνας δε Γορτάρι (Salinas de Gortari): Πρόεδρος του Μεξικού από το 1988 έως το 1994, υποστηριζόμενος από το PRI). Το 1992 τροποποίησε το άρθρο 27 του συντάγματος καταργώντας έτσι το δικαίωμα στην κοινοτική γη, τα παραδοσιακά εκίδος, ό,τι δηλαδή είχε απομείνει από την επανάσταση του 1910 και τον αγώνα του Εμιλιάνο Ζαπάτα. Υπήρξε επίσης αρχιτέκτονας της ένταξης του Μεξικού στη βορειοαμερικανική συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου (NAFTA).

30 Φελίπε Καλδερόν: (Felipe Calderon - PAN).

31 PT: Partido de Trabajadores - Κόμμα Εργαζομένων, το οποίο συμμετέχει στην εκλογική συμμαχία του PRD.

32 εκιδatάριος (ejidatarios): Αυτοί που συμμετέχουν στην κοινοτική ιδιοκτησία, τα εκίδος.

εκίδος (ejidos) = μορφή κοινοτικής ιδιοκτησίας της γης που, μέχρι τη μεταρρύθμιση του συντάγματος από το Σαλίνας, ήταν απαράγραπτη και αναπαλλοτρίωτη. Τα εκίδος είναι χώροι συλλογικής ιδιοκτησίας και ελέγχονται άμεσα από τους ιθαγενείς μέσω συνελεύσεων των κατόχων τους, που καλλιεργούν τη γη ατομικά ή συλλογικά.

33 Ακτεάλ (Acteal): Η κοινότητα του Ακτεάλ, του δήμου Τσεναλό στην επαρχία Τσιάπας, είναι γνωστή λόγω των γεγονότων της 22ας Δεκεμβρίου του 1997, όταν μια ομάδα παραστρατιωτικών επιτέθηκε σε μέλη της οργάνωσης Las Abejas(Οι Μέλισσες) την ώρα που προσεύχονταν για την ειρήνη, σκοτώνοντας 45 άτομα(άντρες, γυναίκες και παιδιά). Παρόλο που κοντά στο σημείο της σφαγής υπήρχε αστυνομικό τμήμα, κανείς δεν παρενέβει. Ακόμα και σήμερα δεν έχει αποδοθεί δικαιοσύνη.

34 Ένωση Υπεράσπισης των Αγροτών της Φυλής Μάγια: Union de Defensa de Agricultores de la Raza Maya.

35 Χασιέντα: hacienda = μεγάλη αγροτική ιδιοκτησία.

36 Για μπάστα (Ya basta): Φτάνει πια

37 τσόλες (choles): Ιθαγενείς της Τσιάπας που μιλάνε τη γλώσσα Τσολ

38 Περεδίστας: Οι οπαδοί του PRD - Κόμμα Δημοκρατικής Επανάστασης.

39 μακίλα (maquila): η μακίλα της επιστημονικής γνώσης είναι μεταφορική χρήση του όρου μακιλαδόρας (εργοστάσια φασόν στο Μεξικό). Αναφέρεται προφανώς στους ξεπουλημένους επιστήμονες στο σύστημα.

40 μακιλαδόρας (maquiladoras): εργοστάσια μεταποίησης και συναρμολόγησης. Είναι θυγατρικές πολυεθνικών εταιριών και βρίσκονται, κυρίως, στο βόρειο Μεξικό στα σύνορα με τις ΗΠΑ όπου εξάγονται τα προϊόντα τους.

41 EPR - Επαναστατικός Λαϊκός Στρατός: Μαρξιστική - Λενινιστική ένοπλη αντάρτικη οργάνωση που πρωτοεμφανίστηκε τον Ιούνιο του 1996, την ημέρα της επετείου της σφαγής 17 αγροτών από την αστυνομία στην περιοχή Aguas Blancas. Στην πρώτη του διακήρυξη το EPR και το πολιτικό του σκέλος το PDPR (Partido Democratico Popular Revolucionario - Επαναστατικό Λαϊκό Δημοκρατικό Κόμμα) καλεί όλες τις επαναστατικές και δημοκρατικές δυνάμεις του Μεξικού να συγκροτήσουν "μία μόνη κοινωνική και ιστορική δύναμη απελευθέρωσης του Μεξικάνικου έθνους" που θα συγκεντρώνει όλες τις μορφές αντίστασης σε έναν κοινό αγώνα και από την οποία θα προκύψει η επαναστατική κυβέρνηση του λαού. Η δράση του EPR εκτείνεται στις πολιτείες του Guerrero και τις Οαχάκα, αντιμετωπίζοντας αρκετές φορές τις δυνάμεις του στρατού. Με τη διάσπασή του, το 1998, έχασε ένα σημαντικό κομμάτι του στελεχικού του δυναμικού, που συγκρότησε το ERPI. Τα πρώτα χρόνια της εμφάνισης του EPR οι σχέσεις του με το EZLN ήταν αρκετά απόμακρες, κύρια, λόγω ιδεολογικών διαφωνιών σχετικά με την κατάληψη της εξουσίας. Μετά το 2001, και κύρια με αφορμή την "πορεία του χρώματος της γης" όπου ο EZLN "ευχαριστούσε τις ένοπλες οργανώσεις της περιοχής που δημιούργησαν τις προϋποθέσεις ώστε να διευκολυνθεί η διέλευσή του", οι σχέσεις των μεγαλύτερων ένοπλων οργανώσεων στο Μεξικό, δηλαδή του EZLN, του EPR, του ERPI και των FARP πέρασαν στο στάδιο της αλληλοεκτίμησης και της στοιχειώδους επικοινωνίας.

42 κονκισταδόρες (conquistadores): αναφέρεται στους κατακτητές Ισπανούς κ.α.

43 Λούσιο Χιλ (Lucio Gil): αφεντικό της Calidad de Confecciones και πατέρας του Χιλ Μαρτίνες Gil Martinez της εταιρίας Confecciones Rich)

44 πεσσός (pesos): νόμισμα του Μεξικό. 1 ισοδυναμεί με 12 πεσσός περίπου.

45 πρίistas: οπαδοί του κόμματος PRI.

46 CERESO (Centro de Readaptacion Social - Κέντρο Κοινωνικής Επανεκπαίδευσης): Έτσι ονομάζονται τα σωφρονιστικά ιδρύματα του Μεξικού.

47 YUNQUE = Φασιστική οργάνωση, με δράση πολλών δεκαετιών, υπεύθυνη για πολλές δολοφονίες, επιθέσεις κλπ.

Διερευνώντας τους τρόπους αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζαπατίστικων κοινοτήτων

Η μέχρι τώρα πρακτική όλων όσων ήθελαν να σταθούν αλληλέγγυοι σε έναν αγώνα, είτε εδώ, είτε στο εξωτερικό, εκφραζόταν με μια δήλωση αλληλεγγύης και, συγχρόνως, με κινήσεις τέτοιες ώστε οι αγώνες αυτοί να γίνουν γνωστοί με αφίσες, προκηρύξεις, εκδηλώσεις, σαμποτάζ, οικονομική ενίσχυση, κ.α..

Στην περίπτωση του αγώνα των Ζαπατίστικων κοινοτήτων έχουμε κάτι “ξεχωριστό”. Για πρώτη φορά, μετά από πολλές δεκαετίες, έχουμε έναν κοινωνικό και πολιτικό αγώνα που διαρκεί, που εξελίσσεται πολιτικά μέσα από τις εμπειρίες του, που αφορά ένα αρκετά μεγάλο μέρος πληθυσμού και, ιδίως, έχουμε μπροστά μας μία κοινωνία, που ενώ παλεύει(και ένοπλα με το στρατιωτικό της σκέλος τον EZLN), προσπαθεί να επιβιώσει. Αυτό είναι το “νέο” στοιχείο που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας. Μία κοινωνία που προσπαθεί να ορθοποδήσει κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά και που δεν θέλει να στηρίζεται μόνο στη “διεθνή αλληλεγγύη” των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, του Δικτύου του “Δίκαιου Εμπορίου”, κα., για να καλύψει τις ανάγκες της.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν τίθεται με όρους “δυτικών κοινωνιών”, δηλαδή πως θα εκδηλώσουμε την αλληλεγγύη μας σε κοινότητες αγροτών παραγωγών στην Ευρώπη, αλλά πώς θα εκδηλώσουμε την αλληλεγγύη μας σε κοινότητες αγροτών - παραγωγών που, συγχρόνως, παλεύουν για συνολικές κοινωνικές και πολιτικές ανατροπές. Κι’ αυτές όχι μόνο στο μέρος που ζουν αλλά σ’ ολόκληρο το Μεξικό και σ’ ολόκληρο τον Κόσμο.

Οι κοινότητες αυτές παράγουν προϊόντα που, προφανώς, δεν τους αρκούν για να ζουν αυτόνομα. Και δυστυχώς δεν βρισκόμαστε σε επαναστατικές περιόδους όπου ό,τι τους λείπει θα μπορούσε να καλυφθεί με ανταλλαγή χωρίς χρήμα εμπόριο και αγορά (που είναι η βάση του καπιταλισμού) από άλλους εξεγερμένους σε άλλα μέρη. Γι’ αυτό η “ανταλλαγή” αυτή περνάει αναγκαστικά σήμερα μέσα από την αγορά και το εμπορευματικό κύκλωμα.

Για παράδειγμα οι Ζαπατίστικες κοινότητες (1111 τον αριθμό) παράγουν, κατά κύριο λόγο, καφέ. Το ζήτημα είναι αν οι “αλληλέγγυοι” θα ανακατευθούν στο κύκλωμα διάθεσης του καφέ με ό,τι αυτό σημαίνει σαν εμπλοκή στο εμπορευματικό κύκλωμα. Είναι προφανές ότι σε μια τέτοια εμπλοκή τα χρήματα θα επιστρέφονται στους παραγωγούς και θα καλύπτονται τα μεταφορικά και τα έξοδα συσκευασίας.

Είναι ένα θέμα που απαιτεί απάντηση τώρα. Δεν είναι κάτι θεωρητικό που μπορεί να περιμένει για αργότερα. Το να αποφεύγουμε να απαντήσουμε, όπως αποφεύγει “ο διάολος το λιβάνι”, σημαίνει πολιτική αδυναμία προσέγγισης της συγκεκριμένης αλληλεγγύης.

Ανοίγουμε λοιπόν το θέμα, σε μηδενική βάση, και περιμένουμε προβληματισμούς και προτάσεις. Σκεφτόμαστε επίσης, να καλέσουμε μία ανοιχτή πανελλαδική συνάντηση συντρόφων/ών και συλλογικοτήτων στο Βόλο ή αλλού για το ζήτημα της αλληλεγγύης στις Ζαπατίστικες κοινότητες με στόχο, πέρα από την ανταλλαγή απόψεων, την κατάληξη σε συγκεκριμένες προτάσεις δραστηριοποίησης.

Υ.Γ. Κάτι αντίστοιχο με τα προλεγόμενα, τηρουμένων των αναλογιών, θα αντιμετωπίσουμε με τις καταλήψεις και πιθανές επανалаειτουργίες εργοστασίων και επιχειρήσεων με εργατική διεύθυνση. Ποια θα ‘ναι η θέση μας όταν, μετά την κατάληψη, οι εργάτες θα παράγουν προϊόντα που θα πρέπει να διατεθούν στην “αγορά”, ώστε να μπορέσουν να επιβιώσουν; Το τωρινό παράδειγμα των εργατών των Φωσφορικών Λιπασμάτων Θεσσαλονίκης, όπου υπάρχει η σκέψη να μετατραπεί η παραγωγή από “χημική” σε “βιολογική” και να διατίθεται απευθείας στους αγρότες πρέπει να μας απασχολεί σχετικά με το τι σημαίνει πρακτικά αλληλεγγύη σε τέτοιου είδους “προχωρημένα” εγχειρήματα.

Γράμμα στους Ζαπατίστικους Συνεταιρισμούς.

Σύντροφοι Ζαπατίστας, χαιρετίζουμε τον αγώνα σας.

Είμαστε μία μικρή ομάδα από την Ελλάδα, από την πόλη του Βόλου, που έχουμε δουλέψει με πρόσφυγες, είμαστε αλληλέγγυοι στους πολιτικούς κρατούμενους, ήμασταν ενεργοί στην καμπάνια ενάντια στους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας το 2004 και υποστηρίζουμε τον αγώνα σας και την "Άλλη Εκστρατεία". Δεν έχουμε κανενός είδους σχέση με πολιτικά κόμματα, είμαστε οργανωμένοι αντιεραρχικά, αντιαυταρχικά και οριζόντια.

Τέλος θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι έχουμε κάνει δύο εκδηλώσεις αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης στο Ζαπατίστικο κίνημα:

- η πρώτη τον Απρίλη του 2005 και

- η δεύτερη το Φλεβάρη του 2006.

Επίσης έχουμε εκδώσει ένα έντυπο που περιλαμβάνει την 6η Διακήρυξη, νέα από την Τσιάπας, αναφορά στα μακίλας, κ.α..

Σας γράφουμε γιατί θα θέλαμε να ξεκαθαρίσουμε τις πληροφορίες που έχουμε και να γνωρίσουμε την άποψή σας σχετικά με τα παρακάτω θέματα:

1. Πώς γίνεται η παραγωγή και διανομή των προϊόντων, όπως ο "καφές Αράμπικα", που παράγεται από τους τοπικούς Ζαπατίστικους

συνεταιρισμούς καφεπαραγωγών Yochin

Tayel, Kinal, Chiapas, Mexico, Finca Sonador, Costa Rica;

Αυτοί οι προαναφερόμενοι συνεταιρισμοί ανήκουν στο Συνεταιρισμό Mut Vitz; Ο Mut Vitz είναι υπεύθυνος για την προώθησή τους;

2. Σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των Συνεταιρισμών:

- Πώς γίνεται η διαχείριση και η διανομή των χρημάτων;

- Πώς παίρνονται οι αποφάσεις;

- Σε περίπτωση αύξησης της ζήτησης του προϊόντος του καφέ τι γίνεται; Αυξάνεται η παραγωγή του καφέ ή ο αριθμός των παραγωγών;

3. Από το ποσόν των 3Ευρώ ή 3.30Ευρώ που πωλείται στην Ευρώπη η συσκευασία των 250γρ. καφέ, ποιο είναι το μέρος που καταλήγει στους παραγωγούς;

4. Τι ακριβώς έγινε πέρυσι σχετικά με την τιμή του καφέ, όταν κάποιοι παραγωγοί πούλησαν σε ψηλότερη τιμή σε μεσάζοντες από εκείνη του "δίκαιου-αλληλέγγυου εμπορίου"; Ποιοι ήταν οι λόγοι που ώθησαν τους παραγωγούς να δεχθούν να πουλήσουν στους μεσάζοντες; Ποιες ήταν οι συνέπειες αυτής της κίνησης; Ποιες ήταν οι συνέπειες στις σχέσεις τους με το "αλληλέγγυο εμπόριο" αλλά και οι συνέπειες της σχέσης παραγωγών- συνεταιρισμών;

5. Σχετικά με τους λόγους που πιστοποιείται η παραγωγή σας σαν βιολογικό προϊόν:

γιατί πιστοποιείτε τα προϊόντα οἷς εφόσον η πιστοποίηση

- δεν αναφέρεται στη συσκευασία και

- η διακίνηση γίνεται μέσα από το "αλληλέγγυο εμπόριο", όπου υπάρχει μία σχέση εμπιστοσύνης και όπου η πιστοποίηση δεν είναι απαραίτητη, όπως αντίθετα συμβαίνει στο συμβατικό εμπόριο;

6. Θα θέλαμε να μας πληροφορήσετε για τις προοπτικές του συστήματος του "αλληλέγγυου εμπορίου", για τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε με το Κράτος, τους μεσάζοντες και τους εμπόρους, και εάν βλέπετε άλλους πιθανούς τρόπους διάθεσης των προϊόντων σας.

7. Αυτή τη στιγμή προσπαθούμε να ενημερωθούμε για το πώς θα μπορέσουμε να σας στείλουμε αγροτικά προϊόντα (που παράγουμε οι ίδιοι) σαν ένδειξη αλληλεγγύης στον αγωνιζόμενο Ζαπατίστικο λαό αφήνοντας στην κρίση σας τη διάθεσή τους με βάση τις ανάγκες σας.

8. Τέλος θα θέλαμε να μας επισημάνετε τις ανάγκες σας και τις πολιτικές σκέψεις και ιδέες σας σχετικά με τους δυνατούς τρόπους αλληλεγγύης από εμάς προς εσάς.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς
"από κοινού"

χώρος κοινωνικής ανατροπής και πράξης

το ορθοδοντικό εργαστήριο

Companer@s zapatistas, saludos a vuestra lucha, somos un pequeño grupo de Volos, en Grecia, que hemos trabajado con inmigrantes, solidaridad y apoyo a los prisioneros políticos, en la campaña contra los juegos olímpicos de Atenas 2004 y apoyamos vuestra lucha y "La Otra Campana". No tenemos ningún tipo de relación con partidos políticos, estamos organizados, en base a nuestros principios, de forma antijerarquica, antiautoritaria y horizontal.

Os queremos contar que hemos realizado dos encuentros de contrainformación y solidaridad con el movimiento zapatista: el primero en abril de 2005 y recientemente en febrero de 2006, también hemos publicado un folleto.

Os escribimos porque nos gustaria ampliar las informaciones que disponemos y conocer vuestra opinion respecto a los siguientes temas:

1.- Sobre como se lleva a cabo la producción y distribución de los productos como Café Arabica que hacen la Cooperativa Zapatista (productora de café), Yochin Tayel Kinal, Chiapas Mexico, Finca Sanador Costa Rica.. Si estas cooperativas pertenecen a la Cooperativa de Mut Vitz y si esta es la responsable de la promoción de estos productos.

2.- Sobre como trabajan las cooperativas: ¿Como se lleva a cabo el manejo de dinero? ¿Como es el proceso de toma de decisiones? ¿En caso de que se produjera un incremento de la demanda de los productos, esto implicaria un incremento de la producción de cada agricultor o un incremento en el número de agricultores?

3.- Sobre que parte del precio del paquete de café de 250g que en Europa se vende a 3,30 euros va a parar a los agricultores.

4.- Sobre lo ocurrido el año pasado, cuando los intermediarios del mercado comercial ofrecieron a los agricultores precios superiores a los que estaba pagando el comercio justo, ¿Que razones llevaron a los agricultores a aceptar vender a los intermediarios?, ¿Cuales fueron las consecuencias de este hecho?, ¿Como afecto a las relaciones entre la red de comercio solidario y a las relaciones entre cooperativa-agricultor?

5.- Sobre la razón por la que certificais vuestra producción como productos biológicos.

Por que certificais vuestros productos aunque después no este indicado en el paquete y solo sean para el comercio solidario donde existe una relación de confianza que por supuesto no ofrece el mercado comercial, el cual exige todo tipo de certificaciones para dar garantías, nosotros pensamos que en el comercio solidario la palabra basta y no es necesario recurrir a certificaciones.

6.- Nos gustaria pedirnos que nos informaraís sobre las perspectivas del sistema de comercio solidario y sobre los problemas que tendréis que afrontar con el estado, intermediarios y comerciantes, y si veis otros caminos para distribuir vuestros productos.

7.- Queremos enviaros nuestros productos agrícolas como muestra de solidaridad hacia la lucha del pueblo zapatista, dejamos a vuestra disposición como vais a distribuirlos en base a vuestras necesidades. Por favor indicadnos como os los podemos hacer llegar.

8.- Por último nos gustaria que nos subrayaraís vuestras necesidades y vuestras ideas y pensamientos políticos sobre el tipo de acciones solidarias con vosotros que podemos llevar a cabo.

το ορθοδοντικό εργαστήριο

Saludos combativos de
"Από κοινού" (En comun),
Espacio de subversion y acción social

για επικοινωνία:

“απο κοινού” χώρος κοινωνικής ανατροπής και πράξης
Βελισσαρίου 3, Παλιά Βόλου Τ.Κ. 38334
e-mail: apokoinouvolos@yahoo.gr